102E JAARGANG NUMMER 12 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ DECEMBER 2002

LIAHONA

102E JAARGANG NUMMER 12 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ DECEMBER 2002

LIAHONA

OP DE OMSLAG
Voorzijde: Simon Dewey, *Aan rustige wateren* (detail), met toestemming van Altus Fine Art, American Fork (Utah). *Achterzijde:* Walter Rane, *Zie het Lam Gods.*

OMSLAG VAN *DE KINDERVRIEND*
Simon Dewey, *Mijn Zoon, mijn Heiland,* met toestemming van Altus Fine Art, American Fork (Utah).

ZIE BLZ. 6

ARTIKELEN

VOOR DE JONGEREN

DE KINDERVRIEND

December 2002 102e jaargang Nummer 12
LIAHONA 22992-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerknieuws naar: *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar cur-liahona-imag@ldschurch.org

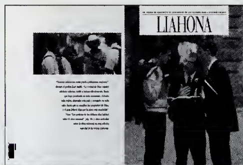
De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

For Readers in the United States and Canada:
December 2002 Vol. 102 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

GENOTEN VAN DE ZENDINGSARTIKELEN

Op 26 september 2001 ontving ik mijn oproep voor het zendingsgebied Ventura (Californië). Toen het oktobernummer van de *Liahona* bij mij thuis in Puerto Rico in de bus viel, bleek die helemaal over zending te gaan. Het is een van mijn favoriete nummers, want ik heb er veel ideeën uit opgedaan hoe je een goede zendeling kunt zijn.

Ouderling José A. Román Serrano,
Zendingsgebied Ventura (Californië)

GEEF DE *LIAHONA* DOOR AAN VRIENDEN

Ik vind het fijn om elke maand de *Liahona* te lezen. Ik neem hem overal mee naartoe. Mijn vriendinnen lenen hem van me om te zien wat erin staat, en ze hebben er echt waardering voor. Dat maakt me blij — de *Liahona* doorgeven aan mijn vriendinnen en kennissen die nog geen lid van de kerk zijn. Ik zou de leden willen aansporen om de *Liahona* aan anderen door te geven als ze hem zelf gelezen hebben.

Flora T. Gadaingan,
Wijk Calasiao 2,
Ring Dagupan (Filipijnen)

MOED GEPUT UIT VOORBEELDEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Als quorumpresident ouderlingen van mijn wijk lees ik graag in de *Liahona* omdat ik me aan de hand van de boodschappen van onze profeet kan voorbereiden op de lessen aan mijn quorum. Door de woorden van de levende profeet word ik een beter mens, en uit de voorbeelden van heiligen der laatste dagen in andere delen van de wereld put ik de moed om door te gaan.

Jahuner Francisco Orozco Campos,
Wijk Altagracia,
Ring Managua (Nicaragua)

Noot van de redactie: *Wij nodigen u uit om ons te schrijven over uw ideeën met betrekking tot de* Liahona. *Stuur uw brieven, artikelen en ideeën naar* Liahona, *Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar* **cur-liahona-imag@ldschurch.org**.

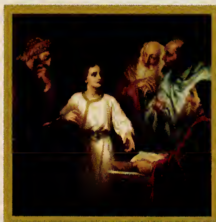
Wij kijken uit naar uw reacties en ideeën. We krijgen echter veel brieven en e-mails die geen verband houden met ons werk als redactie van de Liahona. *Men vraagt ons bijvoorbeeld vaak hoe men in contact kan komen met leden in andere landen of om materiaal voor lessen of toespraken. We zouden aan al die verzoeken graag tegemoetkomen, maar dan zouden we onze primaire taak, het uitgeven van een goed, informatief en geestelijk opbouwend tijdschrift, niet meer naar behoren kunnen uitvoeren. We verzoeken u daarom vriendelijk om te beperken tot onderwerpen die betrekking hebben op de* Liahona. *Uw plaatselijke leiders kunnen u veel beter inlichten over te raadplegen bronnen en om u bij andere te vraagstukken te helpen.*

GETUIGENIS VAN DE ZOON *van* GOD

President Gordon B. Hinckley

Ruim tweeduizend jaar geleden is de Verlosser van de mensheid geboren in Betlehem in Judea. (Zie LV 20:1.) Toen hij nog een baby was, werd Hij naar de tempel in Jeruzalem gebracht. Daar hoorden Maria en Jozef de prachtige profetieën van Simeon en Anna over het baby'tje dat voorbestemd was om de Heiland van de wereld te worden.

Zijn jongensjaren bracht Hij door in Nazaret in Galilea, en toen Hij twaalf was, werd Hij weer naar de tempel gebracht. Maria en Jozef troffen Hem daar aan in gesprek met geleerde mannen die naar Hem luisterden en Hem vragen stelden. (Zie Lucas 2:46 naar Joseph Smith.)

DE GROTE JEHOVA

Later, aan het begin van zijn bediening, stond de Meester op het dak van de tempel waar Satan Hem probeerde te verleiden. Nog later verdreef de Heer de geldwisselaars uit de tempel terwijl Hij uitriep: 'Mijn huis zal een bedehuis heten, maar gij maakt het tot een rovershol' (Matteüs 21:13).

Jezus was werkelijk de grote Jehova van het Oude Testament, die zijn Vaders koninklijke hoven in de hemel had verlaten en erin had toegestemd om op aarde onder geringe omstandigheden geboren te worden. Zijn geboorte was eeuwen daarvoor al voorzegd door Jesaja, die de profetische uitspraak deed: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst' (Jesaja 9:5).

'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.'

Deze Jezus Christus van wie wij plechtig getuigen, is, zoals Johannes de Openbaarder heeft gezegd, 'de getrouwe getuige, de eerstgeborene der doden en de overste der koningen der aarde.' Hij 'die [heeft] ons lief en [heeft] ons uit onze zonden verlost (...) door zijn bloed — en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt — Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid' (Openbaring 1:5–6).

DE HEILAND VAN DE WERELD

Hij was en is de Zoon van de Almachtige. Hij was de enige volmaakte mens op aarde. Hij genas de zieken en liet de lammen lopen, de blinden zien, de doven horen. Hij wekte de doden op. Toch stond Hij als daad van verzoening toe dat men Hem het leven benam. De grootsheid daarvan gaat ons begrip te boven.

Lucas schrijft dat zijn doodsstrijd zo hevig was, dat 'zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen' (Lucas 22:44), een toestand die zowel in het Boek van Mormon als in de Leer en Verbonden bevestigd wordt. Het lijden in Getsemane en aan het kruis van Golgota, slechts een paar honderd meter van Getsemane verwijderd, omvatte zowel lichamelijke als geestelijke 'verleidingen (...) pijn, honger, dorst en vermoeidheid; ja, meer

ACHTERGROND: WALTER RANE, ZIE HET LAM GODS; BOVEN: HEINRICH HOFMANN, CHRISTUS IN DE TEMPEL

Op zijn doodsstrijd in Getsemane volgde zijn gevangenneming, zijn verhoor, zijn veroordeling, en vervolgens de onuitsprekelijke pijn van zijn dood aan het kruis, gevolgd door zijn begrafenis in het graf van Jozef en de glorierijke opstanding.

dan een mens kan verdragen zonder te sterven', zei koning Benjamin (Mosiah 3:7).

Op zijn doodsstrijd in Getsemane volgde zijn gevangenneming, zijn verhoor, zijn veroordeling, en vervolgens de onuitsprekelijke pijn van zijn dood aan het kruis, gevolgd door zijn begrafenis in het graf van Jozef en de glorierijke opstanding. Hij, de eenvoudige baby van Betlehem, Hij, die tweeduizend jaar geleden over de stoffige wegen van Palestina heeft gelopen, werd de almachtige Heer, de Koning der koningen, de Schenker van heil aan allen. Niemand kan volkomen de grootsheid van zijn leven, de verhevenheid van zijn dood, de alomvattendheid van zijn geschenk aan de mensheid, bevatten. Wij stemmen in met wat de hoofdman bij zijn dood zei: 'Waarlijk, deze mens was een Zoon Gods' (Marcus 15:39).

ONZE LEVENDE HEER

Dat is het getuigenis van het testament van de oude wereld, de heilige Bijbel. En er is nog een andere stem, die van het testament van de nieuwe wereld, waarbij de Vader zijn herrezen Zoon voorstelde met de woorden: 'Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie ik mijn naam heb verheerlijkt — hoort Hem' (3 Nephi 11:7).

Aan dat alles is de verklaring van hedendaagse profeten toegevoegd: 'En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!' (LV 76:22).

Geen enkele gebeurtenis in de menselijke geschiedenis is een meeslepender getuigenis dan de opstanding, die werkelijk heeft plaatsgevonden. Zijn volgelingen op twee continenten hebben ervan getuigd. Door de eeuwen heen hebben ontelbare mannen en vrouwen geleden, tot zelfs de dood intrad, voor het getuigenis in hun hart dat Hij leeft, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid, wiens verzoening een daad van genade was voor de hele wereld. Hoe groot is de groep moedige en nederige mensen die de naam van Jezus en het getuigenis van zijn verlossing levend hebben gehouden!

Nu, in de laatste dagen, is Hij weer gekomen om ons te zegenen, ons hart te verwarmen, ons geloof te doen herleven en ons de zekerheid te geven dat Hij werkelijk leeft. Wij kunnen zingen:

Juich, wereld, juich, de Heer 's nabij
En aard', uw Vorst ontvang!
Dat ieder hart ontvank'lijk zij!
O, juich met d'eng'lenzang.
(Juich, wereld, juich!, lofzang 138)

Wij eren Hem, wij aanbidden Hem, wij hebben Hem lief als onze Verlosser, de grote Jehova van het Oude Testament, de Messias van het Nieuwe Testament. Door het hele Boek van Mormon en de Leer en Verbonden heen lezen we dat onze Heer leeft, voor wie wij nederig en in geloof neerknielen.

DE ZOON VAN GOD

En daarom zingen we in deze kersttijd zijn lof en spreken we over geloof, dankbaarheid en liefde. Door zijn invloed in ons leven worden we vriendelijker, respectvoller, liefdevoller en zorgzamer. Door Hem en zijn leringen reiken we de helpende hand aan wie zorgen

hebben, wie verdriet hebben en in nood verkeren, waar ze zich ook bevinden.

Het is goed dat we in deze tijd, waarin we zijn geboorte vieren, met eerbied en liefde aan de Heer Jezus Christus denken. Hij heeft voor ons gedaan wat we niet voor onszelf konden doen. Hij heeft betekenis gegeven aan ons sterfelijk bestaan. Hij heeft ons de gave van eeuwig leven gegeven. Hij was en is de Zoon van God, 'het Woord [dat] is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid' (Johannes 1:14).

God zij dank voor het geschenk van zijn Zoon, de Verlosser van de wereld, de Heiland van de mensheid, de Vorst des levens en de Vredevorst, de Heilige. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

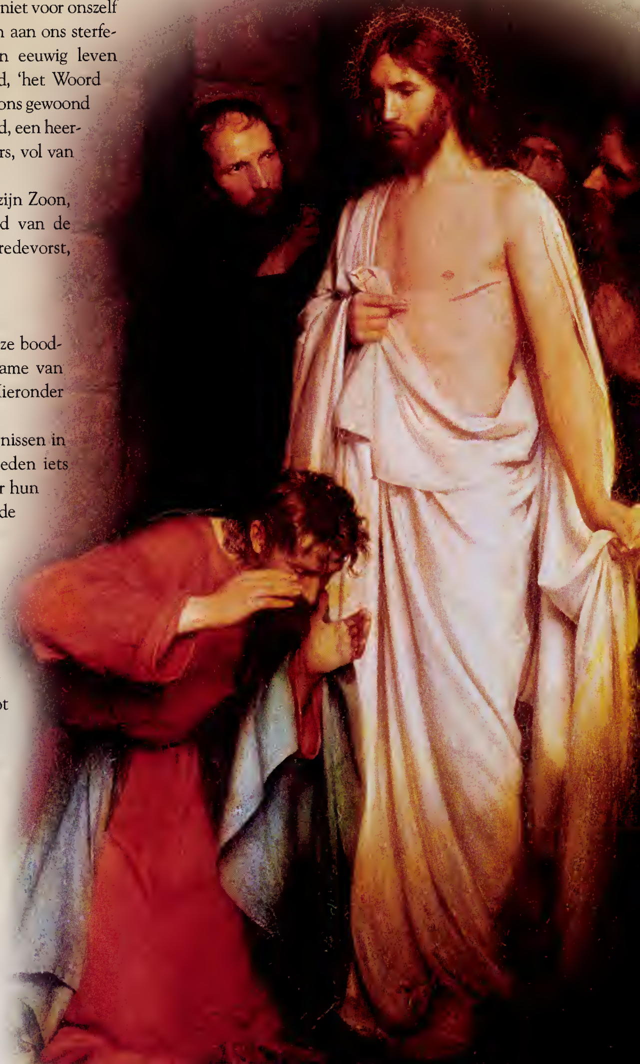
Bereid u gebedvol voor. Breng dan deze boodschap over op een manier die de deelname van degenen die u onderwijst, stimuleert. Hieronder volgen een paar voorbeelden:

1. Toon een paar platen van gebeurtenissen in het leven van de Heiland. Laat gezinsleden iets vertellen over die gebeurtenissen en over hun gevoelens voor Jezus Christus. Lees de laatste drie alinea's van president Hinckley's boodschap voor en geef uw getuigenis van de Zoon van God.

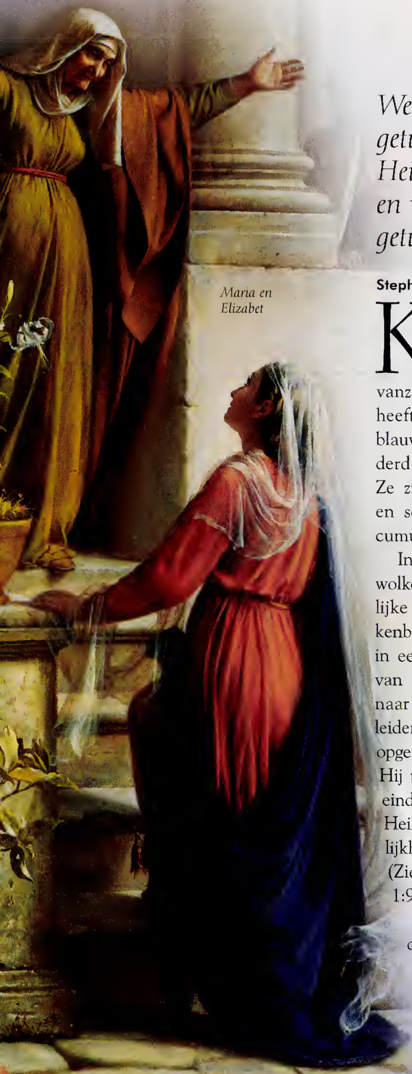
2. Vraag of de gezinsleden met u samen een paar kerstliederen willen zingen. Lees gedeelten voor uit de boodschap van president Hinckley waarin zijn gevoelens voor de Heiland tot uiting komen.

3. Schrijf de volgende namen of titels van Jezus Christus op aparte bladen: Jehova, Vredevorst, Geliefde Zoon, Heiland, Heilbrenger, de Heilige, Verlosser van de wereld. Laat die namen een voor een aan de gezinsleden zien en bespreek wat we door die namen over Jezus te weten komen.

Geen enkele gebeurtenis in de menselijke geschiedenis is een meeslepender getuigenis dan de opstanding, die werkelijk heeft plaatsgevonden.

'EEN WOLK VA

Maria en Elizabet

We worden omringd door getuigenissen van de Heiland uit de Schriften en van honderden getuigen.

Stephen K. Iba

Kerstmis is een tijd van viering en dankbaarheid. We vinden vaak zo veel zaken vanzelfsprekend. Hoe lang geleden heeft u bijvoorbeeld naar een mooie, blauwe lucht gekeken en u verwonderd over verbluffend witte wolken? Ze zijn er in verschillende vormen en soorten, zoals cirrus, stratus en cumulus.

In teksten in de Schriften worden wolken vaak gebruikt om een geestelijke aanwezigheid te dragen of kenbaar te maken. De Heer verscheen in een wolk om de kinderen van Israël door de woestijn naar het beloofde land te leiden. De herrezen Jezus werd opgenomen in een wolk toen Hij ten hemel voer. Aan het einde van de wereld zal de Heiland met macht en heerlijkheid in wolken neerdalen. (Zie Exodus 13:21; Handelingen 1:9; Matteüs 24:30.)

De apostel Paulus schreef aan de Hebreeën: 'Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat. (…) Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs' (Hebreeën 12:1–2).

De metafoor van de apostel Paulus, die 'wolk van getuigen', is in het midden des tijds uitgegroeid tot vele wolken van getuigen. We worden omringd door getuigen van de goddelijke aard van Jezus Christus in de volheid van de Schriften en sinds het begin van de herstelling door honderden bijzondere getuigen.

EEN WOLK VAN GETUIGEN VÓÓR ZIJN GEBOORTE OP AARDE

In de kersttijd denken we in het bijzonder aan de geboorte van onze Heiland. Vaak lezen en overdenken we de getuigenissen van degenen die getuige zijn geweest van zijn komst in het vlees, zoals dat in de Schriften wordt beschreven: **Maria** (zie Lucas 1:26–56; 2:7, 19) en **Jozef** (zie Matteüs 1:18–25; 2:13–23), **Elizabet** (zie Lucas 1:41–45) en **Zacharias** (zie Lucas 1:67–79), **de herders** (zie Lucas 2:8–20), **Simeon** (zie Lucas 2:21–35), **Anna** (zie Lucas 2:36–38), **de wijzen** (zie Matteüs 2:1–12), en **mensen in het oude Amerika** (zie 3 Nephi 1:15–21).

De herders

LINKS: CARL HEINRICH BLOCH, *MARIA BEZOEKT ELIZABET* (DETAIL), MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM FREDERIKSBORG IN HILLERØD (DENEMARKEN); DEL PARSON, *AANKONDIGING AAN DE HERDERS*; RECHTS: ARNOLD FRIBERG, *DE BROER VAN JARED ZIET DE VINGER VAN DE HEER*; HARRY ANDERSON, *DE WEDERKOMST* (DETAIL); ARNOLD FRIBERG, *ABINADI VOOR KONING NOACH*; HARRY ANDERSON, *DE OPSTANDING*

N GETUIGEN'

We kunnen ook Schriftuur lezen en overdenken van degenen die al lang voordat Hij kwam van zijn komst afwisten:

'En de Heer sprak tot **Adam**, zeggende: (...) De naam van [de] Eniggeborene is de Zoon des Mensen, ja, Jezus Christus, een rechtvaardige Rechter, die in het midden des tijds komen zal. Daarom geef Ik een gebod om uw kinderen deze dingen overvloediglijk te onderwijzen' (Mozes 6:55, 57–58).

De broer van Jared

'En het geschiedde, dat **Henoch** met de Heer sprak; en [hij] zag de dag van de komst van de Zoon des Mensen, ja, in het vlees; en zijn ziel verheugde zich' (Mozes 7:20, 47.)

Abraham schreef in Kanaän: 'Aldus sprak ik, Abraham, van aangezicht tot aangezicht met de Heer, (...) en Hij zeide tot mij: (...) Ik ben de Heer, uw God' (Abraham 3:11, 19). 'Abraham aanschouwde zijn komst en was vervuld met blijdschap en verheugde zich' (Helaman 8:17).

'**Mozes** [stond] in de tegenwoordigheid van God en [sprak] van aangezicht tot aangezicht met Hem' (Mozes 1:31). 'Ja, getuigde hij niet, dat de Zoon van God zou komen?' (Helaman 8:14.)

De Heiland zei tegen de **broer van Jared:** 'Omdat gij deze dingen weet, zijt gij verlost van de val; (...) daarom vertoon Ik Mij aan u. (...) En zoals Ik er voor u in de geest uitzie, zal Ik aan mijn volk in het vlees verschijnen' (Ether 3:13, 16).

Jesaja: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven' (Jesaja 9:5); 'Mijn ogen hebben de Koning, de Heer der heerscharen, gezien' (Jesaja 6:5).

In een visioen zag **vader Lehi** 'er één [Jezus Christus] nederdalen uit het midden des hemels' (1 Nephi 1:9).

Nephi: 'En ik keek en zag wederom de maagd, een kind in haar armen dragend. En de engel zeide tot mij: Zie het Lam Gods, ja, de Zoon des Eeuwigen Vaders! (1 Nephi 11:20–21). Nephi getuigde verder: 'En mijn broeder Jakob heeft Hem ook gezien, evenals ik Hem heb gezien' (2 Nephi 11:3).

Jakob: 'In het lichaam [zal Hij Zich] vertonen aan hen die te Jeruzalem zijn (...); want het betaamt de Grote Schepper Zich in het vlees aan de mens te laten onderwerpen (...). Hij komt in de wereld, opdat Hij alle mensen moge redden' (2 Nephi 9:5, 21).

Maria

Abinadi: 'God zelf [zou] onder de mensenkinderen (...) nederkomen en de gedaante van een mens (...) aannemen' (Mosiah 13:34).

Alma profeteerde: 'Hij zal geboren worden uit Maria te Jeruzalem, dat het land onzer voorvaderen is; zij is een dierbaar en uitverkoren vat, een maagd' (Alma 7:10).

Abinadi

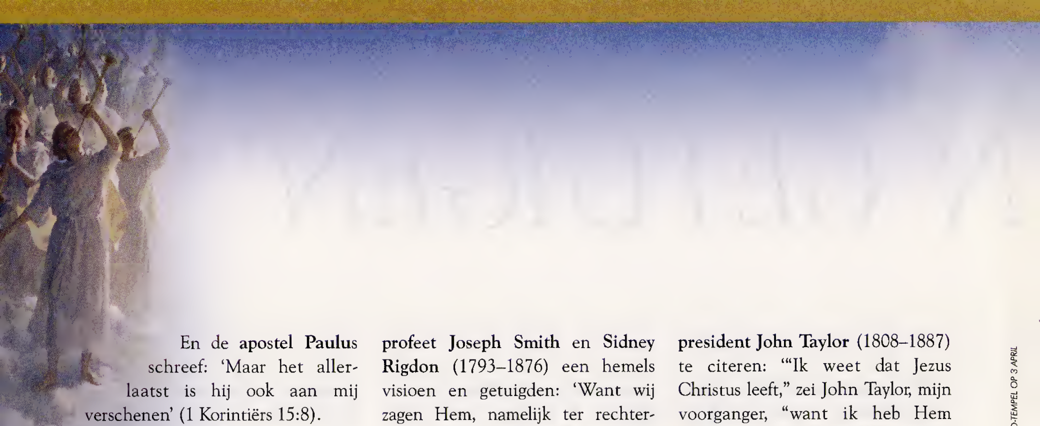
EEN WOLK VAN GETUIGEN SINDS ZIJN HERRIJZENIS

Denk eens na over de volgende mensen die deel uitmaken van de wolk van getuigen in de Schriften en in de geschiedenis van kerk, die getuigen dat de Heer in deze tijd leeft:

In een tuin in Jeruzalem '[zeide] Jezus (...) tot haar: **Maria!** Zij keerde zich om en zeide: Rabboeni' (Johannes 20:16).

Toen er **elf apostelen** bij elkaar waren, '[kwam] Jezus (...) terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden. (...) Tomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Heer en mijn God!' (Johannes 20:26, 28.)

Johannes de Openbaarder schreef tijdens zijn ballingschap op een eiland: 'En toen ik Hem zag, viel ik (...) voor zijn voeten; en Hij legde zijn rechterhand op mij en zeide: Wees niet bevreesd. (...) Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden' (Openbaring 1:17–18).

En de **apostel Paulus** schreef: 'Maar het allerlaatst is hij ook aan mij verschenen' (1 Korintiërs 15:8).

De **hoofdapostel Petrus** getuigde met stelligheid: 'Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdichtsels nagevolgd, (…) maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit' (2 Petrus 1:16).

De **2500 mensen in de stad Overvloed** in het oude Amerika 'traden één voor één toe, totdat zij dit allen hadden gedaan, en met hun ogen zagen en met hun handen voelden, en met zekerheid wisten en getuigden' (3 Nephi 11:15).

De Nephieten

Mormon getuigde: 'Toen ik vijftien jaar oud was, kwam de Heer tot mij (…) en ik smaakte en wist van de goedheid van Jezus' (Mormon 1:15).

Moroni getuigde: 'Ik [heb] Jezus (…) gezien, en Hij [heeft] met mij van aangezicht tot aangezicht (…) gesproken' (Ether 12:39).

Joseph Smith heeft toen hij vijftien was, gezegd: 'Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen boven mij in de lucht staan. (…) Een Hunner sprak tot mij, (…) op de Ander wijzend: *Deze is mijn geliefde Zoon — hoor Hem!*' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17; cursivering in het origineel).

Joseph Smith

In Hiram (Ohio) kregen de **profeet Joseph Smith** en **Sidney Rigdon** (1793–1876) een hemels visioen en getuigden: 'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden zijn stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vader is' (LV 76:23).

Na de inwijding van de tempel in Kirtland (Ohio) verklaarden de **profeet Joseph Smith** en **Oliver Cowdery** (1806–1850): 'Wij zagen de Heer voor ons op het hekwerk van de kansel staan, (…) zeggende: Ik ben de Eerste en de Laatste; Ik ben het, die leeft, Ik ben het, die werd gedood; Ik ben uw Voorspraak bij de Vader' (LV 110:2–4).

Joseph Smith en Oliver Cowdery

President Lorenzo Snow (1814–1901) zei tegen zijn kleindochter: 'Hij stond precies daar, ongeveer 1 meter boven de grond. Het leek alsof Hij op een plaat van puur goud stond.' (Aangehaald in LeRoi C. Snow, 'An Experience of My Father's', *Improvement Era*, september 1933, blz. 677.)

'Ik zag de heerscharen der doden', legde **president Joseph F. Smith** (1838–1918) uit. 'Terwijl deze grote menigte wachtte en met elkaar sprak (…) verscheen de Zoon Gods en riep voor de gevangenen die getrouw waren geweest, de vrijheid uit.' (LV 138:11, 18).

Tijdens een algemene conferentie gaf president **Spencer W. Kimball** (1895–1985) zijn getuigenis door **president John Taylor** (1808–1887) te citeren: '"Ik weet dat Jezus Christus leeft," zei John Taylor, mijn voorganger, "want ik heb Hem gezien." Ik getuig dit tot u, broeders, in de naam van Jezus Christus.' ('Strengthening the Family — the Basic Unit of Society', *Ensign*, mei 1978, blz. 48.)

HET GETUIGENIS VAN DE HUIDIGE HOOFDAPOSTEL

'Van alle zaken waarvoor ik me (…) dankbaar voel,' zei **president Hinckley**, 'ben ik bij uitstek dankbaar voor mijn levend getuigenis van Jezus Christus, de Zoon van de almachtige God, de Vredevorst, de Heilige. (…)

'Ik ben zijn apostel geworden, aangesteld om zijn wil te doen en zijn woord te verkondigen. Ik ben zijn getuige voor de wereld geworden. Ik herhaal dat getuigenis van mijn geloof. (…)

'Jezus is mijn vriend. (…)

'Hij is mijn voorbeeld. (…)

'Hij is mijn leraar. (…)

'Hij is mijn genezer. (…)

'Hij is mijn leider. (…)

'Hij is mijn Heiland en Verlosser. Door zijn leven te geven, in pijn en onzegbaar lijden, heeft Hij zich neergebogen om mij, ieder van ons en alle zoons en dochters van God, te tillen uit de afgrond van de eeuwige duisternis die volgt op de dood. Hij heeft gezorgd voor iets beters, een

LINKS: DAVID LINDSLEY, *ZIET UW KLEINEN*; GREG OLSEN, *HET EERSTE VISIOEN VAN JOSEPH SMITH*; THEODORE GORKA, *DE VERSCHIJNING VAN DE HEER AAN JOSEPH SMITH EN OLIVER COWDERY IN DE KIRTLAND-TEMPEL OP 3 APRIL 1836*; RECHTS: FOTOGRAAF: JED A. CLARK; HARRY ANDERSON, *DE WEDERKOMST EN DE HEMELVAART* (DETAILS)

sfeer van licht en begrip, groei en schoonheid waarin we voorwaarts kunnen gaan op de weg naar het eeuwige leven. Mijn dankbaarheid kent geen grenzen. (...)

'Ik [geef] hier mijn eigen getuigenis (...) dat Hij "de weg, de waarheid en het leven" is en dat "niemand tot de Vader" komt dan door Hem (Johannes 14:6). Dankbaar, en met onverminderde liefde getuig ik hiervan in zijn heilige naam.' ('Mijn getuigenis', *Liahona*, juli 2000, blz. 83, 85, cursivering in origineel.)

President Gordon B. Hinckley

EEN GETUIGENIS VAN CHRISTUS

De Heer heeft uitgelegd dat we allemaal een getuigenis van Hem kunnen verkrijgen en dat een dergelijk getuigenis een gave van de Geest is:

'Sommigen wordt het door de Heilige Geest gegeven om te weten, dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij voor de zonden der wereld werd gekruisigd.

'Anderen wordt het gegeven hun woorden te geloven' (LV 46:13–14).

Als wij in de woorden van de wolken van getuigen geloven, plaatsen we ons in een positie waarin we aanwijzingen van de Heilige Geest kunnen ontvangen. De Geest getuigt van de goddelijke aard van Christus als we lezen en overdenken wat de hedendaagse profeten zeggen en wat er in de Schriften staat. De apostelen en profeten van de laatste dagen hebben duidelijk gemaakt dat wij, als leden van de kerk, getuigen van de Heiland behoren te zijn. En als wij van Christus en zijn dienstknechten getuigen, maken u en ik deel uit van glorierijke wolken van getuigen van de Heer Jezus Christus en zijn herstelde evangelie. □

Stephen K. Iba is lid van de wijk Olympus 7 in de ring Olympus (Salt Lake).

Getuigenissen *van* Christus

Mormoonse kunstenaars getuigen van Hem

Wellicht hebben we allemaal een beeld van het uiterlijk van Christus. Maar als we allemaal een schilderij van Hem maakten, zouden die schilderijen er allemaal anders uitzien. We weten niet echt hoe Hij eruitziet, maar we kunnen zijn liefde voor ons leren kennen en nader tot Hem komen bij de viering van zijn geboorte.

Kunstenaars, leden van de kerk, hebben met hun penseel uiting gegeven aan hun getuigenis en hun liefde voor de Heiland. Sommige van die schilderijen kunnen ons bekend voorkomen. Andere zullen nieuw voor u zijn. Hoewel u misschien niet in staat bent om met verf een portret van de Heiland te schilderen, kunt u wel zijn beeld in uw gelaat hebben. (Zie Alma 5:14.)

Robert T. Barrett, *Christus geneest de man met de verschrompelde hand*

'Toen zeide Hij tot die mens: Strek uw hand uit. En hij strekte [zijn hand] uit; en zij werd weder gezond gelijk de andere' (Matteüs 12:13).

MET TOESTEMMING VAN ALTUS FINE ART, AMERICAN FORK (UTAH)

Simon Dewey,
Aan stille wateren

'Zie, Ik ben Jezus Christus, de Zoon van God. Ik ben het Leven en het Licht der wereld' (LV 11:28).

ROBERT T. BARRETT

'Ik vind altijd dat kunst een afspiegeling is van wat de kunstenaar gelooft. Mijn getuigenis is versterkt doordat ik de kans heb gehad om gebeurtenissen in het leven de Heiland en de geschiedenis van de herstelling in beeld te brengen. Ik weet dat Hij leeft en dat zijn werk goddelijk is.

'Hoe breng ik mijn gevoelens daarover in beeld? Je moet een manier vinden om de gevoelens van je hart op het doek te zetten.'

SIMON DEWEY

'Ik kan krachtig mijn getuigenis van de waarheid geven omdat de Geest tot mij getuigd heeft. Ik weet dat Jezus leeft en dat Hij mijn Verlosser is. Ik weet dat zijn Vader ook mijn Vader is en dat Hij me hoort als ik Hem aanroep, met dankbaarheid voor zijn dagelijkse hulp en met een berouwvol hart. Sommigen hebben me gevraagd of ik een visioen of een dergelijke manifestatie heb gehad die de basis vormt van mijn afbeeldingen van de Zoon van God. Mijn ogen hebben het niet

gezien en mijn oren hebben het niet gehoord, maar ik weet het in mijn hart, en dat is voldoende.'

DEREK HEGSTED

'Nooit voel ik me vrediger dan wanneer ik met mijn penseel van Christus getuig. Mijn gevoelens uitspreken is niet mijn sterke punt. Maar mijn genadige, hemelse Vader heeft me gezegend met de mogelijkheid om van mijn Heiland te getuigen. Als ik nadenk over mijn getuigenis en de effecten van kunst op mijn leven, hoop ik dat ik alle broeders en zusters van Christus heb getoond dat ik weet dat Jezus de Christus is, en dat Hij leeft.'

GARY L. KAPP

'Ik kan me niet herinneren dat er ooit een tijd geweest is dat ik geen

Derek Hegsted, *Het einde van de reis*

'[Kom] tot Mij in mijn koninkrijk (...); en bij Mij zult gij rust vinden' (3 Nephi 28:3)

Gary L. Kapp, *'Zodat gij moogt weten'*

'Staat op en nadert tot Mij, (...) zodat gij moogt weten, dat ik de God van Israël ben' (3 Nephi 11:14).

Greg Olsen, *Simeon vereert het Christuskind*

Simeon 'loofde God en zeide: (…) mijn ogen hebben uw heil gezien' (Lucas 2:28–30).

GREG OLSEN

'Zoals een licht op een berg een baken is voor vermoeide reizigers, zo is Jezus Christus een lichtend voorbeeld voor de hele wereld. Hij toont ons een betere weg naar vrede en geluk. Zijn licht verlicht ons levenspad. Het leidt ons langs het enge en nauwe pad.

'Wie doorgaan, met hun blik gericht op het licht van Christus, hebben hun eigen, innerlijke licht ontstoken. Hij bestaat, en ja, Hij leeft!'

JUDITH MEHR

'Ik weet dat Jezus Christus mijn Heiland en mijn Heer is. Ik weet dat Hij de Zoon is van onze hemelse Vader. Ik zie Hem als degene die zijn getuigenis van Jezus Christus heb gehad, maar pas toen ik op zending was, ben ik zijn leven serieus gaan bestuderen, vooral in het Boek van Mormon. In die tijd ben ik de warme gevoelens in mijn hart gaan voelen, die voortvloeien uit het zeker weten dat Jezus de Heiland van de wereld en de Zoon van God is.

'Mijn hele leven al heb ik mijn tijd en kunsttalent willen aangrijpen om mijn getuigenis te geven. Ik hoop oprecht dat mijn liefde voor de Heiland zichtbaar is in mijn kunst en dat het op de een of andere manier het getuigenis van degenen die het zien, versterkt.'

Judith Mehr, *Vrouw raakt de zoom van het kleed van de Heiland aan*

'Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede' (Marcus 5:34).

leven heeft gegeven en zich voor mijn zonden heeft opgeofferd, opdat ik na mijn dood kan herrijzen en bij God en mijn familie kan zijn. Momenteel is het belangrijkste onderdeel van mijn getuigenis dat ik dagelijks zijn aanwezigheid in mijn leven voel. Ik kan zijn bestaan en zijn verheven liefde voor mij nooit loochenen. Ik hou met mijn hele hart van Hem.'

Walter Rane, *'Tot mijn gedachtenis'*

'Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot mijn gedachtenis' (Lucas 22:19).

Del Parson, *Jezus bidt in Getsemane*

'Want ziet, de Heer, uw Verlosser, onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen, opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen' (LV 18:11).

UIT DE COLLECTIE 'VISIOENEN VAN GELOOF', MILL POND PRESS, INC., VENICE (FLORIDA)

WALTER RANE

'Ik weet natuurlijk niet hoe Hij eruitziet, dus ik probeer ook niet Hem er op ieder schilderij hetzelfde te laten uitzien. Elk schilderij beeldt een andere gebeurtenis in het leven van Christus uit, en het is een poging om steeds een ander aspect van de persoonlijkheid van de Heiland in beeld te brengen.

'Ik weet dat mijn inspanningen niet altijd geslaagd zijn, maar toch is het een eer dat ik mag proberen om iets van de grootsheid van onze Heiland vast te leggen, misschien een glimp van zijn persoonlijkheid neer te zetten en uiting te geven aan een gevoel dat een ander misschien raakt.'

DEL PARSON

'Christus is mijn held. Ik vind het heerlijk om over Hem en zijn leven te lezen. Het maakt me nederig als ik probeer Hem te schilderen.

'Mijn kunst is sterk beïnvloed door wat mij in mijn patriarchale zegen als leidraad is gegeven. Het heeft mijn werk richting gegeven. Toen ik pas begon, kregen mijn vrouw en mijn dochtertje een auto-ongeluk. In die tijd had ik het gevoel dat de Heilige Geest me omringde met troost en Gods liefde. Die liefde probeer ik in mijn schilderijen van de Heiland tot uitdrukking te brengen.'

MINERVA K. TEICHERT (1888–1976)

'Ik heb een getuigenis van het evangelie. Het is het belangrijkste in mijn leven.' (Interview door Robert Conrad en Frederick Teichert, 6 februari 1974.)

'De Heer doet open als we aankloppen. Soms is het niet de deur die we bedoelen, maar meestal is het wel de goede deur die wijd opengaat, hoewel we dat misschien pas achteraf inzien.' (Brief aan haar dochter, Laurie Teichert Eastwood.)

GARY E. SMITH

'Mijn moeder heeft me al vroeg geloof in de Heer Jezus Christus bijgebracht. Toen ik 25 was, hoorde ik over het evangelie en werd ik lid van de kerk. Het was alsof ik een ontbrekend stukje van de puzzel had gevonden. Nu heb ik nog steeds het geloof dat ik als jongen al had. Maar nu heb ik door dat geloof, aangevuld met wijsheid, volwassenheid en ervaring, meer en dieper inzicht gekregen in het leven en de zending van onze Heiland.' □

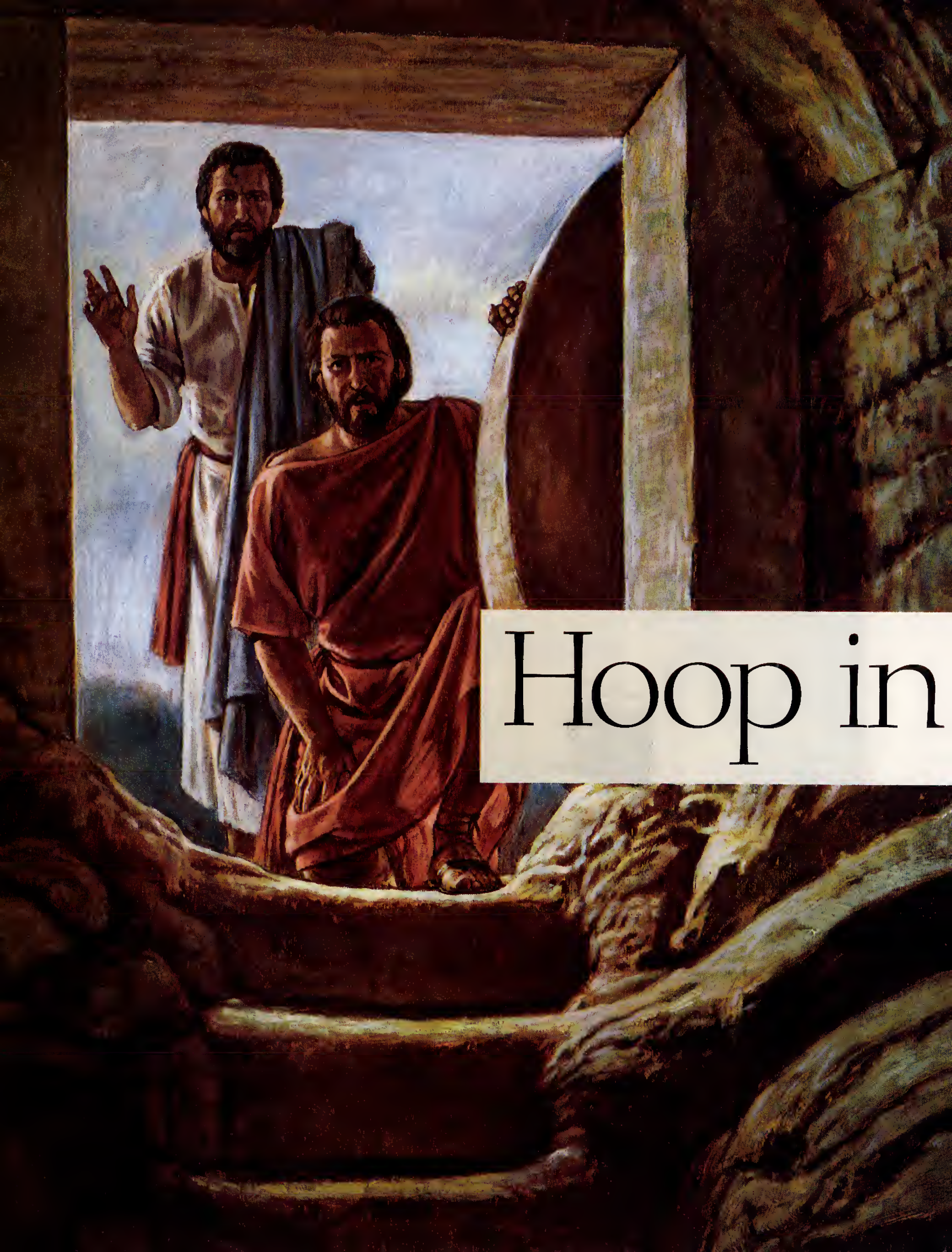
Minerva K. Teichert,
Redding van het verloren schaap

'Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen' (Johannes 10:11).

Gary E. Smith,
Christus weeklaagt over Jeruzalem

'Jeruzalem, Jeruzalem, (…) gij zult Mij niet meer zien tot het ogenblik dat gij zegt: Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren' (Lucas 13:34–35).

Hoop in

Door het evangelie van Jezus Christus kunnen we in alle omstandigheden vrede en hoop vinden.

Christus

Johann A. Wondra
Een van de gebiedszeventigen

Toen ik in Oostenrijk studeerde aan de universiteit van Wenen, kwamen er twee zendelingen bij me aan de deur. Ze zeiden: 'Wij hebben een boodschap van God voor u.' Ik liet ze binnen en ik vroeg me tegelijkertijd af waarom, want ik had absoluut geen belangstelling voor godsdienst. Diep onder de indruk van de Hongaarse Revolutie van 1956 — die een vluchtelingenstroom naar Oostenrijk teweegbracht — was ik op zoek naar de zin van het leven. Maar ik verwachtte niet dat ik in welke kerk dan ook het antwoord zou vinden.

De boodschap van die zendelingen was de boodschap van de herstelling. Ik denk dat ik van de profeet Joseph Smith hield vanaf het eerste moment dat ik iets over hem hoorde. Ik was vooral onder de indruk van de omstandigheden rond zijn martelaarsdood. Later, toen ik tijd besteedde aan het Boek van Mormon en aan gebed, ontving ik door de macht van de Heilige Geest de vreugdevolle, vredige verzekering dat Jezus de Christus is, dat Joseph Smith de profeet van de herstelling was, en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de herstelde kerk van de Heer op aarde is, en geleid wordt door levende profeten die de wereld voorbereiden op zijn wederkomst.

Ik ben nu 40 jaar lid van de kerk en ik heb zelf veel meegemaakt wat voor mij een bevestiging was dat het evangelie van Jezus Christus de enige ware weg is naar vrede en geluk in deze wereld. Ik weet ook dat u en ik niet kunnen ontkomen aan de moeilijkheden, beproevingen en verdriet van het leven. Maar het evangelie van Jezus Christus geeft ons de kracht om te overwinnen, om 'door geloof [te] overwinnen' (LV 76:53), en om met hoop en optimisme voorwaarts te gaan.

DE WONDEN VAN HET HEENGAAN

Mijn vrouw en ik zijn die waarheid beter gaan begrijpen door het verlies van onze dierbare zoon Georg, die 27 was toen hij stierf. Toen dat gebeurde, was ik president van het pasgeorganiseerde zendingsgebied Wenen (Oostenrijk) waartoe ook het vroegere Joegoslavië behoorde. Na een zoneconferentie in Zagreb (Kroatië) kregen mijn vrouw en ik de boodschap dat we naar huis moesten bellen. Onze dierbare schoondochter Regina kwam hartverscheurend huilend aan de telefoon: Papa, Georg is dood. Georg is dood!' Later verrichte onderzoeken konden voor zijn dood geen oorzaak vinden. Onze zoon is nooit ernstig ziek geweest. Zijn hart bleef gewoon stilstaan, zonder enige medisch aanwijsbare oorzaak.

Georg was zo'n bijzondere zoon, blij en levendig, vol liefde voor ons en zijn eigen gezin, rein van hart en zonder bedrog. In 1989 was hij een van de eerste zendelingen die naar Oost-Duitsland werden gestuurd. Het was een geweldige periode voor het zendingswerk. Hij had het vaak over de dopelingen waarbij hij en zijn collega betrokken waren geweest, maar nooit over het aantal — hij vond het te heilig om het in statistieken te vangen. Aan het slot van zijn eerste brief vanuit zijn zending, schreef Georg: 'Mis me niet teveel. Het leven moet zonder mij ook doorgaan.' Op de dag van zijn heengaan had hij de boodschap van president Hinckley, 'De overwinning op de dood' gelezen, en hij had onderstreept: 'Hoe tragisch, hoe intens is het verdriet van wie achterblijven. De rouwende weduwe, het moederloze kind, de eenzame vader — zij allen kunnen meepraten

ROBERT T. BARRETT, *JOHANNES EN PETRUS BIJ HET GRAF*

over de wonden van het heengaan.' (*Liahona*, april 1997, blz. 3.)

Onze familie heeft die wonden gevoeld. We missen Georg heel erg! Maar er brandt in onze ziel ook een gevoel dat we er in de verdrietige momenten van ons leven, dankzij ons geloof in de verzoening, in de dood en de herrijzenis van Jezus Christus — ja, omdat we geloven in de boodschap van Getsemane, Golgota en het lege graf — op kunnen vertrouwen dat God een God van liefde, genade en mededogen is, zelfs als wij niet begrijpen hoe en waarom iets gebeurd is. God aanvaardde het offer van zijn Zoon, Jezus Christus, die alles heeft verdragen 'wegens zijn goedertierenheid en lankmoedigheid jegens de mensenkinderen' (1 Nephi 19:9).

Een paar weken naar Georgs dood reisden zuster Wondra en ik door Servië en Montenegro, en we hebben het fresco 'De witte engel' in het Mileseva-klooster bekeken. Op dat fresco, een van de belangrijkste kunstwerken die er bestaan, staan de woorden van een van de belangrijkste boodschappen die ooit zijn uitgesproken: 'Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt' (Lucas 24:5–6). Die boodschap is voor het goede, vredelievende en gastvrije volk van Servië door alle eeuwen van tirannie en verwoesting in hun geschiedenis een troostrijke boodschap geweest. En die boodschap verschaft ieder van ons troost — onze enige en blijvende troost.

In de bovenzaal van het laatste avondmaal — de avond van het grootste lijden dat ooit in alle door Hem geschapen werelden is geleden — sprak Christus over vrede, zijn vrede: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; (...) Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27). Hoe kon Hij in die situatie over vrede spreken? Ik denk dat het slechts mogelijk was vanwege zijn 'volmaakte liefde' die 'vrees [uitdrijft]' (1 Johannes 4:18). In zijn hogepriesterlijk gebed bad Christus voor zijn discipelen en voor allen 'die door hun woord in Mij geloven' — waarbij, en dat is belangrijk om op te merken, ook wij horen — 'dat zij volmaakt zijn tot één' en 'opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik in hen' (Johannes 17:20, 23, 26).

Toen Jezus en zijn discipelen de bovenzaal verlieten, trokken zij door het Kidrondal naar een hof met olijfbomen op een uitloper van de Olijfberg. Die hof werd Getsemane genoemd. Dat betekent 'oliepers'. Olijven smaken bitter, maar als ze in een olijfpers geplet worden, smaakt de olie ervan zoet. Christus dronk 'de bittere beker' opdat alle bitterheid uit ons leven werd verwijderd en zoet zou worden als wij onze zonden zouden nalaten en tot Hem zouden komen. Hij zei: 'Ik heb uit die bittere beker gedronken, die de Vader Mij heeft gegeven, en Ik heb de Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op Mij te nemen' (3 Nephi 11:11).

Toen Hij bad in Getsemane, werd alle smart en verdriet van de hele wereld in Hem samengebracht. Hij was 'een man van smarten en vertrouwd met ziekte. (...) Nochtans, onze ziekten heeft Hij op zich genomen, en onze smarten gedragen' (Jesaja 53:3–4). Op zijn zondeloze ziel laadde Hij de zonden van de wereld en de last van het verdriet van de wereld. 'Het was geen lichamelijke pijn en ook niet alleen zulk een zielensmart die Hem zo deed lijden dat bloed uit iedere porie naar buiten trad, maar een geestelijke foltering zoals God slechts in staat was te ondergaan.' (James E. Talmage, *Jezus de Christus*, blz. 449.) Hij bad tot de Vader: 'Niet mijn wil, maar de uwe geschiede' (Lucas 22:42). De wil van de Vader doen was het opperste verlangen van de Zoon — zelfs toen het zo pijnlijk was als in Getsemane.

'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet zouden lijden indien zij zich wilden bekeren;

'Doch indien zij zich niet wilden bekeren, moeten zij lijden zoals Ik;

'Welk lijden Mij, God, de Grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, (...)

'Niettemin, ere zij de Vader, en Ik dronk de beker en voleindigde mijn voorbereidingen voor de kinderen der mensen' (LV 19:16–19).

Van Christus leren we gehoorzaamheid, zelfs wanneer dat pijnlijk is, zoals het in Getsemane pijnlijk was voor Hem. We leren dat we anderen moeten dienen, ook als

MICHAEL JARVIS NELSON, JEZUS KNIELT NEER IN GEBED EN MEDITATIE

Omdat we geloven in de verzoening, in de dood en de opstanding van Jezus Christus kunnen we er ook in de verdrietige momenten van ons leven op vertrouwen dat God een God van liefde, genade en mededogen is.

dat lastig is, zoals het voor Hem aan het kruis op Golgota zeker 'lastig' was. En we leren vertrouwen op de liefde van God, zelfs als we het gevoel hebben dat God ons heeft verlaten — want als wij ze door geloof te boven komen, kunnen die moeilijke en verdrietige momenten in ons leven veranderen in treden, zoals op de ladder van Jakob, waarlangs we opklimmen tot in Gods hemelse tegenwoordigheid. (Zie Genesis 28:12–13.)

EEN HEERLIJK MOMENT

Wat was dat een heerlijk moment, toen de herrezen Heer aan Maria Magdalena verscheen! 'Jezus zeide tot haar: Vrouw, waarom weent gij? Wie zoekt gij? Zij meende dat het de hovenier was, en zeide tot Hem: Heer, als gij Hem weggedragen hebt, zeg mij dan, waar gij Hem hebt neergelegd en ik zal Hem wegnemen.

'Jezus zeide tot haar: Maria! Zij keerde zich om en zeide tot Hem in het Hebreeuws: Rabboeni, dat wil zeggen: Meester!' (Johannes 20:15–16.)

Maria Magdalena moet zich wel buitengewoon blij hebben gevoeld toen ze zag dat haar geliefde Heer uit de dood was opgestaan. Maar Hij zei vriendelijk tegen haar: 'Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God' (Johannes 20:17). Hij verliet Maria Magdalena en voer zegevierend op naar zijn Vader. Steeds weer probeer ik me dat buitengewone tafereel voor te stellen.

AL MIJN HOOP IS GEVESTIGD OP CHRISTUS

Door zijn zoenoffer heeft Christus de banden van de dood verbroken. Zoals Hij zijn lichaam op zich nam en uit het graf opstond, zo zullen wij allen op de dag van onze eigen opstanding ons verheugen in de hereniging van lichaam en geest. 'Het goddelijk plan van gelukzaligheid maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.' ('Het gezin — een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1996, blz. 93.) Wat een 'blijde tijdingen'! (LV 128:19.) Gezinnen kunnen voor altijd samen zijn. De liefdevolle band tussen man en vrouw en tussen ouders en kinderen blijft, ook na dood.

Dat zal ook zo zijn met onze band met onze dierbare zoon Georg. Het is voor mijn vrouw en mij een wonder dat, zelfs na het verlies van onze zoon, ons geloof in Christus sterker is geworden, en ook ons vertrouwen in zijn woorden: 'Want de bergen zullen wijken, en de heuvelen worden verwijderd, maar mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, zegt de Heer, Die erbarmen met u heeft' (3 Nephi 22:10).

Al mijn hoop is gevestigd op Christus. Hij is onze Heiland en Verlosser. Hij is werkelijk de goede herder die voor zijn schapen zijn leven heeft gegeven. 'God zij dank voor de weergaloze gave van zijn goddelijke Zoon.' ('De levende Christus — het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, 2–3.) □

Ouderling Johann A. Wondra is een van gebiedszeventigen in het gebied Europa-Midden.

Op gewijde grond

Oprecht ♩ = 64–80

mf

1. Heil'-ge tem-pel, heil'-ge mu - ren
2. Heil'-ge tem-pel, waar ik leer van
3. Heil'-ge tem-pel, waar ik werk voor

langzamer *a tempo*

vol van he - mels licht, waar de Geest ons in het plan van Va - der on - der - richt.
Je - zus' schep - pings-pracht, waar mijn ziel met ze - gens wordt be - gif - tigd door zijn macht,
heel mijn voor - ge - slacht, waar ik eeuw - ge ban - den smeed door Gods her - steld ge - zag,

Voor die les - sen ma - ken wij ons door ge - trouw - heid klaar, ver - e - nigd door de Geest van God in
waar we knie - len in ge - bed en op ge - wij - de grond ons ge - ven in de dienst van God, ver -
waar ik leer wat ik moet doen om rein voor God te staan. O, help mij, Heer, zo - dat ik eens de

lief - de voor el - kaar. Huis van ken - nis, van ge - loof, huis van heer - lijk - heid,
eend in zijn ver - bond. Huis van ge - loof en heer - lijk - heid,
tem - pel in kan gaan.

f

(Tweede stem alleen bij het laatste couplet.)

huis van bid-den, huis van God, aan Hem al-leen ge - wijd. Daar-om zorg ik dat ik al - tijd
huis aan God al - leen ge - wijd. Daar - om zorg ik

rein en eer-lijk leef, klaar ben voor de rij-ke ze-gen die de Heer daar geeft.
dat ik eer-lijk leef, klaar ben voor de rij-ke ze-gen die de Heer daar

1. 2.

3.

geeft.
geeft, de Heer daar geeft.

langzamer

langzamer

Tekst: naar Sally DeFord (1959–)
Muziek: Sally DeFord (1959–)

Leer en Verbonden 88:119
Leer en Verbonden 97:15–16

FOTOGRAAF: STEVE TREGEAGLE

Vraag & antwoord

Waarom leer je in de kerk dat je vóór je zestiende geen verkering moet hebben?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

LIAHONA'S ANTWOORD

De profeten van de Heer hebben specifieke raad gegeven om jongemannen en jongevrouwen te helpen met elkaar om te gaan volgens de normen van het evangelie zodat die omgang opbouwend blijft. In culturen waar samen uitgaan aanvaardbaar is, houdt die raad in dat je geen verkering hebt als je nog geen zestien bent.

Het lijkt moeilijk om te wachten totdat je minstens zestien bent — vooral als je het graag wilt en als je het gevoel hebt dat je leeftijdgenoten je ertoe aanzetten. Maar onze hemelse Vader heeft ons die richtlijn via zijn profeten gegeven om Hij ons de evangelienormen wil helpen naleven, zodat we bij Hem terug kunnen keren. En je krijgt grote zegeningen als je die raad opvolgt.

FOTO-ILLUSTRATIE: JOHN LUKE

De kerkleiders hebben gezegd dat samen uitgaan voordat je zestien bent 'kan leiden tot onzedelijkheid, de omgang met andere jonge mensen kan beperken, en je kan beroven van ervaringen die nodig zijn voor de keuze van een eeuwige partner.' (*Voor de kracht van de jeugd: onze plicht jegens God vervullen* [2001], blz. 24.)

In je eerste tienerjaren begin je je emotioneel, sociaal, mentaal en lichamelijk te ontwikkelen. Die ontwikkeling duurt jaren. Een belangrijke reden waarom je voor je zestiende geen afspraakjes moet maken, is dat het, als je er zo vroeg mee begint, je leven ingewikkeld kan maken en je geestelijke groei kan belemmeren. Het is bijvoorbeeld niet ongewoon dat je in je eerste tienerjaren sterke, romantische gevoelens

ontwikkelt die gepaard gaan met sterke verlangens naar het andere geslacht. Dat kan gebeuren in een periode waarin je bezig bent de emotionele en mentale volwassenheid te ontwikkelen om die gevoelens te hanteren. Studies hebben aangetoond dat er veel meer kans is op ongepast lichamelijk contact als je te vroeg met afspraakjes begint.

Het kan leiden tot een relatie waarbij je anderen uitsluit, en dat in een periode waarin je je vriendenkring moet uitbreiden en met verschillende mensen moet omgaan. Als je veel jongemannen en jongevrouwen leert kennen, ontwikkel je sociale vaardigheden waardoor je later veel leuker met elkaar uitgaat.

Zelfs na je zestiende is het beter om met een groep uit te gaan en te vermijden dat je je aan één persoon bindt. En omdat samen uitgaan op den duur leidt tot een huwelijk, behoor je te zorgen dat je uitgaat met iemand waarmee je misschien wel wilt trouwen.

Sommige jonge mensen merken dat ze pas lang na hun zestiende het verlangen of de kans hebben om met iemand uit te gaan. Er zijn veel gelukkige, normale jonge mensen die bijna nooit met iemand uitgaan, soms pas veel later, en soms zelfs pas als ze de huwbare leeftijd bereikt hebben.

Als je het geloof hebt om de richtlijnen van onze kerkleiders op te volgen, zullen de jaren waarin je de leeftijd hebt om uit te gaan, minder spanning en meer plezier opleveren, en zul je gelukkiger zijn. (Zie Alma 41:10.) Je zult zegeningen ontvangen die voortvloeien uit gehoorzaamheid. En je zult beter voorbereid zijn op je tempelhuwelijk.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Er is een goede reden dat we in de kerk leren dat we pas na onze zestiende moeten uitgaan. God is bezorgd over ons, en zijn profeten zijn dat ook. Als we uitgaan voordat we zestien zijn, worden we misschien wel populair, maar in hoofdzaak voor de wereld. Iemand die geen afspraakjes maakt voordat hij of zij de juiste leeftijd heeft bereikt, toont volwassenheid, een verlangen om zich in positieve zin te ontwikkelen, en trouw aan de Heer.

Nadia Antuanette Reátegue Rivera (13), Gemeente Las Viñas, Ring Lima-La Molina (Peru)

Ik geloof dat ik, als ik al jong met uitgaan was begonnen, geen goede atmosfeer had geschapen om de Geest bij me te hebben. Ik ben het met president Hinckley eens dat we ons verstand moeten gebruiken, omdat we ons daardoor het beste voorbereiden op de keuze van een eeuwige metgezel.

Amery C. Silvina (16), Wijk Santo Cristo, Ring Gapan (Filipijnen)

Deze norm is bedoeld om ons op het huwelijk voor te bereiden. Als we al vroeg steeds met één persoon uitgaan, kan dat een ramp worden. Als je zestien bent, heb je wat meer verantwoordelijkheidsgevoel en kun je je beter beheersen.

Ouderling Daniel Banza (21), Zendingsgebied Kinshasa, (Democratische Republiek, Kongo)

Normen voor een date

'De Heer heeft ons met een belangrijk doel aantrekkelijk gemaakt voor elkaar. Maar die aantrekkingskracht wordt gevaarlijk als je die niet onder controle kunt houden. Het is prachtig als je er goed mee omgaat. Het is dodelijk als het uit de hand loopt.

'Om die reden is de kerk ertegen dat je op jonge leeftijd al verkering hebt. Die regel is er niet om jullie op wat voor manier dan ook verdriet te doen. Hij is bedoeld om je te helpen, en dat zal ook het geval zijn als je je eraan houdt.

'Vaste verkering op jonge leeftijd leidt al te vaak tot problemen. Uit onderzoek is gebleken dat naarmate een jongen en een meisje vaker met elkaar uitgaan, de kans dat zij in moeilijkheden raken steeds groter wordt.

'Het is beter om met verschillende personen uit te gaan tot je klaar bent voor het huwelijk. Heb plezier, maar word niet intiem. Hou je handen thuis. Dat mag dan niet makkelijk zijn, maar het is wel mogelijk.' — President Gordon B. Hinckley. ('Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, blz. 39.) ☐

De lichamelijke aantrekkingskracht tussen een man en een vrouw is heel natuurlijk. Maar soms leiden die gevoelens tot onaanvaardbaar gedrag, waarvan sommige mensen ten onrechte zeggen dat het een manier is om je liefde te tonen. De kerk spoort ons aan om niet met elkaar uit te gaan voordat we zestien zijn, omdat we nog niet volwassen genoeg zijn om die gevoelens te beheersen en omdat we gevaar kunnen lopen.

Lupeolo Tupou (18),
Wijk Nuku'alofa,
Ring Nuku'alofa-Noord (Tonga)

Als je jong bent, ben je nog niet in staat de volledige consequenties van je daden te overzien. Jonge mensen doen dingen vaak uit nieuwsgierigheid of omdat er druk op ze wordt uitgeoefend. De kerk leert ons hoe we veel fouten kunnen mijden door ons verstandige raad en adviezen te geven.

Natal'ya Fyodorovna,
Frolova (21,)
Gemeente Saratov-Midden,
District Saratov (Rusland)

Ik denk dat je alleen een nauwe relatie met iemand moet hebben als je serieus een huwelijk met hem of haar overweegt. En je behoort een huwelijk alleen te overwegen als je weet wie je bent en wat je in verband met de eeuwigheid echt wilt. Het is het beste om eerst jezelf te ontwikkelen, zonder een partner.

Mirjam Liebich (23),
Gemeente Lauenburg,
Ring Hamburg (Duitsland)

De wereld kijkt op een verkeerde manier tegen afspraakjes aan. Lucifer heeft de waarde van gepast gedrag bij afspraakjes volledig verdraaid. Ik heb met afspraakjes gewacht tot mijn zestiende. Ik hield me aan de normen van de Heer en dat was zeker de moeite waard. Het gaf me een gevoel van innerlijke vrede dat elk offer waard was.

Elisa Correa (19),
Wijk Humaitá,
Ring Porto Alegre —
Moinhos, de Vento (Brazilië)

Afspraakjes bereiden ons voor op het huwelijk, en in de kerk leren we dat we als we zestien zijn, meestal volwassen genoeg zijn om te begrijpen wat het inhoudt. We zullen dan eerder uitgaan met iemand die hoge normen hanteert en die de onze respecteert.

Ouderling Emmanual N. A.,
Solomon (22),
Zendingsgebied Port Harcourt,
(Nigeria)

De Heer weet dat we ons in onze tienerjaren moeten wijden evangeliestudie, aan het opbouwen van goede vriendschappen en aan de voorbereiding op een zending en het huwelijk. Hij houdt van ons en wil dat we klaar zijn voor die belangrijke ervaringen.

Maurício Imbroise (18),
Wijk Benedito Bentes,
Ring Maceió (Brazilië)

We moeten niet vergeten dat Satan op de loer ligt. Maar het is ons doel om naar de tempel te gaan met een rein hart, vol dankbaarheid jegens onze hemelse Vader. God houdt van ons en wil dat we helemaal gelukkig worden. Ongeacht onze leeftijd moeten we wijsheid betrachten en steeds bidden dat we over de tegenstander zullen zegevieren.

R. Trinidad Guerrero,
Soliz (20),
Gemeente Pueblo Yaqui,
Ring Ciudad Obregón-Yaqui,
(Mexico)

VRAAG EN ANTWOORD is bedoeld voor de jeugd. We hopen antwoorden van jongeren uit diverse landen te kunnen publiceren. Stuur ons je antwoord alsjeblieft vóór 15 januari 2003. Stuur het naar QUESTIONS AND ANSWERS 01/03, *Liahona,* Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; *of e-mail het naar* **cur-liahona-imag@ldschurch.org.** *Je kunt je antwoord typen of duidelijk schrijven in je eigen taal. Je antwoord komt alleen voor publicatie in aanmerking als je je volledige naam, leeftijd, adres en wijk/ring (of gemeente/district) vermeldt. Stuur alsjeblieft een foto van jezelf mee; die foto wordt niet teruggestuurd. Er zal een representatieve keuze uit die antwoorden worden gepubliceerd.*

VRAAG: *Met Kerstmis heb ik voor mijn broers en zussen altijd cadeautjes in de winkel gekocht. Dit jaar wil ik ze iets persoonlijkers en zinvollers geven. Wat voor soort cadeautjes kan ik ze met Kerstmis geven?* ☐

K E R K N I E U W S

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • DECEMBER 2002

ONS ERFGOED IN ERE HOUDEN

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

Slechts twee dagen voor Kerstmis vierde Joseph Smith zijn verjaardag. De kersttijd was voor de profeet een tijd met festiviteiten, vrienden en familie.

In de maand december, als heiligen der laatste dagen over de hele wereld de geboorte van de Heiland vieren, is er een datum die vaak ongemerkt voorbijgaat. Op 23 december 1805 – slechts twee dagen voor Kerstmis – is de profeet Joseph Smith geboren.

Hoewel er niet veel bekend is over de manier waarop Joseph zijn verjaardag vierde, schreef de profeet in december 1843 het volgende: '*Zaterdag, 23 december* – Thuis gebleven, met de broeders gesproken die bij me kwamen, mijn taken thuis verricht en voorbereidingen getroffen voor een kerstdiner.' (*History of the Church*, deel 6, blz. 133.) Op die verjaardag waren zijn gedachten duidelijk bij de kerk, zijn gezin en het kerstfeest.

Hoewel we met de kerst de geboorte van de Heiland vieren, is de verjaardag van de profeet Joseph Smith een herinnering aan het erfgoed waar we door de herstelling van het evangelie in delen. Dit jaar hebben we als heiligen der laatste dagen verscheidene keren op bijzondere wijze in ons erfgoed gedeeld.

DE INWIJDING VAN DE NAUVOO-TEMPEL WERELDWIJD BIJGEWOOND

In het weekend van 27–30 juni is de Nauvoo-tempel (Illinois) ingewijd. Meer dan twee miljoen heiligen over de hele wereld hebben door middel van satellietuitzendingen op ongeveer drieduizend locaties aan de inwijding deelgenomen. De reactie op de inwijding was buitengewoon.

In verschillende gebieden is melding gemaakt van wonderen en zegeningen tijdens de voorbereiding en deelname aan de inwijding. In Rusland lag de apparatuur een dag voor de inwijding nog bij de douane. Elena Nechiporova, public-relationsbestuurder in het gebied Europa-Oost en jurist sprak met staatsambtenaren en kreeg te horen dat ze de volgende dag maar moest terugkomen. 'We kunnen niet wachten', zei ze. 'We hebben de apparatuur vanavond nodig.' De ambtenaar bleef bij zijn standpunt en zuster Nechiporova kon wettelijk niets doen. Daarom vertelde ze het verhaal van Nauvoo en dat duizenden Russen

naar de uitzending zouden komen kijken vanwege de godsdienstige betekenis voor hen. De ambtenaar was onder de indruk en tekende alsnog de documenten. De apparatuur kon nog net op tijd geïnstalleerd worden.

In Tonga vonden soortgelijke wonderen plaats. De apparatuur kwam beschadigd aan en er ontbraken verschillende onderdelen. De installateurs zeiden dat het onmogelijk was om de ontbrekende onderdelen te vervangen. Dus gingen de heiligen aan de slag. Met oud metaal en telefonische instructies vervaardigden plaatselijke lassers de ontbrekende onderdelen, waaronder een belangrijk onderdeel dat een exacte vorm en hoek moest hebben. Hun inspanningen werden beloond en het signaal kon duidelijk ontvangen worden. 'Er is Tongaans geloof voor nodig om zo'n wonder tot stand te brengen', zei ouderling Robert K. Dellenbach van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Oceanië.

Ook andere gebieden hebben geestelijke ervaringen tijdens de inwijding gerapporteerd. Leden over de hele wereld kwamen met bussen naar kerkgebouwen die waren schoongemaakt en voorbereid als tijdelijke verlengstuk van de tempel. Sommigen kwamen al uren van tevoren aan om zeker van een plaats te zijn. 'Mijn getuigenis van de waarheid van het evangelie is versterkt', zei Hari Ram uit Lautoka (Fiji), die vier uur onderweg was om de inwijding bij te wonen. 'Ik voelde iets in mijn hart toen ik de profeet zag en hoorde – ik kan er geen woorden voor vinden', zei de negenjarige Karin Hakansson uit Zweden.

Een verslag uit de Filipijnen sloeg de spijker op de kop voor veel heiligen der laatste dagen: 'De inwijding van de Nauvoo-tempel vond duizenden kilometers bij de Filipijnen vandaan plaats, onder een volk dat qua cultuur en geschiedenis ver van de Filipijnen verwijderd ligt. En toch was de invloed op de heiligen in de Filipijnen ongelooflijk. Misschien omdat het verhaal van de heiligen in Nauvoo (...) nog steeds hetzelfde verhaal van opoffering van alle heiligen der laatste dagen is.'

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET COMITÉ PLAATSELIJK NIEUWS IN FIJI

Kinderen in Fiji kijken naar de nieuwe schotelantenne waardoor de leden van de kerk aan de inwijding van de Nauvoo-tempel konden deelnemen. Het was de eerste satellietuitzending van de kerk in Fiji.

BEZOEKERSCENTRA IN NEW YORK EN OHIO INGEWIJD

Op 1 juli, na de inwijding van de Nauvoo-tempel, heeft president Hinckley het nieuwe bezoekerscentrum bij de heuvel Cumorah in Palmyra (New York) ingewijd. Tijdens het inwijdingsgebed vroeg hij of de Geest van de Heer het hart en het verstand van de bezoekers mocht aanraken, zodat zij meer waardering zouden krijgen voor de gebeurtenissen die daar hebben plaatsgevonden.

De profeet Joseph Smith kreeg zijn

eerste visioen in een nabijgelegen bos, en hij kreeg de gouden platen van de engel Moroni bij de heuvel Cumorah.

'Ik weet dat de kerk die uit deze en andere gebeurtenissen is voortgekomen, waar is', zei president Hinckley.

Een week eerder, op 24 juni, opende de kerk de deuren van een bezoekerscentrum in Kirtland (Ohio), samen met twee andere historische gebouwen. Het historische bezoekerscentrum in Kirtland is gebouwd naar het voorbeeld van de korenmolen die de leden van de kerk zagen toen ze tussen 1830 en 1840 in het gebied aankwamen.

De jaren in Kirtland waren een 'bepalende periode voor de kerk', zei David Brown, directeur van het bezoekerscentrum. De leiders van de kerk hopen rond de zomer in 2003 nog meer gerestaureerde en herbouwde panden in het historische Kirtland in te wijden.

President Gordon B. Hinckley spreekt zijn waardering uit voor de mormoonse pioniers tijdens een haardvuuravond ter gelegenheid van hun aankomst in de Salt Lake Valley.

LEIDERS VAN DE KERK BEWIJZEN PIONIERS EER

'Geen andere gebeurtenis in de geschiedenis van dit grote land is te vergelijken met de mormoonse pioniers die van Nauvoo naar de vallei van het Grote Zoutmeer trokken', zei president Gordon B. Hinckley over de prestaties en offers van de pioniers – waarvan de eersten in 1847 in Utah aankwamen. President Hinckley sprak op zondag 21 juli in het Conferentiecentrum in Salt Lake City. De haardvuuravond over pioniers werd via de satelliet van de kerk uitgezonden.

Het Mormoons Tabernakelkoor en het Orchestra on Temple Square brachten een bezielend muzikaal programma, waaronder een vertelling uit geselecteerde geschriften van de profeet Joseph Smith over de Nauvootempel.

President Hinckley zei over de tempel: 'Ik voelde op wonderbaarlijke wijze de omvang van wat zij in die stad hadden bereikt. En toen moesten ze die achterlaten.'

De heiligen gingen toen naar de Salt Lake Valley en bouwden een nieuwe stad. 'Hier, in deze eenzame wildernis, begonnen deze eerste pioniers met de bouw van een stad waar wij nu comfortabel leven', zei president Hinckley. 'Deze hoofdstad is een geweldige gemeenschap geworden. (...) Ik ben ook trots op iedereen die op de een of andere manier aan de Olympische Spelen heeft bijgedragen. (...) Ik hoop dat we die gebeurtenis nooit zullen vergeten.'

De jaarlijkse optochten waren ook een onderdeel van de herdenking van pioniersdag op 24 juli, de viering van de aankomst van de heiligen der laatste dagen in de vallei. President Hinckley was opperceremoniemeester van de optocht 'Days of '47' in het centrum van Salt Lake City. President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, was opperceremoniemeester van de optocht 'Handcart Days' op 23 juli in Bountiful (Utah). ☐

Tempelbouw in New York City

De kerk heeft een tempel in het centrum van New York City aangekondigd.

Vlakbij het Lincoln Center in Manhattan zal de tempel twee van de zes verdiepingen van een bestaand gebouw van de kerk in beslag nemen, naar het succesvolle voorbeeld in Hongkong. Net als de tempel in Hongkong ligt het gebouw in New York naast andere gebouwen in de stad en past het goed in de stedelijke omgeving.

'Ik ben zo blij', zegt Sarah Asplund uit Manhattan tijdens een interview met de *Salt Lake Tribune*. 'Het is zo fijn om straks met de metro naar de tempel te kunnen gaan.'

Net als in Hongkong zullen de kapel, de leslokalen en de recreatiezaal in het gebouw gewoon gebruikt blijven worden. De afdeling public relations en het centrum voor familiegeschiedenis blijven ook in het gebouw.

Er is al met het ontwerp en de renovatie begonnen. De tempel in Manhattan is de tweede tempel van de kerk in de staat New York; de eerste is de Palmyra-tempel. De kerk heeft ook land gekocht en een bouwvergunning verkregen voor een tempel in Harrison (New York). □

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN DE AFDELING PUBLIC RELATIONS VAN DE KERK

In een gebouw van de kerk in Manhattan zal de tweede tempel in de staat New York gerealiseerd worden. De tempel zal de bovenste twee verdiepingen in beslag nemen.

Kerk doneert miljoen dollar aan VN voor hongerbestrijding

Ter bestrijding van de hongersnood in Afrikaanse landen die door droogte zijn getroffen, heeft de kerk een miljoen dollar gedoneerd aan het voedselprogramma van de Verenigde Naties voor de aanschaf van ruim 2700 ton maïs.

'Als er ergens mensen lijden, als er ergens mensen honger hebben, willen we, zo mogelijk, altijd graag helpen', zegt Harold Brown, directeur van de afdeling welzijnszorg van de kerk. Door de droogte in het zuiden van Afrika zijn de oogsten mislukt en worden dertien miljoen mensen met de hongerdood bedreigd.

'Deze aanzienlijke bijdrage komt op een belangrijk moment, nu miljoenen mensen iedere dag meer honger lijden en sommigen nauwelijks in leven weten te blijven', zegt James Morris, directeur van het wereldwijde voedselprogramma van de Verenigde Naties. De heer Morris merkt tevens op dat deze contante bijdrage de meest effectieve manier is om op dit moment hulp te verlenen. Het geld kan gebruikt worden om graan te kopen en in de hongergebieden te distribueren.

Het wereldwijde voedselprogramma is het belangrijkste middel van de Verenigde Naties om honger te bestrijden. In 2001 hebben 77 miljoen mensen in 82 landen voedsel ontvan-

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN MIKE HUGGINS VAN HET WERELDWIJDE VOEDSELPROGRAMMA

Mensen in het door droogte bedreigde Afrika staan in de rij voor voedsel. De kerk heeft onlangs een miljoen dollar gedoneerd voor de strijd tegen de honger.

gen, waaronder de meeste vluchtelingen in de wereld. Al eerder had de kerk 6.750 dozen voedsel en vier grote containers kleding vanuit Salt Lake City naar Malawi verstuurd. Een maand daarvoor had de kerk ruim 450 ton maïs en bonen gekocht voor de noodlijdenden in Afrika.

Exposities on line in virtuele galerie

Op de nieuwe website van het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst kunnen bezoekers uit de hele wereld de exposities bekijken.

Op *www.lds.org/museum* kunnen de huidige en de permanente exposities in het museum in Salt Lake City worden bekeken. Op de website staat ook informatie over komende exposities en over de internationale kunstwedstrijd.

'We hebben dit voornamelijk gedaan om de leden van de kerk over de hele wereld te bereiken, van wie de meesten nooit het museum in Salt Lake City zullen bezoeken', zegt Steven Olsen, manager in het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst. Het museum verzamelt en exposeert kunst en kunstvoorwerpen vanuit de hele wereld die met de heiligen der laatste dagen te maken hebben.

Onder de exposities die momenteel on line te bekijken zijn, bevindt zich: 'Early Images of Historic Nauvoo' [Beelden uit historisch Nauvoo]. Bezoekers aan de virtuele galerie kunnen schilderijen, graveerkunst, foto's en tekeningen uit de negentiende eeuw van de tempel en de stad bekijken. 'De expositie omvat ook historische afbeeldingen van de Nauvootempel, aan de hand waarvan de architecten de tempel hebben kunnen herbouwen', zegt conservator Richard G. Oman.

Ook de expositie 'Sutcliffe Maudsley: portretschilder uit Nauvoo' is on line te bekijken. Broeder Maudsley, een Britse emigrant (1842) en textielbewerker, schilderde enkele portretten van de profeet Joseph en Hyrum Smith.

Op de website staan ook werken van voormalige winnaars van de internationale kunstwedstrijden van het museum – kunstenaars uit de hele wereld die kunstwerken over evangelieonderwerpen hebben gemaakt. Onder de kunstwerken die een prijs hebben gewonnen, bevinden zich een geschilderd beeldhouwwerk van verhalen in het Boek van Mormon, een aardewerk voorstelling van het laatste avondmaal, olieverfschilderijen van ouders en kinderen, en een kristallen tempel. In maart zullen op de website de winnaars bekend worden gemaakt van de zesde internationale kunstwedstrijd, waarvoor tot en met november 2002 kunstwerken ingeleverd konden worden.

De website is voornamelijk in het Engels, met een aanzienlijk aantal onderdelen die ook in het Frans, Duits, Japans, Portugees, Russisch en Spaans te bekijken zijn. ☐

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS EN KUNST

***Het gezin als belangrijkste eenheid in de kerk,* een beeldhouwwerk van Lawrence Ehigiator uit Nigeria, heeft een prijs gewonnen in de internationale kunstwedstrijd. Dit werk en andere kunnen nu on line bekeken worden.**

Eerste gemeente in de republiek Georgië

Op 9 juni is de eerste gemeente in de hoofdstad Tbilisi van de republiek Georgië gesticht. Daar waren bijna vijftig leden bij aanwezig. De gemeente is slechts drie jaar na de toewijding van het land aan de prediking van het evangelie georganiseerd.

Georgië, een Aziatisch land dat aan Rusland en de Zwarte Zee grenst, is in maart 1999 door ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen toegewijd. Zendelingen belast met humanitaire diensten kwamen vlak daarna in het land aan en gingen aan het werk. Ze zorgden voor hulpgoederen voor weeshuizen en ziekenhuizen en ze gaven Engelse les. Toen het land werd toegewijd, was Vazha Natroshvili, die een aantal jaren eerder in Nederland lid van de kerk was geworden, het enige plaatselijke lid. Broeder Natroshvili werkte met de zendelingen samen, en binnen een aantal maanden liet het eerste gezin zich dopen en werd een jongvolwassene lid van de kerk.

De kerk is in Georgië gestaag blijven groeien. Tijdens de officiële organisatie van de gemeente waren er 43 leden en verscheidene onderzoekers aanwezig, evenals ouderling Robert F. Orton van de Zeventig, tweede raadgever in het presidium van het gebied Europa-Oost, en Mervin Beckstrand, president van het zendingsgebied Jerevan (Armenië). □

Nieuw materiaal verkrijgbaar

Er is sinds kort nieuw en herzien materiaal van de kerk verkrijgbaar.

LERINGEN VAN KERKPRESIDENTEN: JOHN TAYLOR

Het nieuwe lesboek voor de Melchizedekse priesterschap en de zustershulpvereniging voor 2003 is nu verkrijgbaar. *Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* (bestelnummer: 35969 120) gaat over de leringen van de derde president van de kerk. Het boek zal via de wijken en gemeenten gedistribueerd worden.

VOOR DE KRACHT VAN DE JEUGD EN HULPBRONNEN

Er is nu een herziene uitgave van de brochure *Voor de kracht van de jeugd* (bestelnummer 36550 120) verkrijgbaar. De brochure bevat informatie voor jongeren over dagelijkse kwesties zoals uitgaan, verkering, zedelijkheid, media en amusement, sabbatheiliging en lichamelijke gezondheid.

Er is ook nieuw materiaal verkrijgbaar voor het programma 'Plicht jegens God' van de Aäronische priesterschap (bestelnummers 36676 120, 36677 120, 36678 120) en het programma persoonlijke vooruitgang van de jongevrouwen (bestelnummer 36035 120).

Er is ook materiaal voor ouders en leiders verkrijgbaar. In *Leidraad voor ouders en leidinggevenden van jongeren* (bestelnummer 36679 120) wordt de rol van ouders en leidinggevenden uitgelegd en worden de details van de jeugdprogramma's weergegeven.

Dit materiaal is in 52 talen vertaald en is bij het distributiecentrum of op **www.ldscatalog.com** te bestellen.

PERSONAL ANCESTRAL FILE SOFTWARE

De software om gegevens uit de persoonlijke familiegeschiedenis vast te leggen, FamilySearch™ Personal Ancestral File, is herzien en via de website van de kerk gratis te downloaden. In de nieuwe versie, PAF 5.2, zijn een aantal veel voorkomende problemen opgelost.

De herziene software is verkrijgbaar in het Chinees, Engels, Duits, Japans, Koreaans en Zweeds. Als u de software wilt downloaden, gaat u naar **www.familysearch.org**, klikt u op 'Order/Download Products', vervolgens op 'Software downloads–Free', en dan op 'Personal Ancestral File 5.2'. Als u de gebruikersinformatie hebt ingevuld, kunt u een van de verschillende taalversies downloaden.

Bij het distributiecentrum kunt u PAF 5.2 op CD bestellen (bestelnummer 77034). □

President Hinckley moedigt nieuwe zendingspresidenten en hun vrouw aan om hun uiterste best te doen.

Zendingspresidenten krijgen instructies van kerkleiders

Het 'grote thema van onze boodschap', zei president Gordon B. Hinckley op 25 juni tegen nieuwe zendingspresidenten, 'is dat God Zich aan de mens heeft geopenbaard, dat Hij heeft gesproken en zijn geliefde Zoon heeft voorgesteld. Er bestaat geen grotere verklaring.'

President Hinckley was de eerste spreker tijdens de vierdaagse instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten in het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo. Tijdens de instructiebijeenkomsten luisterden de ruim honderd nieuwe zendingspresidenten, met hun vrouw, ook naar president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, en president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, en naar leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

'U bent getrouw aan de lange traditie van mannen en vrouwen die, na een roeping van de kerk, alles achterlaten om het zendingsveld in te gaan', zei president Hinckley. 'Ik wil u graag hartelijk danken voor uw bereidheid om te dienen, voor uw gebeden tot de Heer om u te zegenen en u voor te bereiden op deze nieuwe taak.'

'Er is geen grotere boodschap, zei president Hinckley, 'dan dat God, onze eeuwige Vader, en zijn geliefde Zoon, leven, en dat Zij in deze bedeling opnieuw hebben gesproken. U en ik weten dat het waar is. Nu worden we uitgestuurd om dat aan anderen te verkondigen.' President Thomas S. Monson zei in zijn toespraak dat het de verantwoordelijkheid van de zendingspresident is om ervoor te zorgen dat de zendelingen succes hebben. 'Heb ze lief, bouw ze op, inspireer ze', zei hij, 'dan zal uw huis een huis vol eeuwige herinneringen zijn.' Hij sprak ook over de drie elementen van succesvol zendingswerk: de zendeling, de boodschap en het lid.

President James E. Faust noemde tien zaken waarvan hij hoopte dat zijn kleinkinderen die van hun zending mee naar huis zouden nemen: (1) een 'sterk getuigenis van de Heer, Jezus Christus, als de Heiland en Verlosser van de wereld; (2) een getuigenis van de profeet Joseph Smith; (3) liefde voor het evangelie; (4) kennis van de Schriften; (5) liefde voor de zendingspresident en zijn vrouw; (6) liefde voor het land en de inwoners; (7) waardering voor de zendingscollega's; (8) kennis van het belang en de kracht van het gebed; (9) een verlangen om te dienen; (10) het duurzame geloof waarmee alle problemen in het leven overwonnen kunnen worden.'

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, sprak over de lessen die wij kunnen leren als we zendingswerk verrichten. 'Het is belangrijk om te beseffen dat het niet uw zendingsgebied is – maar het zendingsgebied van de Heer', zei hij.

Leden van het Quorum der Twaalf Apostelen spraken over andere aspecten van zendingswerk. De andere sprekers waren onder anderen: ouderling Neal A. Maxwell, ouderling Russell M. Nelson, ouderling Dallin H. Oaks, ouderling Joseph B. Wirthlin en ouderling Jeffrey R. Holland. □

Nieuwe gebieds-presidiums

Het Eerste Presidium heeft veranderingen in de gebiedspresidiums bekendgemaakt. De veranderingen zijn per 15 augustus 2002 ingegaan.

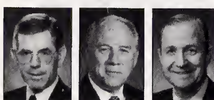
*Een van de gebiedszeventigen

1. Noord-Amerika-Noordwest

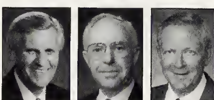
WILLIAM R. BRADFORD, EERSTE RAADGEVER; QUENTIN L. COOK, PRESIDENT; STEPHEN A WEST, TWEEDE RAADGEVER

2. Noord-Amerika-Midden

BRUCE C. HAFEN, EERSTE RAADGEVER; DONALD L. STAHELI, PRESIDENT; LYNN A. MICKELSEN, TWEEDE RAADGEVER

3. Noord-Amerika-Noordoost

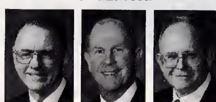
GLENN L PACE, EERSTE RAADGEVER; SPENCER J. CONDIE, PRESIDENT; H. BRYAN RICHARDS, TWEEDE RAADGEVER

4. Noord-Amerika-Oost

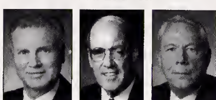
J. KENT JOLLEY, EERSTE RAADGEVER; DALE E. MILLER, PRESIDENT; GORDON T. WATTS, TWEEDE RAADGEVER

5. Noord-Amerika-Zuidoost

KEITH CROCKETT, EERSTE RAADGEVER; GENE R. COOK, PRESIDENT; H. ALDRIDGE GILLESPIE, TWEEDE RAADGEVER

6. Noord-Amerika-Zuidwest

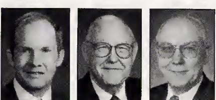
H. BRUCE STUCKI, EERSTE RAADGEVER; F. BURTON HOWARD, PRESIDENT; STEPHEN B. OVESON, TWEEDE RAADGEVER

7. Noord-Amerika-West

DUANE B. GERRARD, EERSTE RAADGEVER; LYNN G. ROBBINS, PRESIDENT; VAL R. CHRISTENSEN, TWEEDE RAADGEVER

8. Utah-Noord

MONTE J. BROUGH, EERSTE RAADGEVER; CREE-L KOFFORD, PRESIDENT; MERRILL C. OAKS, TWEEDE RAADGEVER

9. Utah-Zuid

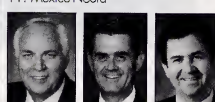
W. ROLFE KERR, EERSTE RAADGEVER; JOHN H. GROBERG, PRESIDENT; NED B. ROUECHÉ, TWEEDE RAADGEVER

10. Idaho

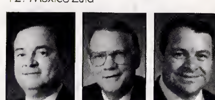
D. REX GERRATT*, EERSTE RAADGEVER; C. SCOTT GROW*, PRESIDENT; RONALD L. LOVELAND*, TWEEDE RAADGEVER

11. Mexico-Noord

ROBERT J. WHETTEN, EERSTE RAADGEVER; GARY J. COLEMAN, PRESIDENT; ADRIÁN OCHOA*, TWEEDE RAADGEVER

12. Mexico-Zuid

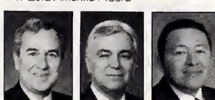
ARMANDO GAONA*, EERSTE RAADGEVER; RICHARD H. WINKEL, PRESIDENT; BENJAMIN DE HOYOS*, TWEEDE RAADGEVER

13. Midden-Amerika

JULIO E. ALVARADO*, EERSTE RAADGEVER; ENRIQUE R. FALABELLA*, PRESIDENT; E. ISRAEL PÉREZ*, TWEEDE RAADGEVER

14. Zuid-Amerika-Noord

WALTER F. GONZÁLEZ, EERSTE RAADGEVER; CLAUDIO R. M. COSTA, PRESIDENT; ROBERTO GARCIA*, TWEEDE RAADGEVER

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ DECEMBER 2002

LIEFDE
het geschenk van de Heiland

Een kerstboodschap van het Eerste Presidium aan de kinderen van de wereld

Kerstmis is een tijd van geven en ontvangen. Het is een feest waarbij we onze liefde voor anderen uitdrukken in lieve geschenken of vriendelijke, behulpzame daden.

Veel fijne geschenken kun je niet zien maar wel voelen. Zo'n geschenk dat wij allemaal ontvangen, is de grenzeloze liefde van onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. Op onze beurt houden wij van onze familieleden en vrienden en de mensen om ons heen. We tonen onze liefde voor anderen door hen te dienen. Een van de manieren waarop we laten zien dat we van onze hemelse Vader en Jezus Christus houden is de geboden na te leven.

Wij getuigen dat onze Vader in de hemel en Jezus Christus leven. Zij houden van ons en zijn onze Vrienden. Moge onze Vader in de hemel zijn kinderen overal zegenen met de vrede die voortvloeit uit een zekerheid dat Hij van hen houdt en dat Jezus onze Heiland en Verlosser is.

Met vriendelijke groeten,
Het Eerste Presidium

Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
James E. Faust

SCHILDER: SIMON DEWEY, GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN ALTUS FINE ART, AMERICAN FORK (UTAH, VS)

'Ik ben het Licht van de wereld'

Kimberly Webb en Christine Rappleye
ILLUSTRATOR: THOMAS S. CHILD

Jezus Christus heeft veel namen en titels. Een daarvan is 'Licht van de wereld'. Jezus Christus heeft gezegd: 'Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben' (Johannes 8:12).

Met Kerstmis vieren we zijn geboorte. Schitterende kerstlichtjes symboliseren het licht dat Hij uitstraalt. En een ster boven op een kerstboom herinnert ons aan de ster die in de hemel verscheen. Voordat elektrisch licht uitgevonden was, versierden de mensen hun kerstboom soms met kaarsen; die moesten hen aan de Heiland herinneren. Als je de dagen aftelt totdat het Kerstmis is, denk dan eens aan het licht dat Hij in je leven brengt.

Instructies: verwijder deze twee bladzijden uit dit tijdschrift en plak ze op stevig papier. Knip de kaarsen en de ster op bladzijde 16 uit en doe ze in een envelop. Enkele namen van Jezus Christus staan op de kaarsen en de ster. Lees vanaf 1 december elke dag de tekst voor die dag. Zoek dan de kaars uit met de naam die in die tekst genoemd wordt en plak hem op de juiste plaats. Lees op de avond voor Kerstmis de tekst van die dag en plak dan de ster boven op de boom. □

'Ik ben het Licht van de wereld'

24 december
Johannes 8:12

23 december
LV 93:21

22 december
Handelingen 10:38, 42

21 december
Matteüs 9:6

1 december
1 Timoteüs 2:5
2 december
2 Nephi 9:5
3 december
Johannes 10:14–15, 17
4 december
Handelingen 10:38
5 december
Johannes 1:1-3
6 decxember
2 Nephi 10:7, 14
7 december
LV 110:2–3
8 december
Johannes 6:35
9 december
3 Nephi 24:2
10 december
2 Nephi 25:29
11 december
LV 29:5
12 december
Efeziërs 2:19–20
13 december
Johannes 1:29
14 december
Johannes 14:18, 21, 23
15 december
LV 31:13
16 december
Johannes 3:16
17 december
2 Nephi 25:19
18 december
Openbaring 22:21
19 december
Johannes 13:15
20 december
LV 43:34

LIED VOOR EEN PROFEET

Lori Mortensen

Gebaseerd op een ware gebeurtenis

Olivia van tien* rolde zich in haar bed op haar zij en probeerde weer in slaap te komen, hoewel ze wist dat dat niet zou lukken. Tenslotte was het Kerstmis — Kerstmis in het jaar 1843. *Zo laat pas*, dacht Olivia terwijl ze de twaalf slagen telde die zachtjes van moeders klok weerklonken.

Vorig jaar met Kerstmis woonde ze nog ver weg in Leek (Engeland). Maar toen had opa naar de zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geluisterd. 'Die mannen spreken de waarheid', had hij gezegd. Drie maanden later liet Olivia zich samen met al haar huisgenoten en met opa Richard en oma Lettice Rushton dopen.

De beslissing om uit Engeland weg te gaan en zich bij de heiligen in Amerika aan te sluiten was erg moeilijk geweest. Zou opa zijn zijdebedrijf kunnen verkopen? Wat voor werk zou papa vinden? Zou James, de baby, ziek worden en doodgaan, net zoals mama's andere baby? En hoe moest het met oma Lettice? Omdat zij blind was, zou het voor haar extra moeilijk zijn om uit haar eigen huisje weg te gaan en naar een vreemd land te trekken. Maar na veel bidden en vragen aan de Heer wist papa dat ze de raad van de profeet Joseph Smith moesten opvolgen en zich bij de heiligen in Zion moesten voegen.

En nu was het Kerstmis — en Kerstmis in Nauvoo was heel anders dan Kerstmis vroeger thuis. Zo was opa Rushton bijvoorbeeld gestorven, en Olivia miste hem vreselijk. En dan was het nog zo dat de mensen hier in Nauvoo geen joelblokken brandden, geen kerstliederen zongen of elkaar cadeautjes gaven zoals men dat in Engeland deed. Feitelijk vierden veel mensen in Nauvoo Kerstmis helemaal niet. Mama zei dat dat kwam door de godsdienstige gewoonten die veel van hen hadden voordat ze lid van de kerk waren geworden. Maar dat vond Olivia niet zo'n goede reden. *Als we Kerstmis nu maar net zoals in Engeland konden vieren!*, dacht ze met een zucht.

Op dat moment hoorde ze gedempte stemmen bij de voordeur. Olivia glipte haar bed uit en liep op haar tenen over de koude vloer. 'Mama?'

Haar vader en moeder hadden zich dik in gepakt met jas en muts!

'Waar gaat u heen, mama?'

'Waarom ben je uit je bed, Olivia?' fluisterde mama. 'Je hoort in bed te liggen.'

'Ik kon maar niet slapen — en toen hoorde ik jullie.'

'Ga maar weer naar bed' zei mama. 'Oma Lettice heeft ons gevraagd om met haar te gaan zingen.'

'Zingen — nu? Mag ik ook mee?'

'Het is buiten erg koud', zei papa.

'Dat geeft niet', antwoordde Olivia. 'Alsjeblieft?'

Mama en papa keken elkaar aan. 'Nou, vooruit dan maar', zei papa. 'Maar je moet je snel aankleden. We willen niet te laat komen.'

Olivia trok haar warmste kleren aan en ging toen met haar ouders de koude duisternis in. De kou beet in haar gezicht en haar adem vormde kleine wolkjes in de lucht. 'Waar gaan we heen?' vroeg ze. 'Gaan we iets zingen dat ik ken?'

'Wacht maar af', zei mama.

ILLUSTRATOR: JERRY THOMPSON

Toen ze zich net begon af te vragen hoe ver ze nog moesten lopen, zag Olivia haar tantes en ooms, oma Lettice en verscheidene buren samen bij het Mansion House op de hoek van Main Street en Water Street staan.

Het huis van de profeet! Olivia hield haar adem in. 'Gaan we voor de profeet zingen?' vroeg ze zich af.

'Opgelet allemaal', fluisterde oma Lettice. 'We doen het zoals we het geoefend hebben.'

Een ogenblik vroeg Olivia zich af of het wel zo'n goed idee was geweest om mee te komen — ze had niets geoefend. Maar na slechts twee tonen begreep Olivia dat ze het lied kende. Het was een van de liederen uit het lofzangenboek van zuster Emma Smith. Ze haalde diep adem en zong met de andere kerstzangers mee:

'Mensen, waak op! Jubel
met eng'len dit plechtige lied.
Prijs deze heerlijke dag
met liefde, vreugde en dankbaarheid.'

(*A Collection of Sacred Hymns for The Church of Jesus Christ of Latter Day Saints* [1835], nummer 77.)

Al gauw gingen er lichtjes aan en gingen de ramen van het Mansion House open. De profeet Joseph Smith, zijn gezin en de pensiongasten die bij hen woonden, keken allemaal naar buiten.

'Wie zijn daar aan het zingen?' vroeg iemand.

'Prachtig', fluisterde iemand anders.

'Zijn er daar buiten engelen?'

Hoewel Olivia geen engel was, voelde ze zich wel zo, want een golf van warmte verspreidde zich vanaf haar kruin tot aan haar tenen. 'Wat ziet de profeet er gelukkig uit', dacht ze.

Toen ze klaar waren met zingen, dankte de profeet hen voor hun prachtige serenade en zegende hen in de naam van de Heer.

'Vrolijk kerstfeest', riep Olivia terwijl ze met de andere zangers vertrok. Plotseling wilde ze niet meer terug in Engeland zijn. Ze wist dat ze hier thuishoorde, bij haar familie, de herstelde kerk en de profeet van de Heer. Eigenlijk kon ze geen betere plaats verzinnen om Kerstmis te vieren. □

** Hoewel Olivia een fictief persoon is, hebben de gebeurtenissen in dit verhaal wel echt plaatsgevonden.*

DE OMA DIE ZONG

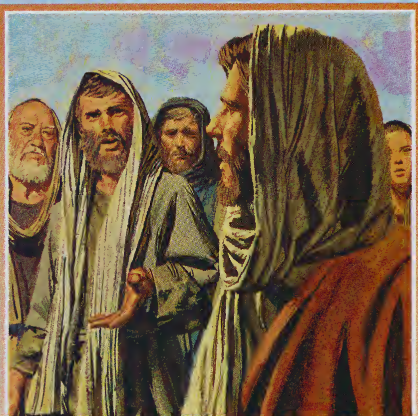
We weten niet of er die avond bij het kerstliederen zingen ook echt kinderen aanwezig waren. Maar de oma in het verhaal — Lettice Rushton — heeft echt bestaan, en zij heeft met familieleden en buren in 1843 op kerstochtend voor de profeet Joseph Smith gezongen.

Lettice Rushton, moeder van tien kinderen, werd vijf jaar voordat ze zich liet dopen blind vanwege grauwe staar. Zij behoorde tot de duizenden Britse bekeerlingen die openstonden voor de boodschap van de zendelingen en die met hun gezin naar Nauvoo emigreerden om zich bij de heiligen aan te sluiten.

De profeet Joseph Smith schreef dat op de kerstochtend van 1843 om 1 uur Lettice Rushton en haar familie en buren onder zijn raam bij elkaar kwamen en begonnen te zingen, 'waardoor mijn gehele ziel werd vervuld met blijdschap.' De muziek ontroerde hem zodanig dat hij 'onze hemelse Vader (...) bedankte voor hun bezoek, en hen zegende in de naam van de Heer.'
(Zie *History of the Church,* deel 6, blz. 134.) □

VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT

DE WEDERKOMST

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

Jezus zat eens met zijn discipelen te praten op een plek die de Olijfberg heet. De discipelen vroegen Hem wanneer de goddelozen zouden worden vernietigd en Hij terug zou komen (de wederkomst).

Matteüs 24:3; Matteüs naar Joseph Smith 1:4

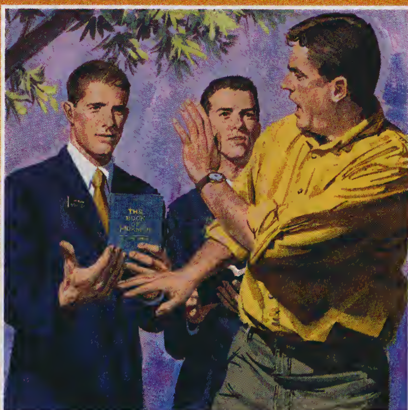
Jezus vertelde hun daarop dat vóór zijn wederkomst valse profeten zouden beweren dat zij de Christus waren en dat veel mensen hen zouden volgen. Maar Hij zei dat de discipelen, als ze zijn woorden zouden gehoorzamen, niet door de valse profeten verblind zouden worden en dat ze behouden zouden worden.

Matteüs 24:4–5, 24–27; Marcus 13:21–22; Matteüs naar Joseph Smith 1:21–22, 37

Hij zei ook dat er voordat Hij terugkeert veel oorlogen zullen zijn, hongersnood, pestilentie (besmettelijke ziekten) en aardbevingen. De liefde van de mensen zal bekoelen, ongerechtigheid zal overvloedig zijn en een vreselijke ziekte zal veel mensen treffen.

Leer en Verbonden 45:20–23, 31–32; Matteüs naar Joseph Smith 1:23

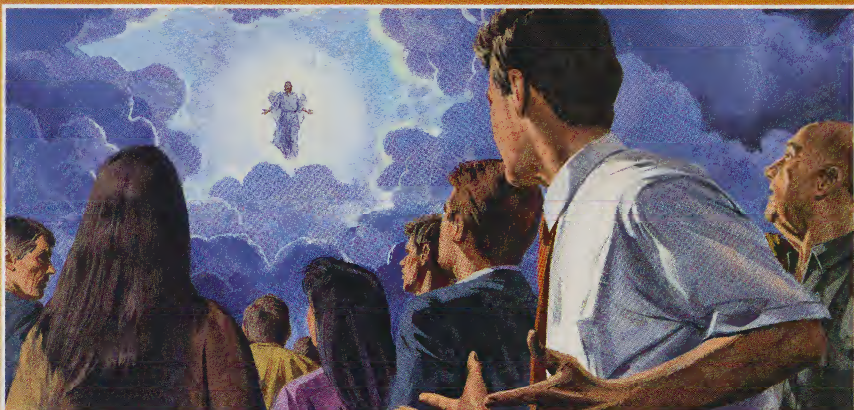
Het evangelie zal aan de hele wereld worden gepredikt, maar veel mensen zullen niet naar het woord van de Heer luisteren.

Matteüs naar Joseph Smith 1:31

De zon zal verduisterd worden, de maan zal niet schijnen en de sterren zullen uit de hemel vallen.

Matteüs 24:29; Marcus 13:24–25; Matteüs naar Joseph Smith 1:33

Als Hij wederkeert zullen de rechtschapenen Hem met kracht en grote heerlijkheid op de wolken des hemels zien komen. Hij zal zijn engelen sturen om de rechtschapenen bijeen te brengen.

Matteüs 24:30–31; Marcus 13:26–27; Matteüs naar Joseph Smith 1:36–37

Wij kunnen ons op de wederkomst voorbereiden door het goede te doen. Als we de tekenen zien die Hij heeft beloofd, weten we dat zijn komst nabij is. Niemand weet precies wanneer Hij terug zal komen, maar als we voorbereid zijn, kunnen we dan bij Hem zijn.

Matteüs 24:44; Lucas 21:36; Matteüs naar Joseph Smith 1:39–40

PARTICIPATIEPERIODE

DE VREDEVORST

Vicki F. Matsumori

'En, indien gij getrouw zijt, zie, dan ben Ik met u, totdat Ik kom — En voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik kom spoedig' (Leer en Verbonden 34:11–12).

In december vieren we de geboorte van Jezus Christus. We zingen en denken over die vredige nacht dat Hij in een kribbe lag. Op een goede dag zal Hij terugkomen — en dan zal Hij in grote heerlijkheid komen. Profeten hebben gezegd dat Hij 'op de aarde over zijn volk (...) [zal] regeren' (LV 76:63).

Niemand weet precies wanneer Hij zal terugkomen. Niettemin heeft de Heer over zijn wederkomst gezegd: 'Ik zal plotseling tot mijn tempel komen' (LV 36:8). Hij zal misschien ook op andere plekken komen, maar Hij zal in ieder geval naar de tempel komen, want dat is zijn huis.

We kunnen lezen over mensen die in vroegere tijden bij Jezus in de tempel waren. Simeon en Anna zagen Hem in de tempel toen Hij daar als baby werd voorgesteld. Zij hadden al gehoopt en gewacht om de Heiland of Verlosser te zien. (Zie Lucas 2:25–38.) En toen Jezus twaalf jaar oud was, verbaasde Hij de geleerde mannen in de tempel met zijn begrip en kennis. Ze kenden de wet en de geboden en toch werden ze onderwezen door Jezus, een jongen. (Zie Lucas 2:41–47.)

Rechtschapen Nephieten zagen de herrezen Heiland toen Hij bij de tempel in het land Overvloed verscheen. Jezus Christus zegende hen en bad voor hen, en zij werden vervuld van vreugde en vrede. (Zie 3 Nephi 10:12; 17:5–17.)

Jezus is de Messias. Als we in Hem geloven, ons bekeren en zijn geboden onderhouden, zullen we eens bij Hem zijn. Dan zullen we het soort mensen zijn dat bij de tempel is als Hij in zijn heerlijkheid komt.

Tijdens dit kerstfeest kunnen we denken aan de baby in de kribbe. En we kunnen ook denken aan de herrezen Heiland, die eens naar zijn tempel zal komen.

Ideeën voor de participatieperiode

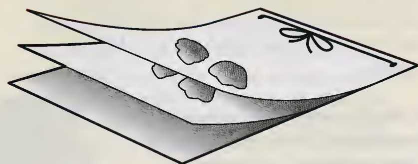
1. Schrijf de volgende tekstverwijzingen op aparte strookjes papier: Lucas 2:4–21; Lucas 2:22–39; Lucas 2:40–52. Splits de kinderen op in drie groepjes en laat ieder groepje zich voorbereiden om het verhaal van zijn tekstverwijzing te presenteren. Laat de groepjes ook tekeningen maken van de mensen, de gebouwen en het landschap in hun verhaal. Laat de groepjes hun tekstgedeelte om de beurt presenteren. Terwijl één kind de verzen voorleest, laten de anderen van zijn of haar groepje hun tekeningen zien. Bespreek hoe de mensen in het verhaal voorbereid waren om bij te Heiland te zijn. Zing toepasselijke liedjes of lofzangen.

2. Laat een plaat van de herrezen Heiland zien. Leg uit dat Hij bij zijn terugkeer op aarde naar zijn tempel zal komen. Zing een liedje of lofzang over de Heiland of de wederkomst. Bespreek manieren waarop de kinderen zich kunnen voorbereiden om bij de Heiland te mogen zijn als Hij terugkomt, en maak hiervan een lijst op het bord.

3. Nodig vier volwassenen uit om, verkleed in eenvoudige kostuums, de verhalen van de geboorte van de Heiland en van de keren dat Hij zijn tempel bezocht, te vertellen. (Zie Lucas 2:4–21; 22–39; 40–52; 3 Nephi 10:12; 17:5–17.) Ze kunnen mensen voorstellen die getuige waren van die gebeurtenis of ervan gehoord hebben. Laat ieder zijn of haar verhaal in een ander deel van het lokaal vertellen. Splits de kinderen op in groepjes en laat ze iedere post in het lokaal bezoeken zodat ze alle vier de verhalen horen. Laat de kinderen een tekening maken van een van de verhalen en dat verhaal thuis vertellen. □

VOORBEELD

Instructies

Plak deze bladzijde op stevig papier. Knippen de drie rechthoekige plaatjes uit. Knip ook de witte gezichten uit langs de stippellijnen. Maak gaatjes op de aangegeven plaatsen. Maak een boekje door de bladzijden in de juiste volgorde te leggen (bladzijde 1 bovenop), en een touwtje of draad door de gaatjes te binden (zie voorbeeld). Vertel met behulp van het boekje hoe Jezus de tempel in Jeruzalem en in het land Overvloed in het oude Amerika bezocht. Praat over de dag dat Jezus naar de aarde zal terugkeren.

LINKS: HARRY ANDERSON, *CHRISTUS MET KINDEREN*, DETAIL; *RECHTS*: ILLUSTRATOR: STEVE KROPP

Ouderling Adhemar Damiani
van de Zeventig

Uit een interview met Jan Pinborough

Ik ben in 1939 in de stad São Paulo (Brazilië) geboren. In dat jaar begon de tweede wereldoorlog. Vanwege die oorlog hadden mijn ouders en wij kinderen het moeilijk. Er was weinig voedsel en we hadden heel weinig geld. In die tijd was het leven niet zo gemakkelijk en aangenaam als vandaag de dag voor veel mensen het geval is. We hadden geen televisie of een stofzuiger of computer. We gebruikten een open haard om te koken.

Mijn vier broers en ik voetbalden heel graag in onze achtertuin. Maar we hadden geen geld voor een voetbal, dus maakte mijn moeder er een van oude kleren. Twee fruitbomen in de achtertuin waren het doel.

Toen ik nog heel klein was, leerden mijn broers en ik onze moeder helpen met klusjes in en rond het huis. Onze ouders leerden ons dat ieder klusje de moeite waard is. Ze zeiden dat we ons werk altijd goed en opgewekt moesten doen.

Toen ik veertien jaar was, nam ik twee deeltijdbaantjes aan om mijn school te betalen en mijn vader te helpen bij het onderhoud van het gezin. Om op tijd op mijn ochtendbaantje te komen moest ik om half zeven de bus nemen. 's Morgens werkte ik als kantoorhulpje. Ik rende de trappen op en af om boodschappen door te geven en spullen van het ene kantoor naar het andere te brengen in een gebouw met vijftien verdiepingen. 's Middags bracht ik bestellingen rond in de hele stad. Zodra ik klaar was met mijn middagbaantje, ging ik naar school. Mijn lessen duurden van zeven uur tot elf uur 's avonds. Ik kwam pas rond twaalf uur thuis. Ik leerde in de bus en op zaterdagen. Ik moest veel andere activiteiten opgeven. Later heb ik ook hard gewerkt om aan de universiteit te kunnen studeren.

***Onder:* Op zijn werk als kantoorhulpje. *Links:* op negenjarige leeftijd met zijn broers Paulo en Antonio. *Links onder:* op twintigjarige leeftijd in het Braziliaanse leger.**

ILLUSTRATOR: EMILY REYNOLDS

Uiterst links: **de São Paulo-tempel, waar broeder en zuster Damiani jarenlang gediend hebben.** ***Links:*** **ouderling Damiani met zijn vrouw, Walkyria.**

Omdat ik bereid was om hard te werken, ging het heel goed op school en had ik later heel goede banen. Ik ben directeur geweest van een groot bedrijf voor heel Brazilië. Ik kon dat bereiken door de offers die ik als jongen had gebracht.

Wat willen jullie bereiken? Als je hard werkt en er offers voor brengt, kun je alles bereiken.

Toen ik zendingspresident was, merkte ik dat de beste zendelingen vaak diegenen waren die grote offers hadden gebracht om op zending te kunnen gaan. Ik kende een jonge zendeling die het geld voor zijn zending had verdiend met kranten rondbrengen. En toen hij al op zending was, offerde zijn broertje ook voor hem. Zonder het hem te vertellen, hielden ze zijn baantje aan en spaarden al het geld op dat ze verdienden. Toen hij thuiskwam, gaven ze hem het geld zodat hij naar de universiteit kon gaan. Nu studeert hij bijna af.

Toen ik twintig was, doopten de zendelingen mijn meisje en haar huisgenoten. De zendelingen gaven mij ook les. Toen ik het Boek van Mormon had gelezen, ontving ik een getuigenis en liet me dopen. Toen ik drieëntwintig was, zijn mijn meisje, Walkyria, en ik getrouwd. Enkele jaren later zijn we naar de Los Angeles-tempel (Californië) gereisd om aan elkaar verzegeld te worden. We hadden niet genoeg geld om onze kinderen mee te nemen, dus zij werden aan ons verzegeld toen de eerste tempel in Brazilië, de São Paulo-tempel, werd geopend.

Toen die tempel werd gebouwd, hielpen de leden van de kerk die in de buurt woonden met de bouw. Hun werd gevraagd één dag per maand aan de tempel te werken. Soms moesten mensen het risico nemen dat ze hun baan kwijtraakten als ze een dag vrij namen om aan de tempel te werken — maar het was het waard! Er hebben ook veel kinderen met de tempelbouw meegeholpen.

Tegenwoordig wordt de leden meestal niet meer gevraagd om aan de bouw van tempels mee te werken. Maar iedere keer dat je tiende betaalt, help je mee aan de bouw van tempels over de hele wereld. En dankzij jouw offer kunnen mensen in veel landen naar de tempel gaan. Er zijn nu vier tempels in Brazilië!

Ik heb jarenlang in de São Paulo-tempel gewerkt. Ik heb daar veel mensen gezien die zich als gezin lieten verzegelen. Velen van hen moesten grote offers brengen om daar te kunnen komen. Ik herinner me een gezin dat drie dagen had gereisd om naar de tempel te komen. Ze hadden zes kinderen en slechts een van hen had schoenen. De vader schaamde zich dat een deel van de kinderen alleen maar sandalen had. Maar hij wist dat naar de tempel gaan belangrijker was dan schoenen hebben. Het was een fantastische belevenis te zien hoe deze mensen in de tempel als gezin aan elkaar werden verzegeld.

Broeder en zuster Damiani met hun twee kinderen, de partners van hun kinderen en hun vijf kleinkinderen.

Jij kunt iets betekenen door offers te brengen. Je kunt wat vrije tijd opofferen om anderen te helpen. Je kunt op school hard je best doen en je doelen bereiken. Je kunt tiende betalen voor de bouw van tempels en vastengaven geven om te zorgen dat arme mensen iets te eten hebben. De offers die je brengt, zullen jouzelf en anderen tot zegen zijn. □

'Ik ben het Licht van de wereld': kaarsen en ster

Kimberly Webb en Christine Rappleye

Voor instructies zie bladzijde 4.

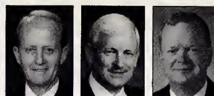

ILLUSTRATOR: THOMAS S. CHILD

24. Australië/Nieuw-Zeeland

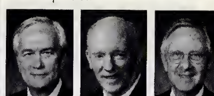
JOHN M. MADSEN, EERSTE RAADGEVER — KENNETH JOHNSON, PRESIDENT — LINDSAY T. DIL*, TWEEDE RAADGEVER

26. Europa-West

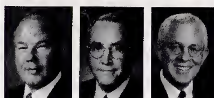
WAYNE S. PETERSON, EERSTE RAADGEVER — HAROLD G. HILLAM, PRESIDENT — W. CRAIG ZWICK, TWEEDE RAADGEVER

27. Europa-Oost

KEITH K. HILBIG, EERSTE RAADGEVER — DOUGLAS L. CALLISTER, PRESIDENT — ROBERT F. ORTON, TWEEDE RAADGEVER

25. Europa-Midden

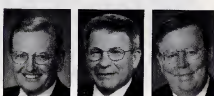
RONALD A. RASBAND, EERSTE RAADGEVER — D. LEE TOBLER, PRESIDENT — MARLIN K. JENSEN, TWEEDE RAADGEVER

28. Azië-Noord

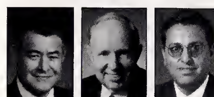
YOSHIHIKO KIKUCHI, EERSTE RAADGEVER — DONALD L. HALLSTROM, PRESIDENT — GARY MATSUDA*, TWEEDE RAADGEVER

29. Azië

E. RAY BATEMAN, EERSTE RAADGEVER — JOHN B. DICKSON, PRESIDENT — D. ALLEN ANDERSEN*, TWEEDE RAADGEVER

15. Zuid-Amerika-West

CARLOS H. AMADO, EERSTE RAADGEVER — DAVID R. STONE, PRESIDENT — WILLY F. ZUZUNAGA*, TWEEDE RAADGEVER

16. Brazilië-Noord

ROBERT R. STEUER, EERSTE RAADGEVER — ADHEMAR DAMIANI, PRESIDENT — PEDRO J. PENHA*, TWEEDE RAADGEVER

18. Chili

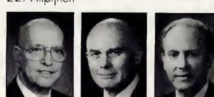
FRANCISCO J. VIÑAS, EERSTE RAADGEVER — JEFFREY R. HOLLAND, PRESIDENT — CARL B. PRATT, TWEEDE RAADGEVER

20. Afrika-West

H. ROSS WORKMAN, EERSTE RAADGEVER — SHELDON F. CHILD, PRESIDENT — R. CONRAD SCHULTZ, TWEEDE RAADGEVER

22. Filipijnen

ANGEL ABREA, EERSTE RAADGEVER — DALLIN H. OAKS, PRESIDENT — RICHARD J. MAYNES, TWEEDE RAADGEVER

17. Brazilië-Zuid

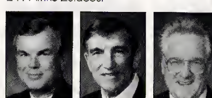
DARWIN B. CHRISTENSON, EERSTE RAADGEVER — NEIL L. ANDERSEN, PRESIDENT — PAULO R. GRAHL*, TWEEDE RAADGEVER

19. Zuid-Amerika-Zuid

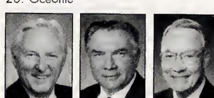
L. WHITNEY CLAYTON, EERSTE RAADGEVER — JAY E. JENSEN, PRESIDENT — CARLOS E. AGÜERO*, TWEEDE RAADGEVER

21. Afrika-Zuidoost

STEVEN E. SNOW, EERSTE RAADGEVER — ROBERT C. OAKS, PRESIDENT — DAVID J. BARNETT*, TWEEDE RAADGEVER

23. Oceanië

ROBERT K. DELLENBACH, EERSTE RAADGEVER — RONALD T. HALVERSON, PRESIDENT — DENNIS E. SIMMONS, TWEEDE RAADGEVER

Credit: Thomas S. Child

Grote drukte bij de tempel tijdens de open dagen.

Duizenden bezoekers per dag tijdens open dagen Den Haag-tempel

De belangstelling voor de open dagen van de Den Haag-tempel is overweldigend geweest. Op 17 augustus werd de tempel opengesteld voor bezoek, maar naar aanleiding van berichten in dagbladen en op de radio kwamen de dag daarvoor al veel mensen kijken. In totaal zijn er 32 819 bezoekers geteld; dat komt neer op een gemiddelde van meer dan 2300 per dag. Met zoveel belangstelling zijn de verwachtingen van het pr-comité ruimschoots overtroffen.

Misschien heeft die grote belangstelling te maken met de nieuwsgierige aard van de Nederlandse bevolking, misschien met een hernieuwde belangstelling voor waarden waaraan de mens behoefte heeft, maar zeker hebben ook de positieve reacties van vele bezoekers anderen ertoe gebracht om te gaan kijken. En uiteindelijk kwam nog een behoorlijk aantal bezoekers uit België, volgens een schatting van president Buysse van de ring Antwerpen ongeveer 700 leden en 200 niet-leden, terwijl er ook leden en onderzoekers van de kerk uit Frankrijk en Duitsland zijn geweest.

RONDLEIDINGEN

Wie tijdens de open dagen in de tempel kwam kijken, zal hebben gezien dat er een grondige voorbereiding aan vooraf was gegaan. In de parkeergarage was een keurige ontvangstruimte ingericht, waar de bezoekers werden verwelkomd en een video over tempels te zien kregen. Vervolgens werd iedereen verzocht om plastic hoesjes om de schoenen te doen teneinde het nieuwe tapijt schoon te houden, en dan volgde een rondleiding door het gebouw.

Onder leiding van een gids gingen de bezoekers naar de doopvont, waar de doop voor doden werd besproken. Via een van de kleedruimten ('Hier kleden we ons allemaal in het wit') ging de groep dan naar de telestiale zaal. Na een korte uitleg over de bedoeling van de tempelverordeningen wezen de gidsen daar op de wandschilderingen die onze wereld ('Kijk, we zijn hier in Nederland, daar in de hoek ziet u ook een paar windmolens') en de Hof van Eden voorstellen. Verder werd uitgelegd dat de volgende zalen telkens een stapje hoger zouden zijn, hetgeen symbolisch voorstelt dat we telkens dichter bij Gods tegenwoordigheid komen.

In de terrestriale zaal gaven de gidsen tevens uitleg over de celestiale zaal, want ze vroegen de bezoekers daar niet hardop te praten. De celestiale zaal werd door de meesten inderdaad zwijgend bezocht. De mensen bewonderden niet alleen de fraaie inrichting, maar velen hebben daar, al voordat de tempel was ingewijd, de Geest gevoeld. Na een bezoek aan een van de verzegelkamers ging elke groep naar weer een ruimte in de parkeergarage, waar gelegenheid was om een frisdrank te drinken, vragen te stellen en brochures over de tempel en het gezin mee te nemen.

'BIJNA IN ONZE TUIN'

Al kwamen de bezoekers in de eer-

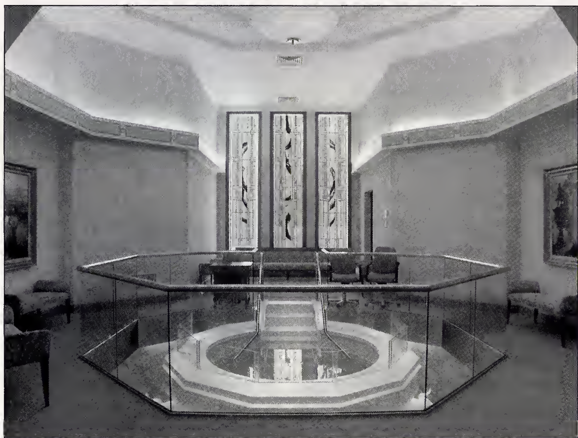
ste plaats uit de omgeving van Zoetermeer, er zijn er heel wat geweest die er een langere reis voor over hebben gehad. Jo Buysse, president van de ring Antwerpen, kwam twee maal naar de open dagen. 'Onze ervaringen waren fantastisch', vertelt hij. 'Persoonlijk vonden mijn vrouw en ik het een voorrecht om een dag te kunnen gidsen. We zijn nog een andere keer geweest met collega's van het werk, architecten en ingenieurs, die het allemaal enorm gewaardeerd hebben.' Sommige landgenoten vonden het te ver: 'De afstand naar Zoetermeer heeft vele vrienden en kennissen toch wat tegengehouden, maar de reacties van degenen die geweest zijn, waren heel positief, zowel wat de bouwstijl als de sfeer betreft.'

Veel leden die een meer dan twee maal zo lange reis naar de Frankfurt-tempel gewend waren, spreken van een enorme vooruitgang en zijn blij nu een tempel zoveel dichterbij te hebben. Jean-Pierre Neels uit Gent zegt: 'Wij als Belgische leden voelen ons enorm gezegend met de Den Haag-tempel die zich, bij wijze van spreken, bijna in onze tuin bevindt. De opendeurdagen in Zoetermeer waren voor ons het gedroomde moment om aan zendingswerk te doen. Velen namen familie, vrienden of klanten mee om dezen een glimp van de fysische en geestelijke schoonheid van het huis des Heren te laten opvangen. Allen waren het eens over de geweldige aanpak van onze Nederlandse en Belgische broeders en zusters ter plaatse, zowel wat de betoonde vriendschap bij het onthaal betreft, als over de professionele en volledige begeleiding bij het bezoek aan de verschillende ruimtes, tot de open gesprekken en vraagrondes na de rondleiding toe.'

Wandschilderingen in de telestiale zaal stellen onze wereld en de Hof van Eden voor.

Broeder Neels vervolgt: 'Uitschieter was, bij de kinderen, het gouden beeld van de engel Moroni, die, gevat in het zonlicht, stralend neerkeek op de omgevende tuin. De volwassenen bewonderden de gebruikte materialen, het vakmanschap en de zorg waarmee de tempel was opgericht,

De doopvont in de Den Haag-tempel.

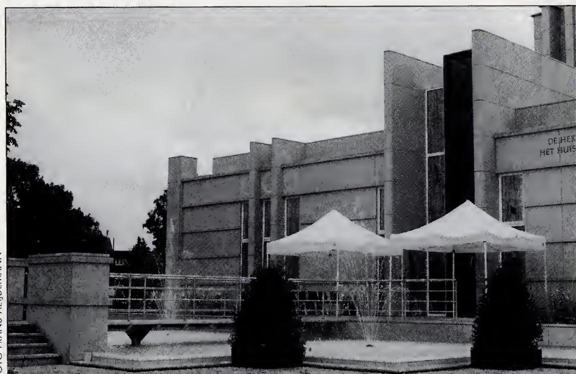

FOTO FRANS HEIJDEMANN

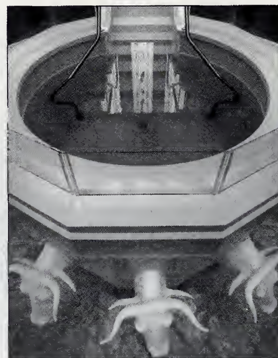
Tijdens de open dagen was de hoofdingang van de tempel van witte luifels voorzien.

maar belangrijker was het gevoel van eerbied in de celestiale zaal.'

'DIT BESTAAT NIET'

Talloze bezoekers toonden zich onder de indruk van wat ze in de tempel zagen, maar ze waren ook getroffen door de gastvrijheid waarmee ze werden ontvangen. 'Men was *zeer* onder de indruk van het feit dat iedereen zo vriendelijk was, we straalden iets uit, en organisatorisch vonden ze het ook geweldig. Sommigen vroegen of ik professioneel was en ze konden bijna niet geloven dat iedereen het uit eigen vrije wil en in zijn eigen vrije tijd deed', vertelt Marianne van Wermeskerken, een van de organisatoren. 'Ik heb mensen meegemaakt die naar buiten kwamen en meteen aan mij vroegen of ze weer achteraan de rij mochten aansluiten. Sommige mensen kwamen wel vijf keer.'

Ook de reacties van vele bezoekers zijn het vermelden waard. Zuster van Wermeskerken vertelt: 'Ik had net een rondleiding gedaan met 25 heren die niet op de VIP-dagen hadden kunnen komen; na afloop kwam een architect op me af en zei: "Weet u, mevrouw, dat dit gebouw niet bestaat?" Ik keek hem vragend aan en hij ging verder door te zeggen dat het gebouw zó perfect, zó volmaakt gebouwd was dat het niet door mensenhanden gebouwd kon zijn. Uiteraad was mijn antwoord dat dat ook zo was: "Dit is de tempel van God; denkt u niet dat Hij er iets mee te maken had?" Hij was totaal onder de indruk. Een andere man van die groep had een exemplaar van het Boek van Mormon bij zich, dat hij in 1995 van een zakenrelatie had ontvangen. De datum en de naam stonden voorin. Hij had het nooit gelezen, maar vroeg me wat erin te schrijven. Ik schreef mijn getuigenis erin en vroeg of hij het nu ging lezen; hij zei dat hij dat beslist zou doen.'

De doopvont rust, evenals in andere tempels, op twaalf runderen die de stammen van Israël symboliseren.

EEN BELANGRIJKE ERVARING

Niet alleen voor duizenden bezoekers voor wie een bezoek aan de nieuwe tempel de eerste kennismaking met de kerk vormde, is het een belangrijke ervaring geweest. Voor heel wat leden was het een bijzondere gelegenheid om mensen over hun geloof te vertellen en hun getuigenis te geven. Margriet Noot, die een aantal dagen als gastvrouw in de tempel is geweest, vertelt over een broeder uit haar gemeente die al een aantal maanden overspannen thuis had gezeten en zich hooguit twee uur op een dag kon concentreren. 'Maandag besloot hij naar de tempel te gaan en te kijken of hij iets doen kon. Vervolgens heeft hij vijf dagen achter elkaar vijf tot zes uur per dag geholpen bij de rondleidingen, en reed hij iedere avond nog energiek genoeg weer veilig naar huis.'

Ook andere leden hebben het ge-

weldig gevonden, vertelt ze. 'We merkten aan alle kanten dat mensen die daar gingen helpen, alsmaar terug wilden komen. Ook jongelui en kinderen. Voor veel volwassen leden die op latere leeftijd bij de kerk zijn gekomen, was het hun eerste echte zendingservaring, waarbij ze veel mensen dingen over het evangelie en de kerk konden uitleggen. Dat vonden ze stuk voor stuk geweldig. Het is duidelijk dat deze twee weken veel meer goeds teweeg hebben gebracht dan we hadden durven dromen.' □

Frans Heijdemann

Het jeugdwerk van de wijk Antwerpen 2 nam al op 27 juli een kijkje bij de tempel.

Leden hebben zich op vele manieren voorbereid op tempelinwijding

Op allerlei manieren hebben de leden in zowel Nederland als België uitgekeken naar en zich voorbereid op de inwijding van de Den Haag-tempel. Het kwam goed uit dat de tempel dit jaar ook het thema was voor het jeugdwerk. Groepen jeugdwerkkinderen uit diverse wijken hebben tijdens de bouw van de tempel een kijkje genomen. Op 27 juli trok het jeugdwerk van de wijk Antwerpen 2 naar Zoetermeer. Ze ontmoetten daar ouderling Springer, die toezicht hield op de bouw van de tempel. Hij vertelde een aantal bijzonderheden over de tempel en vroeg de kinderen een liedje te zingen. Toen ze 'Ik kijk graag naar de tempel' zongen, was de Geest sterk te voelen.

Broeder Springer verraste elk van de kinderen met een stukje steen van het soort waarvan de tempelmuren zijn gemaakt, en een stukje behang zoals dat in de celestiale zaal. Hij vroegen hun het stukje behang in hun dagboek te bewaren. Dat zal hen eraan herinneren dat ze naar een eeuwig huwelijk in de tempel moeten streven. Na de lunch bezochten ze het strand bij Katwijk aan Zee, waar ze onder begeleiding van broeders uit

Op 1 september hield het koor dat in de laatste inwijdingsdienst zou zingen, nog een extra repetitie in de kerk te Apeldoorn.

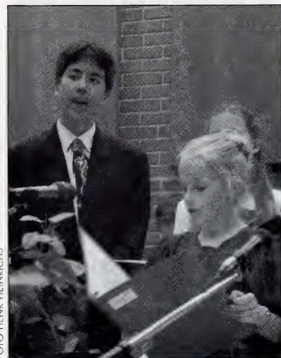

FOTO HENK HEINRICHS

Leden van het Concertkoor Moroni tijdens de uitvoering van 'Kom en zie het huis des Heren' in Apeldoorn.

hun wijk konden spelen en zwemmen. Het was een prachtige, zonnige dag, zodat zondags in de kerk enkele 'kreeftjes' te zien waren.

KOREN OVERAL

Al lang voor de inwijding van de tempel werden er koren samengesteld om bij de vier inwijdingsdiensten en

FOTO HENK HEINRICHS

Leden van het koor Young Moroni laten zich horen in een programma over de tempel.

bij de sluitsteenceremonie te zingen. In elk van de vijf ringen kwamen de leden van een van de koren herhaaldelijk bij elkaar om zich goed voor te bereiden. In Rotterdam hebben ze tien maanden lang elke maand een hele avond besteed aan het instuderen van de lofzangen. In andere ringen zijn de repetities een paar maanden later begonnen, maar kwamen de koorleden vaak twee maal per maand bij elkaar om zich grondig op de belangrijke gebeurtenis voor te bereiden.

De leden van het Concertkoor *Moroni* en van *Young Moroni* gaven na de laatste geplande uitvoering van hun programma over de tempel, 'Kom en zie het huis des Heren', nog een extra uitvoering in Almere op 17 augustus, de datum waarop de open dagen van de tempel begonnen. Door de extreme warmte was die dag extra inspannend, maar ondanks die handicap werd het hart van veel aanwezigen geraakt en hebben velen de Geest gevoeld toen over de tempel werd gezongen.

'DOE HET WERK WAARVOOR DE TEMPEL IS GEBOUWD'

Tijdens de halfjaarlijkse ringconferentie in Apeldoorn op 1 september spraken broeder en zuster Hulleman over hun roeping als tempelpresident en mater van de Den Haag-tempel. 'Niet alleen ons leven is door de tempel veranderd', zei broeder Hulleman, 'maar het leven van alle leden hier. Nu staat de tempel er, en vraagt de Heer ons het werk te doen waarvoor de tempel gebouwd is.'

President Harrison van het zendingsgebied Brussel herinnerde aan het bezoek van president Spencer W. Kimball aan de de Nederlandse en Vlaamse leden in 1976. 'Als u op deze wijze doorgaat', had president Kimball gezegd, 'zult u op een dag een tempel in Nederland hebben.' Die belofte is nu in vervulling gegaan. Zuster Harrison zei: 'De tempel bezoeken is geen keuze, het is een verplichting. Het is een zegen dat we door de tempelverordeningen eeuwige gezinsbanden kunnen smeden en dat we in de tempel persoonlijke openbaring kunnen ontvangen. Omdat we twee jaar niet dichtbij een tempel hebben gewoond, zoals we thuis in Amerika gewend waren, ben ik gaan beseffen wat een voorrecht het is om een tempel in de buurt te hebben.' ☐

Frans Heijdemann,
met dank aan Veerle Cannoodt

Kort nieuws

TEMPELS IN BRAZILIË EN PANAMA AANGEKONDIGD

In september is bekendgemaakt dat er nieuwe tempels zullen worden gebouwd in Brazilië en Panama. De Curitiba-tempel wordt de vijfde tempel in Brazilië en zal worden gebruikt door de leden van 21 ringen. Zeven ringen en drie districten zullen gebruik maken van de tempel in Panama, de eerste in dat land.

DEN HAAG-TEMPEL INGEWIJD

Op 8 september is de Den Haag-tempel door president Gordon B. Hinckley in vier diensten ingewijd. Duizenden leden hebben de inwijdingsdiensten meegemaakt, in de tempel zelf of in de kerkgebouwen in Den Haag en Rotterdam. Ook president Hillam van het gebied Europa-West en president Tobler van het gebied Europa-Midden waren aanwezig. Buiten bij de tempel keek een groot aantal leden en andere belangstellenden toe bij het voegen van de sluitsteen door president Hinckley, die zich door enkele kinderen liet assisteren. Tijdens de inwijdingsdiensten spraken president Hinckley, de beide gebiedspresidenten, de leden van het nieuwe tempelpresidium en andere genodigden.

In het inwijdingsgebed zei president Hinckley onder meer: 'Dierbare Vader, wij smeken U dat deze inwijdingsdag een nieuw tijdperk in dit geweldige land mag inluiden. Raak het hart en het verstand van dit volk aan. Leid hen weg van de zaken van de wereld en breng hen tot een nieuw verlangen naar kennis van U en goddelijke, eeuwige zaken.'

Een vollediger verslag van de inwijding zal te lezen zijn in 'Kerknieuws' van januari 2003.

PRESIDENT HINCKLEY BEZOEKT OOST-EUROPA EN IJSLAND

Na de herinwijding van de Freiberg-tempel (Duitsland) en de inwijding van de Den Haag-tempel heeft president Gordon B. Hinckley de Oekraïne, Rusland en IJsland bezocht. Hij is de eerste president van de kerk die ooit deze landen heeft bezocht. In Kiev sprak president Hinckley meer dan 3000 leden toe, in Moskou bestond zijn gehoor uit ruim 2000 leden.

ANTWERPSE JEUGD ACTIEF OP EN IN HET WATER

Zaterdag 6 juli was een gezellige dag voor de jongemannen en jongevrouwen van de wijk Antwerpen 2. 's Morgens vroeg begon de eerste activiteit: kajakken op de Semois. 'We hadden zowel water onder als boven ons, maar dat kon niemand deren', vertelt Jürgen Lepinoy. 's Middags ging de groep naar Bouillon om frietjes te eten en tot aan de burcht te wandelen. Het was een lange, maar zeker ook een fijne dag, vonden alle deelnemers. □

Deelnemers aan de kajaktocht van de wijk Antwerpen 2.

FOTO JÜRGEN LEPINOY

Jongemannen en jongevrouwen van de wijk Antwerpen 2, roeiend op de Semois.

IN HET ZENDINGSVELD

■ BELGIË

Miriam Otto
Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B–1200 Brussel

■ CANADA

Armin Panhuyzen
Canada Calgary Mission
6490 Fisher Rd SE Ste 122
Calgary, Alberta T2H 0W3
Canada

Vincent Noot
Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd.
Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ DUITSLAND

Willy Muntinga-Decker
Frankfurt-Tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ ENGELAND

Paul Gerrits
Joey Hooyenga
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU, Engeland

Mark van der Donk
Daniël Vels
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Lesley Wieling
Christopher Weening
England London South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey
RH7 6NB, Engeland

Daniël Hansens
Jelle Hofstee
Mark Kleijweg
Micha Vermeer
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds, Yorkshire
LS18 5AZ, Engeland

■ GRIEKENLAND

Richard Sleegers
Jasper Roelofsen
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
145 63 Kifissia, Athene
Griekenland

■ PORTUGAL

Carla Fariq
Portugal Porto Mission
Rua de Amalia Luazes 23 sala 7
4200–052 Porto
Portugal

■ VENEZUELA

Daniël Westra
Venezuela Caracas Mission
50 East North Temple Street
Salt Lake City
Utah 84150-001, USA

■ VERENIGDE STATEN

Robert Dallinga
Nevada Las Vegas West Mission
7656 W Sahara Ave
Ste 140
Las Vegas NV 89117
USA

Raphael Gout
Jurgen Hoole
Utah Provo Mission
2500 N University Ave Ste 100
Provo, Utah 84604, USA

Misha van Eeden
Heidi Dhondt
Kim van Veluwsen
Temple Square Mission
P.O. Box 112110
Salt Lake City
Utah 84147-2110, USA

Lydia de Jong
Ezra Niessink
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401
USA

Garrett Mackay
Spanish speaking Pocatello Idaho Mission
1070 Hiline Road
Suite 320
Pocatello, Idaho 83201, USA

■ WEST-INDIË

Anthony Post
Efraín Rosema
Geert Verhaegen
Bart van Wermeskerken
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo
Suriname

Joachim Arts
Ruben Jongejan
Thomas Vlainic
West Indies Mission
P.O. Bag 543
Valsayn, Trinidad
West Indies

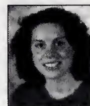
Nieuwe zendelingen

Naam: Geert Verhaegen
Unit: Leuven (ring Antwerpen)
Zendingsgebied: West-Indië
Aanvang zending: mei 2002

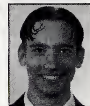
Naam: Jelle Hofstee
Unit: Emmen (ring Apeldoorn)
Zendingsgebied: Leeds (Engeland)
Aanvang zending: 26 juni 2002
Opleidingsinstituut: Preston (Engeland)

Naam: Heidi Dhondt
Unit: Turnhout (ring Antwerpen)
Zendingsgebied: Temple Square Mission (Utah)
Aanvang zending: 11 september 2002
Opleidingsinstituut: Provo (Utah)

Naam: Kim van Veluwen
Unit: Apeldoorn
Zendingsgebied: Temple Square Mission (Utah)
Aanvang zending: 11 september 2002
Opleidingsinstituut: Provo (Utah)

Naam: Joey Hooyenga
Unit: Groningen (ring Apeldoorn)
Zendingsgebied: Birmingham (Engeland)
Aanvang zending: 9 oktober 2002
Opleidingsinstituut: Preston (Engeland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een envelopje of tussen kartonnetjes opsturen, niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan.

22992 120 EUROPE WEST AREA (DUTCH)

Kostbare geschenken

Geschenken die uit het hart komen, zijn veel kostbaarder dan wat je ooit kunt kopen. Ze vragen vaak meer energie, fantasie en offerbereidheid, en daarom betekenen ze meer voor zowel de gever als de ontvanger. Hier volgen een paar ideeën voor kostbare kerstgeschenken.

✳ Geef jezelf aan je huisgenoten en dierbaren. Doe die dag iets aardigs voor je ouders, broers en zussen. Je kunt het ontbijt klaarmaken, cadeautjes helpen inpakken en wegbrengen, of je kunt na het eten de tafel afruimen.

✳ Geef je ouders een rustpauze. Pas in de kerstvakantie een tijdje op je jongere broertjes en zusjes.

✳ Meld je aan als vrijwilliger of vrijwilligster bij een instantie die behoeftige mensen helpt.

✳ Bezoek een zieke of bejaarde. Vraag hem of haar hoe hij of zij vroeger Kerstmis vierde.

✳ Geef in je gebeden uiting aan je liefde en dankbaarheid voor de Heiland.

✳ De kersttijd is een tijd van vrede. Probeer meningsverschillen met iemand met wie je niet goed kunt opschieten, bij te leggen.

✳ Je kunt de vrede ook bevorderen door niet met je broers en zusjes te kibbelen. Probeer zo goed mogelijk met je huisgenoten om te gaan.

✳ Schrijf je ouders een brief waarin je ze bedankt voor wat ze voor jou hebben gedaan.

✳ Schrijf brieven aan voltijdzendelingen uit jouw wijk of gemeente om ze aan te moedigen en om ze te laten weten dat je voor ze bidt.

✳ Maak het bed van je broer of zus op en laat niet merken dat jij dat hebt gedaan.

✳ Pas gratis op, zodat de ouders bijvoorbeeld naar een concert of naar de tempel kunnen, of gewoon samen kunnen zijn.

✳ Lees het kerstverhaal aan een broertje of zusje voor, en vertel ze over de Heiland. (Zie Lucas 2.)

✳ Als je deze keer met Kerstmis geld hebt uitgespaard door dingen te geven die niets kosten, kun je volgende maand een ruime vastengave geven. □

FOTO-ILLUSTRATIE: STEVE BUNDERSON

Omhuld door de liefde van mijn moeder

Bonnie Danielson

Toen ik ongeveer drie of vier jaar was, was mijn moeder ZHV-presidente van de wijk. Een deel van haar taak scheen eruit te bestaan dat ze thuis altijd een quilt onder handen had. Geregeld kwamen er zusters ons souterrain binnenlopen om een tijdje te quilten. Mijn moeder deed vaak voor mij een draad in de naald en liet me dan met die zusters 'mee-quilten'. (Mijn onhandige steken werden geduldig uitgehaald als ik niet in de buurt was.) Ik genoot van die momenten en hield al vroeg van quilten en van de ZHV.

Toen ik vijf was, stierf mijn moeder plotseling. Pas jaren later kwam ik erachter dat ze me een groot geschenk, liefde, had nagelaten. Het kerstfeest van mijn negentiende jaar zal ik nooit vergeten, want toen ontving ik dat kostbare geschenk van mijn moeder, hoewel ze het al veertien jaar eerder had doorgegeven.

Plotseling begreep ik het. Ik wist precies waarom ik die quilt had. Ik vouwde hem uit en sloeg hem om zijn lichaampje heen. 'Ik heb die quilt zodat oma Brown jou kan knuffelen, ook al is ze in de hemel', zei ik.

Ik was me er niet van bewust geweest, maar voordat mijn moeder overleed, had ze de bovenkanten van twee bijzondere quilts gemaakt: één voor mijn oudere broer, en één voor mij. Ze had stukje stof van onze kleren gebruikt. Maar ze stierf voordat ze de quilts in elkaar kon zetten.

Toen ik negentien werd, vond mijn oudere zus dat het tijd werd om de quilts voor mijn broer en mij af te maken, en zij vroeg of de ZHV van de wijk ze wilde afmaken. De zusters naaiden de ingewikkelde steekjes zonder te weten hoe fijn mijn moeder dat zou vinden.

Toen ik de quilt met Kerstmis kreeg, was ik er dol op. Maar ik had er geen idee van hoeveel hij nog meer voor me zou gaan betekenen.

De jaren verstreken, ik trouwde en stichtte zelf een gezin. De quilt bewaarde ik, verpakt in een plastic zak, in een lade. Zo beschadigde en versleet hij niet. Op een goede dag haalde ik hem te voorschijn en stond hem te bewonderen, toen een van mijn zoontjes de kamer binnenkwam en vroeg hoe ik aan die quilt kwam. Ik legde uit dat zijn oma Brown hem vóór haar dood voor mij gemaakt had.

'Wie is oma Brown?' vroeg mijn zoontje.

Het deed me zo'n pijn dat mijn kinderen mijn lieve moeder nooit gekend hadden. Het deed pijn dat ze haar armen niet om hen heen kon slaan en ze op haar tedere, lieve manier kon vertellen dat ze van hen hield. Ik legde mijn zoon nogmaals uit dat oma Brown, mijn moeder, een bijzonder iemand in de hemel was die van hem hield.

'Waarom heeft *u* die quilt, mammie?' vroeg hij.

Plotseling begreep ik het. Ik wist precies waarom ik die quilt had. Ik vouwde hem uit en sloeg hem om zijn lichaampje heen. 'Ik heb die quilt zodat oma Brown jou kan knuffelen, ook al is ze in de hemel', zei ik.

Er gleed een brede glimlach over zijn gezicht, en ik kon zien dat ik geen beter antwoord had kunnen geven.

Sindsdien is die quilt veel vaker uit die lade gekomen. Altijd als een gezinslid gekwetst of verdrietig is, of wat extra liefde nodig heeft, is die quilt een bron van troost. Ik hou ervan de quilt aan te raken, in de wetenschap dat mijn moeders handen hem ook hebben aangeraakt.

Er zijn vele jaren verstreken, en nu kan ik goed quilten. Mijn zussen en ik hebben vele uren rond het quiltraam doorgebracht en over onze moeder gesproken. Ik ben de jongste, en daarom vertellen mijn zussen me verhalen over haar, zodat ik haar beter leer kennen. Maar ongeacht het aantal verhalen dat ik hoor, heeft niets mijn hart en dat van mijn kinderen meer tot mijn moeder gekeerd dan de quilt die ik kreeg met Kerstmis, in het jaar dat ik negentien werd.

Bonnie Danielson is lid van de wijk Rancho Del Mar Park, in de ring Chandler-Alma (Arizona)

Het kerstgevoel hebben

Julia María Cortés de Peluso

Een paar dagen voor Kerstmis ging ik voor boodschappen naar een druk winkelcentrum in Buenos Aires. Net als iedereen keek ik naar de kerstversiering die overal was aangebracht. Had ik die versiering maar om mijn huis klaar te maken voor de kerst, dacht ik.

Onderweg naar huis stopte de bus op een pleintje. Op een bank zat een goed verzorgde jongeman in witte kleren en met witte schoenen. Hij sprak glimlachend met een oude man met lang haar en een baard, en luisterde vooral naar hem. De kleren van de oude man waren vuil en kapot, en hij droeg geen schoenen. Het zag ernaar uit dat het bankje zijn huis was.

Ik dacht aan het sterke contrast tussen die twee mannen — qua uiterlijk, leeftijd en status. Het was een vreugde ze samen te zien praten, vooral omdat de oude man veel te zeggen had en echt van het gesprek scheen te genieten. Op dat moment voelde ik dat Kerstmis was aangebroken. Er waren geen twinkelende lichtjes, geen versieringen, geen kransen, geen kerstbomen — alleen maar iemand die zijn tijd schonk en gewoon met respect naar de ander luisterde. Er was geen minachting, geen vooroordeel, geen zelfzucht, geen discriminatie, geen arrogantie.

Op dat moment besefte ik dat we

ILLUSTRATOR: BRIAN CALL

elkaar het hele jaar door zulke liefdevolle geschenken kunnen geven. We kunnen lichtjes van hoop ontsteken voor wie dat nodig hebben.

Ik nam me plechtig voor dat de voorbereidingen voor het kerstfeest me nooit meer zouden afhouden van het ware kerstgevoel.

Julia María Cortés de Peluso is lid van de wijk Villa Elvira, in de ring La Plata-Villa Elvira (Argentinië).

Een witte kerst in Ecuador

Carl Grossen

Als nieuwbakken voltijdzendeling was ik benieuwd hoe het kerstfeest zou zijn in Guayaquil (Ecuador), waar ik op zending was.

Ik wist dat we geen witte kerst zouden hebben, zoals ik gewend was. Terwijl ik dacht aan kalkoen, geschenken en lichtjes, en er kerstliedjes in mijn hoofd opkwamen, begon ik te verlangen naar de kersttradities waarmee ik van huis uit vertrouwd was.

Mijn collega en ik voelden hoe dringend onze taak was om het herstelde evangelie van Jezus Christus te verkondigen en te zorgen dat de kersttijd meer betekenis kreeg.

Op zekere dag in december klopten we aan bij het eenvoudige huisje van señor Torres en werden hartelijk verwelkomd. Hij vertelde dat hij acht jaar op de waarheid had gewacht en ervoor had gebeden. Twee maanden lang waren mijn collega en ik zijn huis voorbij gelopen. Señor Torres zei: 'Ik wilde jullie steeds naar jullie kerk vragen, maar jullie liepen steeds zo snel dat ik dacht dat jullie het te druk hadden.' Gebeden waren verhoord. We begonnen señor Torres en zijn gezin vol vreugde de lessen te geven.

Kerstmis naderde. Rustig naderden we het huis van de familie Torres waar we de vierde les zouden geven. We konden bijna niet wachten. Voordat we aanklopten, zagen we door het raam een tafereeltje dat ons hart raakte.

Tijdens de doop van de familie Torres werd het kerstfeest compleet voor me. Mijn collega fluisterde in mijn oor: 'Toch nog een witte kerst.'

Schoonheid straalde af van het hele gezin, hun ogen vol liefde, blozende wangen en vriendelijke gezichten in de spaarzaam verlichte kamer. Onder een boom, op een tafel in de hoek stond een kleine kerstgroep, het verhaal van een klein gezin in een stal. Twee meisjes leunden over de schouder van hun moeder, die voorlas uit een boek dat zij haar hadden gegeven: *Evangeliebeginselen*. Het oudste kind, Victor van acht, keek aandachtig toe hoe zijn vader 'Stille nacht' op een xylofoon speelde.

Victor zag ons en rende naar voren om ons te begroeten. We zongen 'Stille nacht' mee in het Spaans. Toen vroegen zij of wij het in het Engels wilden zingen, en toen zongen we het nog eens samen in het Spaans.

Zuster Torres vertelde dat ze, voordat wij hun gezin over het evangelie verteld hadden, nooit zin had gehad om Kerstmis te vieren. Maar nu had ze platen van Christus, kerstmuziek en een kersttafereeltje te voorschijn gehaald uit de kasten waar ze de afgelopen drie jaar stoffig waren geworden. Het ware kerstgevoel was hersteld omdat wij de evangelieboodschap hadden gebracht. Als dienstknechten van de Heer hadden we getuigd van zijn naam en geholpen om Jezus Christus weer deel te laten uitmaken van het kerstfeest in dat gezin.

In de derde week van december werd het kerstfeest compleet toen ik zag hoe broeder en zuster Torres en Victor, helemaal in het wit gekleed, in het water van de doop afdaalden en lid werden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Mijn collega fluisterde in mijn oor: 'Toch nog een witte kerst.' Een zinvoller kerstfeest had ik me niet kunnen wensen.

Carl Grossen is lid van de wijk Crescent Park 3 in de ring Crescent Park-Sandy (Utah).

Het geschenk van mijn vader

Ruth M. Anderson

Ik ben nu overgrootmoeder, maar ik zal nooit een kerstfeest uit mijn jeugd vergeten.

We hadden thuis veertien kinderen, en we woonden in een boerendorp. Wat wereldse goederen betreft waren we erg arm, al wist ik dat toen niet. Een gezin in ons dorp was zelfs nog armer dan wij. De moeder was overleden, de vader werkte ergens ver weg, en de oudere kinderen moesten voor de jongere kinderen zorgen.

Toen we onze kerstcadeautjes hadden uitgepakt, vertelde mijn vader over dat moederloze gezin, en dat zij misschien geen cadeaus kregen. Hij stelde voor dat wij voor dat gezin allemaal een van onze cadeautjes in een doos deden met ook wat voedsel en iets lekkers.

Ik had drie cadeautjes gekregen — een pop, een ketting en een kledingstuk. Het was moeilijk kiezen! Ik had die kleding nodig, ik wilde die pop heel graag hebben, maar de ketting was zo mooi. Na een tijdje deed ik de ketting in de doos.

Het was een donkere kerstavond toen mijn vader onze jassen dichtknoopte en ons allemaal in onze paardenslee zette. We lieten de doos achter op de stoep van dat gezin, zonder naamkaartje van de gever.

De volgende zondag zag ik het kettinkje om de hals van een meisje van mijn leeftijd. Ze vertelde me enthousiast dat de kerstman op kerstavond een doos met geschenken op hun stoep had gezet. Mijn ouders hadden ons natuurlijk zwijgplicht opgelegd. Mijn vader had ons verteld dat de anonimiteit het beste deel van geven was. Maar ik kan niet zeggen dat het zo'n leuk gevoel was om mijn ketting om de hals van een ander te zien.

Hoewel het destijds geen gemakkelijke les was, besef ik nu hoeveel invloed die gebeurtenis op mijn leven heeft gehad. Als kind dacht ik dat mijn vader van me vroeg om een cadeau weg te geven, maar later begreep ik dat hij me in werkelijkheid een van de kostbaarste geschenken gaf die ik ooit heb gekregen. Hoeveel moet hij van me hebben gehouden, dat hij me geleerd heeft dat van iemand *houden* veel belangrijker is dan iets te *hebben*! Door het liefdevolle voorbeeld van mijn vader ben ik de liefde van onze hemelse Vader gaan begrijpen. Hij heeft ons het allergrootste geschenk gegeven toen Hij ons zijn eniggeboren Zoon gaf.

Ruth M. Anderson is lid van de wijk North Logan 3, in de ring Green Canyon, North Logan (Utah)

Zij bracht licht

Muriel Robinson

Lang geleden verhuisden mijn man, Ken, en ik naar Provo (Utah), zodat hij aan de Brigham Young University kon studeren. Vóór onze verhuizing was Ken daarheen gereisd. Hij had een stacaravan gekocht en de aansluiting van gas, water en licht geregeld.

We kwamen op een koude decemberavond in Provo aan. Al onze bezittingen stonden ingepakt achterin een gehuurde vrachtwagen. We waren moe en gespannen van de lange reis. Ik was zes maanden zwanger en voelde de gevolgen van schoonmaken, inpakken en de reis. Shawna, onze dochter van vijftien maanden, was moe en huilde.

Toen we de deur van onze woning opendeden, kwam ons een golf kou tegemoet. De elektriciteit en het water waren aangesloten, maar het gas om de een of andere reden niet. Te uitgeput om ook maar iets anders te doen, legden we een matras op de vloer en hielden ons warm met een elektrische deken. Met onze dochter tussen ons in probeerden we te slapen, maar ze huilde bijna de hele nacht. 's Morgens waren we bijna net zo moe als toen we naar bed gingen.

Toen we de vrachtwagen hadden uitgeladen, ging Ken hem terugbrengen, hij ging langs bij

De vrouw die daar stond, rilde en haar armen zaten tot aan de ellebogen onder het zeepsop. Ze stelde zich voor als de ZHV-presidente van de gemeente, en ze vertelde dat de Geest haar had gestuurd.

het gasbedrijf en een telefoonaansluiting regelen. Ik deed Shawna haar sneeuwpak aan. Toen zette ik haar met wat speelgoed in de kinderstoel. Ik ging dozen uitpakken.

Toen ik onze elektrische frituurpan uitpakte, besloot ik daarin water op te warmen om de kasten schoon te maken. Toen ik in de keuken de kraan opendraaide, viel de kraan eraf en spoot het water eruit. Ik probeerde de kraan onder het aanrecht dicht te draaien, maar ik kreeg hem niet dicht. In paniek zocht ik naar de hoofdkraan. Tegen de tijd dat ik die had gevonden, stonden de keuken en de woonkamer blank.

Toen ik wanhopig dozen uit het water begon te tillen, voelde Shawna de paniek en begon te gillen. Met haar op mijn ene arm bleef ik met de andere proberen dozen op te tillen.

Op dat moment begonnen de weeën. Nu was ik echt in paniek. Ik kende niemand in de buurt en er was geen telefoon. Wanhopig bad ik: 'Hemelse Vader, help me alstublieft!'

Ik zal nooit vergeten hoe er een paar minuten later op de deur werd geklopt. De vrouw die daar stond, rilde en haar armen zaten tot aan de ellebogen onder het zeepsop. Ze stelde zich voor als Amalia Van Tassel, de ZHV-presidente van de gemeente, en ze vertelde dat de Geest haar had gestuurd.

Later zou ik horen dat Amalia stond af te wassen toen ze de ingeving kreeg om naar het gezin te gaan dat daar net was komen wonen. Omdat ze voelde dat het dringend was, riep ze tegen haar oudste dochter dat die op de andere kinderen moest passen en ze rende, zonder ook maar haar handen af te drogen of haar jas te pakken, naar mijn deur.

Amalia zorgde dat ik ging liggen, troostte Shawna, ruimde zoveel mogelijk op en nodigde ons uit om te komen eten. Zij bracht licht, veiligheid en troost op die donkere decemberavond. Door de rust hielden de voortijdige weeën op, Ken repareerde de kraan, het gas werd aangesloten en met behulp van draagbare elektrische kacheltjes droogden we het doordrenkte tapijt.

Ik ben onze hemelse Vader altijd dankbaar geweest dat Hij die dag mijn gebed verhoorde, en voor de liefdevolle ZHV-presidente die snel gehoor gaf aan de ingevingen van de Heilige Geest.

Muriel Robinson is lid van de wijk Sunset Heights 3, in de ring Sunset Heights-Orem (Utah)

Het kleine kerstwonder

Naam bekend bij de redactie

Kerstmis 1996 was ik op zending in het zuiden van Spanje. Mijn collega, zuster Noel*, was vol enthousiasme en had de gave dat ze van iedereen hield. Vele malen zag ik de liefde van Christus in haar gelaat weerspiegeld.

Zuster Noel en ik werkten met ons hele hart in een klein, Andalusisch stadje waar de leden van ons hielden en blij leken te zijn dat ze zendelingen in hun midden hadden. Het was een bijzondere tijd, en we konden het kerstgevoel hebben in de straten en bij de mensen van de wijk. Zuster Noel en ik hadden allebei kleine kerstgeschenken van onze familie, vrienden en onze wijk gekregen. Daarom hadden we veel lekkere dingetjes.

Bijna iedereen die we kenden, leek gelukkig, behalve de familie Fernández. De vader was werkeloos en had geen geld om cadeautjes voor de kinderen te kopen. Toen mijn collega hoorde hoe ze er voorstonden, vond ze dat we ze op de een of andere manier moesten helpen. Samen bespraken we hoe dat zou kunnen.

Met de hulp van een lid van de wijk pakten we de lekkernijen die we van thuis hadden gekregen in. Met het geld dat we hadden gekregen, kochten we speelgoed voor de kinderen.

De familie Fernández was opgewonden en verbaasd. Maar dat was niet het einde van het kleine wonder. Dankzij dat beetje dienstbetoon werden mijn collega en ik ook gezegend met nog meer liefde voor alle leden.

Door mijn collega heb ik geleerd dat geven beter is dan ontvangen. Het gaf me grote vreugde om iets te geven aan een gezin dat het harder nodig had dan ik. Ik zal zuster Noel altijd dankbaar blijven. Zij heeft me geleerd dat het elke dag Kerstmis kan zijn als we de liefde van de Heiland met anderen delen. ☐

* *De namen zijn veranderd.*

ONS CADEAUTJE

Joshua DeMoux ILLUSTRATOR: DILLEEN MARSH

Het was de eerste keer dat we met Kerstmis niet thuis waren. De ouderlingen Heemeyer, Bright, Kehoe, Schulze, Westover en ik waren op kerstavond in één appartement bij elkaar gekomen. We hoopten dat het, als we als zendingsdistrict de avond samen zouden doorbrengen, makkelijker voor ons zou zijn om die avond niet thuis te zijn.

Het was ongeveer half zes 's middags, en we waren allemaal een beetje ontmoedigd. Het was de laatste tijd niet makkelijk geweest om afspraken met onderzoekers te maken en nieuwe mensen te vinden die de lessen wilden volgen. 'Kom na de kerst maar terug', zei iedereen.

Nadat we er een paar minuten over hadden gesproken, stelde ouderling Schulze voor om kerstliederen te gaan zingen bij het huis van onze onderzoekers en een paar leden. We vonden het allemaal een prachtig plan, en we stelden een kort programma samen. We zouden beginnen met twee lofzangen en een opbouwende gedachte. Dan zouden we afsluiten met nog een lofzang en een gebed. Het hele programma zou maar twintig minuten duren, maar we waren er allemaal tevreden over.

Voordat we vertrokken, knielden we neer om te bidden. Toen gingen we de koude avond in aan de zuidkant van Chicago (Illinois).

Ons eerste doel was het appartement van een lid van wie de dochter en twee kleinkinderen de kerk onderzochten. We waren beslist geen Mormoons Tabernakelkoor, maar voor zes ouderlingen klonken we redelijk. Aan het einde van ons programma zeiden de gezinsleden dat ons 'cadeautje' het mooiste was dat ze ooit gekregen hadden.

Weldra werkten we bij een ander gezin ons programma af. Elke keer werden we enthousiaster en blijer. Elke keer kregen we te horen: 'Dit is het mooiste cadeautje dat we ooit hebben gekregen. Jullie hebben het echte kerstgevoel gebracht.'

Die avond ben ik de echte betekenis van Kerstmis beter gaan begrijpen — delen en dienen is alles waar het in de bediening van Jezus Christus om gaat. En terwijl wij druk bezig waren in de dienst van anderen en van de Heiland, leek thuis niet eens zo ver weg. □

Joshua DeMoux is lid van de wijk Wandamere, in de ring South Salt Lake.

VERHEUG U IN DE ZEGENINGEN VAN DE TEMPEL

Kies onder gebed de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van de zusters die u bezoekt. Lees die teksten en leringen voor. Vertel over eigen ervaringen die ermee verband houden en geef uw getuigenis, en nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Jesaja 2:2-3: 'En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, (...) opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen.'

Ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Kom als goed lid geregeld naar de tempel. U zult niet enkel de overledenen tot zegen zijn, maar eveneens vrijelijk de beloofde persoonlijk openbaring kunnen genieten waardoor u gezegend wordt met macht, kennis licht, schoonheid en waarheid van omhoog, die u en uw nakomelingen naar het eeuwige leven zullen leiden. Wie zou die zegeningen niet willen ontvangen? De profeet Joseph Smith verwoordde het bij de inwijding van de Kirtland-tempel als volgt: "En wij bidden U, Heilige Vader, dat uw dienstknechten van dit huis mogen uitgaan, gewapend met uw macht, en dat uw naam op hen zal mogen zijn en uw heerlijkheid rondom hen, en uw engelen hen mogen bewaren" (LV 109:22).

'Wanneer u van de tempel terugkeert, deel dan met uw kinderen en dierbaren de gevoelens die met uw ervaringen gepaard gingen. Praat niet over de heilige verordeningen, maar over de liefde en de macht die ervan uitgaan.

'(...) Als u steeds positief praat over uw ervaringen in de tempel, zullen uw kinderen naar diezelfde zegeningen gaan verlangen en zullen zij sterker gemotiveerd zijn om weerstand te bieden aan de verleidingen die hen van de tempelzegeningen zouden kunnen uitsluiten.' ('Kom naar het huis des Heren', *De Ster*, juli 1992, blz. 15, 16.)

President Howard W. Hunter (1907–1995): 'De Heer verlangt waarlijk dat zijn volk zich laat motiveren door de tempel. Ik herhaal wat ik al eerder heb gezegd: Het zou de Heer behagen als elk volwassen lid een geldige tempelaanbeveling waardig zou zijn — en bij zich zou dragen — zelfs als de tempel niet dichtbij is en geregeld bezoek niet tot de mogelijkheden behoort. De dingen die wij wel en niet behoren te doen om een tempelaanbeveling waardig te zijn, komen precies overeen met de dingen die ons geluk als individu en als gezin waarborgen.' (Zie 'Een tempelgericht volk', *Liahona*, mei 1995, blz. 6.)

President Gordon B. Hinckley: 'Elke man of vrouw die naar de tempel gaat, verlaat dat gebouw als een betere man of vrouw dan toen hij of zij er binnenging. Dat is iets opmerkelijks wat er met ieder van ons gebeurt. (...) Heeft u problemen of zorgen? Haakt u naar vrede in uw hart en naar de gelegenheid om met de Heer te communiceren en over zijn wegen na te denken? Ga naar het huis des Heren, voel daar zijn Geest, communiceer met Hem, en u ervaart een vrede die u nergens anders vindt.' (Ringconferentie, Wandsworth (Engeland), 27 augustus 1995.)

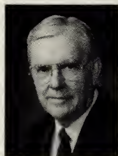
- *Op welke manieren kunnen de verordeningen en verbonden van de tempel ons leven beïnvloeden?*
- *Hoe kunnen wij onze gezinsleden en anderen zo over de tempel vertellen dat zij het verlangen krijgen om dusdanig te leven dat zij waardig zijn om daar binnen te gaan?*
- *Waarom wordt ons kerstfeest zinvoller door onze kennis van de tempelzegeningen?* □

ILLUSTRATOR: SHERI LYNN BOYER DOTY

RECHTSCHAPEN VROUWEN

Meer dan ooit hebben we behoefte aan vrouwen met geloof, deugd, visie en naastenliefde, die de stem van de Heer kunnen horen en er gehoor aan geven.

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Mijn onderwerp ligt me zeer na aan het hart. Ik ben al vijftig jaar getrouwd. De belangrijkste dag van mijn leven was de dag dat ik Barbara Bowen ontmoette. Mijn grootste prestatie was dat ik haar ervan heb kunnen overtuigen om met me te trouwen. Het was een heel belangrijke dag toen we trouwden in de Salt Lake-tempel. We hebben twee zoons en vijf dochters. Misschien maakt het feit dat ik de vader ben van onze vijf dochters en nu de grootvader van 22 kleindochters, me tot expert op het gebied van vrouwen.

Ik geloof, als ik denk aan de tijd die voor ons ligt, dat deze boodschap voor zowel mannen als vrouwen van groot belang is. Daarom vraag ik de mannen om gebedvol over deze woorden na te denken: Uw leven wordt in belangrijke mate beïnvloed door uw vrouw, uw dochters, en door hen met wie u in de kerk mag samenwerken.

Ik begin met een citaat uit een brief die gestuurd is naar de hoofdzetel van de kerk. Die vrouw schreef:

'Ik heb een fantastische man en geweldige kinderen. Ik hou veel van ze. Ik hou onzegbaar veel van de Heer en zijn kerk. Ik weet dat de kerk waar is! Ik besef dat ik me niet moet laten ontmoedigen over wie ik ben. Toch maak ik het grootste deel van mijn leven een identiteitscrisis door. Ik heb die gevoelens nooit durven uitspreken. Ik heb ze verborgen achter die brede, zelfverzekerde glimlach die ik elke week in de kerk tevoorschijn tover. Jarenlang heb ik eraan getwijfeld of ik naast mijn rol als echtgenote en moeder nog wel enige waarde had. Ik vreesde dat de mannen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben, maar dat de vrouwen zijn opdat zij over het hoofd gezien mogen worden. Ik wil zo graag voelen dat ik, als vrouw, van belang ben voor de Heer.'

Ik wil graag reageren op het onderwerp dat ten grondslag ligt aan wat deze getrouwe vrouw bezighoudt. Heeft de Heer respect voor vrouwen? Zijn vrouwen van belang voor de Heer? Het antwoord is ja — een daverend ja!

DE WAARDE VAN VROUWEN

Ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ''s Werelds grootste strijder voor de rechten van de vrouw is Jezus de Christus' (*Jezus de Christus*, blz. 350.) Ik geloof dat. De eerste keer dat de Heer zich kenbaar maakte als de Christus, was aan een Samaritaanse vrouw bij de bron van Jakob. Hij vertelde haar over levend water en zei heel eenvoudig: 'Ik (...) ben het' (Johannes 4:26). En aan Marta maakte Hij bekend: 'Ik ben de opstanding en het leven (...) en eenieder die in Mij geloofde, zal in eeuwigheid niet sterven' (Johannes 11:25–26).

Toen, tijdens zijn hevig lijden aan het kruis, richtte de aandacht van de Heiland zich op één persoon — zijn moeder — toen Hij op dat vreselijke maar glorieuze

ANNE MARIE OBORN, *JONGEVROUWEN BESTUDEREN DE SCHRIFTEN*

De Heer houdt in het bijzonder van rechtschapen vrouwen — vrouwen die trachten te leven en te dienen als vrouwen Gods.

moment aan Johannes de Geliefde vroeg of hij voor haar wilde zorgen alsof het zijn eigen moeder betrof. (Zie Johannes 19:26–27.)

Hiervan kunt u zeker zijn: De Heer houdt in het bijzonder van rechtschapen vrouwen — vrouwen die niet alleen getrouw zijn maar ook vervuld van geloof, vrouwen die optimistisch en opgewekt zijn omdat ze weten wie ze zijn en waar ze heen gaan, vrouwen die trachten te leven en te dienen als vrouwen Gods.

Er zijn mensen die beweren dat mannen door de Heer bevoorrecht worden omdat zij tot het priesterschap geordend worden. Wie dat gelooft, begrijpt niets van het grote heilsplan. De voorsterfelijke en de sterfelijke aard van man en vrouw zijn door God zelf omschreven, en het ligt eenvoudigweg niet in zijn aard om de rol en de taak van welk van zijn kinderen dan ook te reduceren.

President Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft uitgelegd: 'De Heer biedt zijn dochters elke geestelijke gave en zegening die zijn zoons kunnen verwerven.' (Conference Report, april 1970, blz. 59.) Wij allemaal, mannen en vrouwen, ontvangen de gave van de Heilige Geest en hebben recht op openbaring voor onszelf. Allemaal mogen we de naam van de Heer op ons nemen, zoons en dochters van Christus worden, deelnemen aan de verordeningen van de tempel waar we begiftigd worden met macht, de volheid van het evangelie ontvangen, en verhoogd worden in het celestiale koninkrijk. Die geestelijke gaven staan zowel mannen als vrouwen ter beschikking, overeenkomstig hun getrouwheid en de moeite die ze doen om ze te ontvangen.

Het belangrijkste, leerstellige doel van de schepping van aarde is te zorgen dat Gods geestkinderen het proces van verhoging en eeuwig leven kunnen voortzetten. God heeft tegen Mozes gezegd:

'En ik, God, schiep de mens naar mijn beeld; naar het beeld van mijn Eniggeborene schiep Ik hem; man en vrouw schiep Ik ze.

'En Ik, God, zegende hen en zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt u, en vervult de aarde' (Mozes 2:27–28).

Elke rechtschapen man en vrouw vervult een belangrijke rol in de groei van Gods koninkrijk.

De proclamatie van de kerk over het gezin bevestigt dat God dat gebod niet heeft herroepen of veranderd. Het Eerste Presidium en de Twaalf Apostelen 'verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.' ('Het gezin — een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1998, blz. 93.)

Deze leer ontlokt aan vrouwen soms de vraag: 'Hangt de waarde van een vrouw uitsluitend af van haar rol als echtgenote en moeder?' Het antwoord is eenvoudig en zonneklaar: Nee. Hoewel een vrouw niets kan doen wat verstrekkender is en wat meer eeuwige gevolgen heeft dan haar kinderen opvoeden in rechtschapenheid, zijn het moederschap en de huwelijkse staat niet de enige maatstaf voor de waarde van de vrouw. Sommige vrouwen krijgen niet de kans om in dit leven te trouwen en kinderen groot te brengen. Toch zullen zij, als zij het waardig zijn, die zegeningen later ontvangen. Mannen en vrouwen die het voorrecht hebben om kinderen op te voeden, zijn natuurlijk rekenschap verschuldigd voor dat kostbare, eeuwige rentmeesterschap. Hoewel u gewoon geen belangrijker aandeel kunt leveren in de samenleving, de kerk of de eeuwige bestemming van de kinderen van onze Vader dan wat u doet als moeder of vader, is het ouderschap niet de enige maatstaf van goedheid of aannemelijkheid voor de Heer. Elke rechtschapen man en vrouw vervult een belangrijke rol in de groei van Gods koninkrijk.

ZORG OVER VERTEKENDE BEELDVORMING

Ik ben er diep en blijvend van overtuigd dat vrouwen veel invloed hebben in elk belangrijk werk — vooral in het gezin en in de kerk. Ik heb me duidelijk uitgesproken over de rol die vrouwen moeten spelen in het raadssysteem van

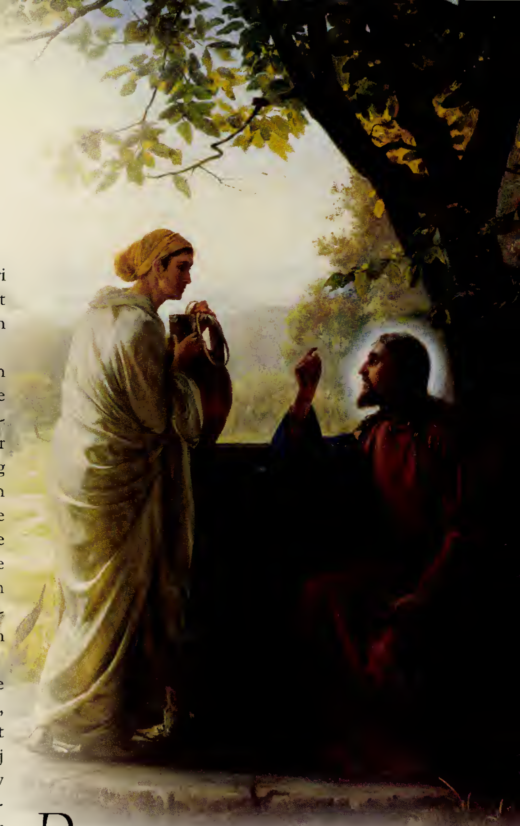
LINKS: FOTO-ILLUSTRATOR: STEVE BUNDERSON; *RECHTS:* CARL HEINRICH BLOCH, *CHRISTUS EN DE SAMARITAANSE VROUW*, MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM FREDERIKSBORG IN HILLERØD (DENEMARKEN)

de kerk. (Zie 'De kracht van goede raad', *De Ster*, januari 1994, blz. 71.) We kunnen onze zending als kerk niet vervullen zonder het geïnspireerde inzicht en de steun van vrouwen.

Daarom maak ik mij zorgen over wat ik met sommigen van onze jongevrouwen zie gebeuren. Satan wil dat je je in de omgang met jongens op een onnatuurlijke en afbrekende manier kleedt, praat en gedraagt. De tegenstander is heel succesvol in het vertekenen van de beeldvorming over geslacht en rol, en over gezinnen en de waarde van het individu. Hij is de oorzaak van de wijdverbreide verwarring over de waarde, de rol, het aandeel en de unieke aard van de vrouw. De populaire, hedendaagse opvatting die wordt verkondigd door alle media, van film tot internet, huldigt de sexy, vrijpostige, sociaal-agressieve vrouw. Die misvatting sijpelt door in het denken van sommige van onze eigen vrouwen.

Ik verlang intens uit te leggen hoe wij in de presiderende raden van de kerk denken over de zusters van deze kerk, hoe onze hemelse Vader over zijn dochters denkt, en wat Hij van hen verwacht. Lieve zusters, wij geloven in u. Wij geloven in en rekenen op uw goedheid en kracht, uw geneigdheid tot deugd en heldhaftigheid, uw zachtmoedigheid en moed, uw kracht en veerkracht. Wij geloven in uw zending als vrouwen Gods. Wij beseffen dat u de emotionele (en soms geestelijke) lijm bent die gezinnen en vaak ook wijken bij elkaar houdt. Wij geloven dat de kerk eenvoudig niet zal bereiken wat zij moet bereiken zonder uw geloof en getrouwheid, uw ingeschapen geneigdheid om het welzijn van anderen te stellen boven dat van uzelf, en uw geestelijke kracht en volharding. En we geloven dat het Gods plan is dat u koningin wordt en de hoogste zegeningen ontvangt die een vrouw in tijd of eeuwigheid kan ontvangen. Anderzijds is Satan van plan u zo bezig te laten zijn met de moderne leugens van de wereld over vrouwen, dat het u volledig ontgaat wat u hier komt doen en wat u kunt worden. Vergeet niet dat Satan ons 'even ellendig [wil] maken als hij zelf is' (2 Nephi 2:27). Verlies uw kostbare identiteit nooit door iets te doen waarmee u de beloofde, eeuwige toekomst die uw hemelse Vader u bereid heeft, op het spel zet.

Jongemannen, voor het geval jullie je te behaaglijk gaan voelen nu ik me tot de vrouwen richt, jullie hebben in dit alles een belangrijke rol. Jullie zijn soms de reden dat onze jongevrouwen afgeleid worden van hun eeuwige zending hier. Laat de vrouwen in jullie leven weten dat je wilt dat zij vrouwen Gods zijn, geen vrouwen van de wereld. De Heer verwacht dat jullie zijn dochters beschermen. Je zult veel spijt krijgen als je een jongevrouw haar deugd en zuiverheid ontneemt.

De eerste keer dat de Heer zich kenbaar maakte als de Christus, was aan een Samaritaanse vrouw bij de bron van Jakob. Hij vertelde haar over levend water en zei heel eenvoudig: 'Ik (...) ben het.'

VROUWEN ZIJN BELANGRIJK VOOR HET WERK VAN DE HEER

Ik bid vurig dat de jongemannen en de jongevrouwen zullen begrijpen dat onze zusters altijd essentieel zijn voor

Onze zusters zijn altijd van groot belang geweest voor het werk van de Heer. Denk maar aan Maria, dat 'dierbaar en uitverkoren vat', die het Christuskind heeft gedragen.

het werk van de Heer en er deel van uitmaken. Al voor de grondlegging van deze wereld hebben getrouwe vrouwen zich moedig ingespannen voor waarheid en rechtschapenheid. In zijn visioen van de verlossing van de doden zag president Joseph F. Smith niet alleen vader Adam en andere profeten, maar ook 'onze glorierijke moeder Eva, met vele van haar getrouwe dochters die door de eeuwen heen hadden geleefd en de ware en levende God hadden vereerd' (LV 138:39).

Denk eens aan de onvergelijkelijke rol van Eva, die door haar daden het grote plan van onze Vader in werking stelde. En wat te zeggen van Maria, dat 'dierbaar en uitverkoren vat' (Alma 7:10), die het Christuskind heeft gedragen? Zeker niemand zal twijfelen aan de inbreng van die vorstelijke vrouw.

Onze bedeling heeft ook heldinnen. Talloze vrouwen van elk continent en van allerlei komaf hebben belangrijke bijdragen geleverd aan de zaak van Christus. Denkt u maar eens aan Lucy Mack Smith, de moeder van de profeten Joseph en Hyrum en de grootmoeder van president Joseph F. Smith. Haar veerkracht en rechtschapenheid onder de meest emotionele en de geestelijk veeleisende omstandigheden hebben zeker invloed gehad op haar zoons, en ze gezet op het pad naar de vervulling van hun bestemming.

Op dit punt denkt u misschien: 'Maar ik dan, en mijn bijdrage? Ik ben Eva niet, of Maria, of Lucy Mack Smith. Ik ben maar gewoon. Is iets van wat ik doe, belangrijk voor de Heer? Heeft Hij me echt nodig?' Vergeet niet dat de rechtschapenen die niet op de voorgrond treden, ook gewaardeerd worden, en ze zijn, in de woorden van een profeet in het Boek van Mormon, 'niet minder dienstvaardig voor het volk' (Alma 48:19).

President Spencer W. Kimball (1895–1985) beantwoordde die vraag als volgt: 'Een rechtschapen man en een rechtschapen vrouw zijn allebei een zegen voor iedereen met wie zij te maken krijgen.

'(…) In de wereld hiervóór kregen getrouwe vrouwen bepaalde opdrachten terwijl getrouwe mannen tot bepaalde priesterschapstaken werden geordend. Hoewel we ons nu de bijzonderheden niet herinneren (…) zijn we verantwoordelijk voor de zaken die lang

LINKS: CARL HEINRICH BLOCH, *MARIA EN DE ENGEL*, MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM FREDERIKSBORG IN HILLERØD (DENEMARKEN); *RECHTS:* FOTO-ILLUSTRATOR: MATTHEW REIER

geleden van ons werden verwacht.' (*My Beloved Sisters* [1979], blz. 37.)

Elke zuster in de kerk die verbonden heeft gesloten met de Heer , heeft een goddelijke opdracht om zielen te helpen redden, de vrouwen van de wereld te leiden, de gezinnen van Zion te sterken, en Gods koninkrijk op te bouwen. Zuster Eliza R. Snow (1804–1887), de tweede algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd: 'Elke zuster in deze kerk behoort rechtschapenheid te verkondigen (...) omdat wij grotere en hogere voorrechten hebben dan andere vrouwen op aarde.' ('Great Indignation Meeting', *Deseret Evening News*, 15 januari 1870, blz. 2.)

Elke zuster die staat voor waarheid en gerechtigheid verzwakt de invloed van het kwaad. Elke zuster die haar gezin sterkt en beschermt, doet het werk van God. Elke zuster die leeft als een vrouw van God wordt een voorbeeld dat door anderen wordt gevolgd en zij zaait het zaad van rechtschapen invloed. De oogst zal in de decennia daarna plaatsvinden. Elke zuster die heilige verbonden sluit en zich eraan houdt, wordt een werktuig in Gods handen.

Elke zuster die leeft als een vrouw Gods zaait het zaad van rechtschapen invloed dat in de decennia daarna geoogst zal worden.

HET VOORBEELD VAN DE HEILAND

Ik ben geboeid door een gesprek tussen God de Vader en zijn oudste en eniggeboren Zoon, het ultieme voorbeeld van iemand die zijn voorsterfelijke beloften nakomt. Toen God vroeg wie er naar de aarde wilde gaan om voor de hele mensheid een mogelijkheid voor te bereiden om gered, gesterkt en gezegend te worden, was het Jezus Christus die eenvoudigweg zei: 'Hier ben ik, zend mij' (Abraham 3:27).

Zoals Jezus naar voren trad om zijn goddelijke taken te vervullen, hebben wij de opdracht en de taak om dat ook te doen. Als u zich afvraagt of u voor de Heer iets betekent, stel u dan eens voor welke invloed het zou hebben als u bijvoorbeeld de volgende toezeggingen deed:

'Vader, als U een vrouw nodig hebt om kinderen in rechtschapenheid op te voeden, hier ben ik, zend mij.'

'Als U een vrouw nodig heeft die vulgariteit mijdt, zich fatsoenlijk kleedt, met respect spreekt en de wereld toont hoeveel vreugde het geeft om de geboden na te leven, hier ben ik, zend mij.'

'Als U een vrouw nodig heeft die de aanlokkelijke verleidingen van de wereld kan weerstaan door haar blik op de eeuwigheid gevestigd te houden, hier ben ik, zend mij.'

'Als U een vrouw nodig heeft die standvastig is in haar geloof, hier ben ik, zend mij.'

Tussen nu en de dag dat de Heer terugkomt, heeft Hij in elk gezin, elke wijk, elke samenleving, elk land vrouwen nodig die in rechtschapenheid naar voren treden en door woord en daad zeggen: 'Hier ben ik, zend mij.'

Mijn vraag is: 'Bent u een van die vrouwen? En u, mannen die het priesterschap dragen, geeft u ook gehoor aan die oproep?'

Ik weet dat de meesten van u dat willen. Maar hoe? Hoe, in een wereld vol misleidende boodschappen over de vrouw en het gezin — en met wat die twee voor de Heer betekenen — hoe wilt u de Heer steeds antwoorden: 'Hier ben ik, zend mij'?

Voor degenen die werkelijk waar willen maken wie zij zijn, voor degenen die Satans misleidingen willen doorzien en zich zo nodig tot elke prijs willen bekeren, heb ik twee voorstellen: Ten eerste: luister naar degenen die we steunen als profeten, zieners en openbaarders, en volg hen. Ten tweede: leer luisteren naar de stem van de Geest, ofwel naar de stem van de Heer die door de macht van de Heilige Geest tot ons spreekt.

VOLG DE PROFEET EN DE APOSTELEN

Ik kan niet genoeg benadrukken hoe belangrijk het is om naar de profeet en de apostelen te luisteren en hen

te volgen. In de huidige wereld, waar televisie- en radiocommentatoren 24 uur per dag tegengestelde meningen verkondigen, waar adverteerders om alles wedijveren, van uw geld tot en met uw stem, is er één heldere, onbezoedelde, onbevooroordeelde mening waarop u zich altijd kunt verlaten. En dat is de mening van de levende profeet en de apostelen. Zij hebben niets anders op het oog 'dan het eeuwige welzijn van uw ziel' (2 Nephi 2:30).

Denkt u daar eens over na! Denk eens na over de waarde van een informatiebron waarop u altijd kunt rekenen, die altijd uw eeuwig belang op het oog heeft, en die altijd geïnspireerde waarheid doorgeeft. Dat is een uitzonderlijke gift en leidraad.

In november 2000 sprak president Hinckley tijdens een haardvuuravond tot de jeugd van de kerk. (Zie 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, blz. 30.) Jonge volwassenen, hebben jullie zijn boodschap bestudeerd en gezien welke zaken je moet vermijden of anders moet gaan doen? Ik ken een meisje van zeventien die vlak voor de toespraak van de profeet een tweede stel gaatjes in haar oren had laten prikken.

Na de haardvuuravond kwam ze thuis, haalde het tweede paar oorringen uit haar oren en zei tegen haar ouders: 'Als president Hinckley zegt dat we maar één stel oorringetjes moeten dragen, is dat wat mij betreft ook genoeg.'

Twee paar oorringen kunnen voor deze jongevrouw wel of geen eeuwige gevolgen hebben, maar haar bereidheid om de profeet te gehoorzamen heeft dat in ieder geval wel. En als zij hem nu gehoorzaamt in iets wat betrekkelijk eenvoudig is, zal het een stuk gemakkelijker zijn hem te volgen als er belangrijker zaken op het spel staan.

Ik doe u een belofte. Hij is eenvoudig, maar waar. Als u naar de levende profeet en de apostelen luistert en onze raad opvolgt, zult u niet op een dwaalspoor raken.

Elke zuster die heilige verbonden sluit en zich eraan houdt, wordt een werktuig in Gods handen.

LEER LUISTEREN NAAR DE STEM VAN DE GEEST

Als u de valstrikken van Satan wilt vermijden, als u leiding nodig heeft wanneer de keuzen waarvoor u gesteld wordt verwarrend en ingewikkeld zijn, leer dan luisteren naar de stem van de Heer die door de Heilige Geest tot ons spreekt. En doe dan uiteraard wat Hij zegt.

Nephi heeft duidelijk uitgelegd dat de Heilige Geest 'Gods gave is aan allen, die Hem ijverig zoeken', en dat 'hij, die ijverig zoekt, zal vinden' (1 Nephi 10:17, 19). De verbluffende werkelijkheid is, broeders en zusters, dat u bepaalt hoe dicht u bij de Heer bent. U bepaalt hoe duidelijk en gemakkelijk voorhanden de influisteringen van de Heilige Geest zullen zijn. Dat bepaalt u door uw daden, uw houding, de keuzen die u maakt, waar u naar kijkt, wat u draagt, waarnaar u luistert en wat u leest, en door de consequentheid en de oprechtheid waarmee u de Geest in uw leven toelaat.

Denk eens een moment na over de omvang en de invloed van die zegening! U heeft een geschenk gekregen dat, als u het gebruikt en respecteert, de oplossing geeft voor alle verwarrende, moeilijke vragen en problemen waarmee u geconfronteerd wordt.

Ik kan zo al een paar vragen bedenken waarmee jullie, jongevrouwen, te maken kunnen hebben. Moet je wel of niet trouwen met de jongeman met wie je nu uitgaat? Moet je je opleiding afmaken of niet? Moet je op zending of niet? Welke carrière moet je nastreven? Waarom zou je je inspannen voor een carrière als je altijd alleen maar moeder hebt willen worden?

Hoe zul je in de loop van je leven omgaan met de problemen die onvermijdelijk zullen opdoemen? Weet je waar je vrede en troost moet zoeken als je een kind moet begraven — wat twee van onze eigen kinderen hebben meegemaakt — of als een kind van het evangeliepad dreigt af te raken? Hoe weet je wat je moet doen als je in financiële moeilijkheden raakt? Waar vind je inzicht en inspiratie als je geroepen wordt als leidster in je wijk of

LINKS: FOTO-ILLUSTRATIE: MATTHEW REIER

ring? Jongemannen, jullie krijgen met soortgelijke vragen te maken.

Voor u allen is er maar één manier om veilig en vol vertrouwen de hindernissen en de kansen op uw levenspad tegemoet te treden. Ten eerste: luister naar de profeet en de apostelen. Bestudeer de beginselen die we u leren. Leg dan die beginselen aan de Heer voor en vraag Hem hoe u die moet toepassen. Vraag Hem of Hij uw gedachten wil beïnvloeden, uw daden wil intomen en u wil begeleiden. 'Raadpleeg de Heer in alles wat gij doet, en Hij zal u ten goede leiden' (Alma 37:37). Hij zal door de macht en de aanwezigheid van de Heilige Geest met u communiceren.

Zuster Eliza R. Snow heeft gezegd: 'Elke zuster in deze kerk behoort rechtschapenheid te verkondigen.'

VOLG DE AANWIJZINGEN VAN DE GEEST OP

Er zijn een aantal zaken waardoor ons vermogen om de aanwijzingen van de Geest en daardoor de stem van God te horen, aanzienlijk wordt vergroot.

Ten eerste: vasten en bidden. Toen de zoons van Mosiah zich bij Alma de jonge hadden aangesloten, waren zij blij met hun hereniging en erkenden dat, want omdat 'zij (...) veel gebeden en gevast [hadden]' waren zij begiftigd met de geest van profetie en openbaring, 'en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en gezag van God' (Alma 17:3).

Ten tweede: verdiep je in de Schriften. De woorden van Christus 'zullen u alles zeggen, wat gij moet doen' (2 Nephi 32:3). De Schriften zijn een kanaal voor persoonlijke openbaring. Jonge volwassenen, jullie generatie weet veel meer van de Schriften dan die van mij, toen wij zo oud waren als jullie. Jullie hebben geleerd om in de Schriften te lezen en ze te bestuderen. Ik vraag jullie nadrukkelijk om ze nog beter te bestuderen. Ik beloof dat je vermogen om door middel van de Heilige Geest de stem van de Heer te horen, zal toenemen en verbeteren.

Ten derde: bereid je voor om tijd in het huis van de Heer door te brengen. Als de tijd is aangebroken om naar de tempel te gaan, zullen we de tempel 'gewapend met (...) macht' verlaten (LV 109:22) en met de belofte dat we, als we 'wassen' in onze kennis van de Heer, 'een volheid van de Heilige Geest' zullen ontvangen (LV 109:15). De tempel is een plaats openbaring. Als je je begiftiging hebt ontvangen, ga dan regelmatig naar de tempel. Als je je begiftiging nog niet hebt ontvangen, bereid je er dan op voor, want achter de deuren van de tempel bevindt zich de macht die je kracht geeft voor de moeilijkheden van het leven.

Ten vierde: luister naar de raad van je ouders en je partner. Zij zijn verstandig en hebben ervaring. Vertel hun over je angsten en zorgen. Vraag een zegen aan je vader. Als hij daartoe om de een of andere reden niet waardig is of daar niet toe in staat is, ga dan naar je bisschop of je ringpresident. Zij houden

van je en vinden het een voorrecht om je tot zegen te zijn. Als je je patriarchale zegen nog niet hebt ontvangen, maak daar dan ook werk van.

Ten vijfde: gehoorzaamheid en bekering. Er zijn bepaalde dingen die je gewoon niet kunt doen als je de Heilige Geest bij je wilt hebben. Je kunt onmogelijk luisteren naar ongepaste songs, kijken naar films vol seks, rommelen met porno op internet (of waar dan ook), de naam van de Heer ijdel gebruiken, onfatsoenlijke kleding dragen, de wet van kuisheid op welke manier dan ook overtreden, of de waarden van echte menselijkheid negeren, en toch verwachten dat de Heilige Geest bij je blijft. Wie zich met dat soort activiteiten inlaat, moet niet verbaasd staan als hij of zij zich eenzaam, ontmoedigd en waardeloos gaat voelen. Kies niet voor een leven zonder de Geest van de Heer, die je kan leiden, beschermen, verder kan helpen, waarschuwen en je met vrede kan vervullen. Bekeer je als dat nodig is zodat je je kunt verheugen in het gezelschap van de Geest.

Achter de deuren van de tempel bevindt zich de macht die je kracht geeft voor de moeilijkheden van het leven.

Vrouwen en mannen die de stem van de Heer kunnen horen en gehoor geven aan die influisteringen, worden uiterst kostbare werktuigen in zijn handen. Ik zal nooit vergeten wat er eens na een ringconferentie gebeurde. Ik kreeg het verzoek om bij te staan bij een zegen voor een jongevrouw die aan kanker leed. De familieleden waren bekeerlingen en zij hadden vrede gevonden door de influisteringen van de Geest. Voordat we de zegen gaven, zei die lieve zuster tegen mij: 'Ouderling Ballard, ik ben niet bang om dood te gaan, maar ik zou het fijn vinden om hier bij mijn familie te blijven. Ik heb me voorbereid om de wil van mijn Vader in de hemel te aanvaarden. Zegen me alstublieft zodat ik vrede vind en weet dat Hij bij me zal zijn.' Met hoeveel geloof, inzicht en moed had de Geest haar gezegend! Een paar maanden later liet de familie mij weten dat onze hemelse Vader haar naar huis had geroepen. Ze stierf vredig, en de familie leefde in vrede omdat ze vertrouwd waren met de Geest Een van de heerlijkste boodschappen die de Geest ons doorgeeft, is hoe de Heer over jou denkt. En die geruststellende boodschap geeft je meer kracht dan wat ook.

Ten slotte richt ik me weer tot u, lieve zusters. U heeft zo'n diepgaande, geestelijke aanleg om de stem van de goede Herder te horen. U hoeft zich nooit meer af te vragen of u waardevol bent in de ogen van de Heer en de algemene autoriteiten in de presiderende raden van de kerk. Wij houden van u. Wij koesteren u. Wij respecteren u. Twijfel er nooit aan dat uw invloed van absoluut het grootste belang is voor de instandhouding van het gezin en voor de groei en de geestelijke levenskracht van de kerk. Zonder u zal deze kerk haar voorsterfelijk vastgestelde bestemming niet bereiken. Wij, mannen, kunnen gewoon niet zo goed zorgen als u dat doet. De meesten van ons hebben niet de ingewortelde fijngevoeligheid — geestelijk en anderszins — die u door uw eeuwige aard bezit. U heeft buitengewoon veel invloed op gezinnen en kinderen, jongeren en mannen. U bent geboren verzorgsters. Door die ongewone gaven en talenten bent u van het grootste belang bij de verspreiding van het evangelie over de hele wereld. U laat zien dat u vreugde ontleent aan de manier van leven die de profeten ons hebben aangeraden.

Meer dan ooit hebben we behoefte aan vrouwen met geloof, deugd, visie en naastenliefde, die de stem van de Heer kunnen horen en er gehoor aan geven. (Zie Mary Ellen Smoot, 'Verheug u, gij dochter van Sion', *Liahona*, januari 2000, blz. 111.) We hebben vrouwen nodig die de stem van de Heer kunnen horen en er gehoor aan geven, vrouwen die het gezin tegen elke prijs verdedigen en beschermen. We hebben geen behoefte aan vrouwen die op een man willen lijken, als een man willen klinken, zich als een man willen kleden, rijden zoals sommige mannen rijden, of handelen als een man. We hebben behoefte aan vrouwen die zich verheugen in

ELEKTRONISCHE COMPOSITIE: PATRIC GERBER; *LINKS:* CRAIG DIMOND, FOTO VAN DE OAKLAND-TEMPEL (CALIFORNIË); *RECHTS:* FOTO-ILLUSTRATIE: MICHAEL SCHOENFELD

hun vrouwzijn en een geestelijke bevestiging hebben ontvangen van hun identiteit, hun waarde en hun eeuwige bestemming. En vooral hebben we behoefte aan vrouwen die staan voor waarheid en rechtschapenheid, die het kwaad overal openlijk afkeuren en gewoon zeggen: 'Heer, hier ben, zend mij.'

Ik getuig tot u dat u kostbaar bent, dat dit De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is. Het koninkrijk van God zal voortgaan totdat het de hele aarde heeft gevuld. Het is aan u om de hele wereld het voorbeeld te geven, om de vrouwen en mannen van de wereld te laten zien dat vrouwen een natuurlijke aanleg hebben om goed te doen en te streven naar de dingen van de Geest.

Ik zeg eenvoudig tot u: God zegene de vrouwen van de kerk. □

Ontleend aan een toespraak, op 13 maart 2001 aan de Brigham Young University gehouden.

U heeft buitengewoon veel invloed op gezinnen en kinderen, jongeren en mannen. U bent geboren verzorgsters.

Het getuigenis dat ik heb gegeven, is waar

Lucy Mack Smith (1775–1856)

LUISTEREN NAAR JOSEPH

Ongeveer vier jaar na het eerste visioen verscheen de engel Moroni verschillende malen aan de jonge Joseph Smith, waarbij hij hem vertelde over het boek dat op gouden platen was geschreven, en hem voorbereidde op het werk dat hij zou gaan doen. Lucy Mack Smith vertelt hoe haar achttienjarige zoon, de profeet, het wonderbaarlijke nieuws over het Boek van Mormon en de herstelling aan de familie Smith bekendmaakte.

Tegen zonsondergang (...) zaten we bij elkaar en begon Joseph ons te vertellen over de grote en heerlijke zaken die God aan hem geopenbaard had. (...)

Verder noemde hij (...) bijzonderheden in verband met het werk waartoe hij was aangesteld. Wij luisterden met vreugde in ons hart. (...)

Vanaf die tijd kreeg Joseph steeds aanwijzingen van de Heer, en we riepen elke avond de kinderen bij elkaar om te luisteren naar zijn relaas. Ik veronderstel dat ons gezin een aanblik bood die op aarde nog nooit vertoond was — allemaal gezeten in een kring, vader, moeder, zoons en dochters, met de grootste aandacht voor een jongen van achttien die de Bijbel nog nooit helemaal had gelezen: hij leek veel minder geïnteresseerd in boeken dan onze andere kinderen, maar hij was veel meer geneigd tot mediteren en diepgaande studie.

Wij kregen nu de bevestiging dat God op het punt stond iets bekend te maken waar we ons aan konden vasthouden, of waardoor we een volmaakter kennis zouden krijgen van het heilsplan en de verlossing van de mensheid. Dat maakte ons intens blij. Ons gezin werd een hechte eenheid en we waren zeer gelukkig. Er heerste vrede in ons midden.

Het vurig getuigenis van Lucy Mack Smith kwam voort uit haar unieke inzicht als moeder van de profeet Joseph Smith en als directe getuige van de herstelling.

Als we daar zo 's avonds bij elkaar zaten, vertelde Joseph ons af en toe de grappigste dingen die men zich kan voorstellen. Hij beschreef de oorspronkelijke bewoners van het oude Amerika, hun kleding, de manier waarop ze zich verplaatsten, en de dieren die zij bereden; hun steden, hun gebouwen tot in de details; hun wijze van oorlogvoeren; en hun erediensten. Hij deed dat schijnbaar met het grootste gemak, alsof hij zijn hele leven bij hen had doorgebracht.

HET GETUIGENIS VAN EEN MOEDER

In haar beschrijving van de hartverscheurende ervaring, de aanblik van haar vermoorde zoons Joseph en Hyrum, gaf Lucy Mack Smith een vurig en krachtig getuigenis van de zending van Joseph als profeet.

Toen de [lichamen van Joseph en Hyrum] waren gewassen en gekleed in hun begrafeniskleding, mochten we hen zien. Ik had al lange tijd mijn zenuwen in bedwang gehouden, al mijn kracht aangewend en God aangeroepen om mij te sterken, maar toen ik de kamer binnenkwam (...) werd het me teveel; ik zonk ineen en riep in mijn intense verdriet tot de Heer: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij deze familie verlaten!' Een stem antwoordde: 'Ik heb hen tot Mij genomen, opdat zij rust mogen hebben.' (...)

Terwijl ik neerkeek op hun vredige, glimlachende gezicht, hoorde ik hen bijna zeggen: 'Moeder, huil niet om ons, wij hebben door liefde de wereld overwonnen; we hebben hun het evangelie gebracht opdat hun ziel gered wordt; zij hebben ons gedood vanwege ons getuigenis, dat hun geen macht over ons gaf; hun overwinning is slechts tijdelijk, de onze is eeuwig.' (...)

Dit wil ik zeggen, dat het getuigenis dat ik heb gegeven,

ILLUSTRATOR: GLEN S. HOPKINSON

waar is en altijd waar zal blijven; en zo zal mijn getuigenis ook zijn op de dag van de almachtige God, als ik hen zal zien van wie ik heb getuigd voor engelen en de geesten van tot volmaking gekomen rechtvaardigen, voor aartsengelen en serafijnen, cherubijnen en goden; waar het kortdurende gezag van de onrechtvaardigen tot niets zal verschrompelen voor Hem die de Heer der heren is en de God der goden; en waar de rechtvaardigen door hun rechtschapenheid verhoogd zullen worden naar de mate waarin God het hart van de mens oordeelt. □

Uit History of Joseph Smith, *uitgegeven door Preston Nibley (1958), blz. 82–83, 324–328.*

Tiende betalen

Jennifer M. Severino

Ik geloofde wat de profeet Maleachi had gezegd, dat de Heer zegeningen uitstort over degenen die hun tiende betalen. (Zie Maleachi 3:10.) Het kostte me geen moeite om dat te geloven. Maar toen ik echt mijn tiende moest gaan betalen, had ik er moeite mee.

Als ik mijn loon kreeg, legde ik tiendegeld opzij. Maar ik kreeg mijn geld vaak midden in de week, en als ik later geld nodig had, 'leende' ik dat van mijn tiende. Ik nam me voor dat geld terug te leggen en 's zondags mijn tiende aan de bisschop te geven, maar meestal lukte dat niet. Dus nam ik me voor om de tiende die ik nog schuldig was, van mijn volgende loon te betalen. Dat probeerde ik, maar dan bleef er weinig van mijn loon over! Zo ging het in het eerste jaar dat ik zelf verdiende.

Tot ik me op een dag iets realiseerde. Er kwam een handelsreiziger aan de deur. Hij legde uit dat ik een apparaat op afbetaling kon kopen. Terwijl hij sprak kwam er een vraag in me op: 'Geeft de Heer zegeningen op grond van een afbetalingssysteem?'

De volgende dag kreeg ik door de allereerste tekst die we tijdens de instituutsles bespraken, antwoord op mijn vraag: 'Ik, de Heer, ben gebonden, wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte' (LV 82:10).

Aan elk gebod zijn zegeningen verbonden — en altijd overvloedig. Maar we moeten de geboden onderhouden, niet alleen maar ons voornemen ze te onderhouden. Die avond bad ik om vergeving voor het feit dat ik in het betalen van mijn tiende zo traag was geweest.

Nu ik trouw mijn tiende betaal, heb ik gemerkt dat ik gelukkiger ben met 90 procent van mijn inkomen *met* de zegeningen van de Heer dan met honderd procent van mijn inkomen *zonder* die zegeningen. ☐

Jennifer M. Severino is lid van wijk Bacolod 1 in de ring Bacolod (Filipijnen).

Na een gesprek met een handelsreiziger die me vertelde dat ik nu kon kopen en later betalen, vroeg ik me af of de Heer werkt op grond van een afbetalingssysteem.

ILLUSTRATOR: NORBERTO NATINDIM JR.

EEN GEDENKWAARDIGE DAG

Op 23 december 1905, honderd jaar na de geboorte van de profeet Joseph Smith, heeft de kerk een gedenkteken ingewijd in zijn geboorteplaats Sharon in Vermont. In 1905 vormden een haardsteen en een vervallen fundament het enige overblijfsel van het huisje van de familie Smith in Sharon. De kerk bouwde rond de haardsteen een replica van het huisje. Er werd ook een groot monument opgericht en met grote moeite naar zijn plek vervoerd.

Het monument, een gedenknaald van graniet uit Vermont, was destijds de hoogste, gepolijste gedenknaald in Amerika. Hij staat er nog steeds, 38 1/2 voet (elf meter) hoog — 1 voet voor elk jaar dat de profeet heeft geleefd.

Tijdens de inwijdingsceremonie sprak de president van de kerk, Joseph F. Smith (1838–1918), neef van de profeet Joseph, een zegen uit: 'Vrede zij u, deze plaats, dit monument en allen die het komen bekijken met gevoelens respect in hun hart; en moge het 't hart verzachten van degenen die het komen bekijken zonder gevoelens van respect. Dat hun ogen geopend mogen worden en dat ze mogen nadenken over het grote probleem van het menselijk leven en de verlossing die voor de wereld mogelijk is geworden door bemiddeling van de profeet Joseph Smith.' (Inwijding van het Joseph Smith Memorial Monument [archieven van de afdeling kerk- en familiegeschiedenis van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen], blz. 26.)

'Eenieder van ons is een herbergier die beslist of er plaats is voor Jezus!' — Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen ('"Neemt u in uw hart voor"', *De Ster*, januari 1993, blz. 59.)

FELIZ NAVIDAD

Seminariestudenten van de Juárez-academie in Chihuahua (Mexico) maakten een plan om met Kerstmis de zendelingen in hun gebied te helpen met de verkondiging van het evangelie. Elk van de 350 studenten gaf een in vrolijk cadeaupapier verpakt boek-van-mormon dat de zendelingen konden uitdelen aan onderzoekers in de ringen Colonia Juárez en Colonia Dublán.

FOTO VAN HET MONUMENT: WELDEN C. ANDERSEN; ROBERT T. BARRETT, *GEEN PLAATS IN DE HERBERG* (DETAIL); TED HENNINGER, *HET EERSTE VISIOEN*

TIP VOOR LEIDERS EN LEIDSTERS

Uw getuigenis geven aan uw quorum of de mensen in uw klas is een goede manier om hen tot zegen te zijn en om zowel hun getuigenis als het uwe te versterken. Leider of leidster zijn betekent meer dan organiseren en delegeren. Het betekent ook dat u een voorbeeld van getrouwheid en gehoorzaamheid bent. □

De *Liahona* van december 2002 gebruiken

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

■ 'Een getuigenis van de Zoon van God', blz. 2: Lees gedeelten van het getuigenis van president Gordon B. Hinckley voor en geef uw eigen getuigenis. Vraag dan aan uw gezinsleden om hun getuigenis te geven.

■ 'Het getuigenis dat ik heb gegeven, is waar', blz. 44: Joseph Smith is op 23 december 1805 geboren. Geef een les over zijn leven. Lees dan het getuigenis van Lucy Mack Smith van de roeping van haar zoon tot profeet voor, en geef uw eigen getuigenis van de profeet Joseph Smith.

■ 'Tiende betalen', blz. 46: Laat uw gezinsleden opschrijven op welke manieren de kerk onze tiende gebruikt. Leg uit dat de wereld en alles daarop van de Heer is en dat Hij op andere manieren zou kunnen voorzien in de financiële noden van zijn kerk. Vraag in welke opzichten het ons ten goede komt als wij gehoorzamen aan het gebod van de Heer dat we tiende moeten betalen.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K = *De Kindervriend*

VERZOEK OM ARTIKELEN

Schrijf ons over ervaringen met kinderen die proberen de leringen van de Heiland na te leven. Stuur dit naar Trying to Be like Jesus, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar **cur-liahona-imag @ldschurch.org**. Vermeld a.u.b. de volledige naam van het kind, het adres en wijk of ring (of gemeente en district). Stuur een foto van het kind mee, en zo mogelijk ook van anderen die in het artikel voorkomen.

Nancy Glazier, ***In vriendschap en vrede***
'Gezegend de dag dat de lamm'ren en leeuwen in vriendschap en vrede tezaam zijn vergaard. Als Efraïm gekroond wordt met zegen in Zion en Jezus in glorie daalt neder op aard.' ('Gods Geest brandt in 't harte', lofzang 2.)

'Het is goed dat we in deze tijd, waarin we zijn geboorte vieren, met eerbied en liefde aan de Heer Jezus Christus denken. Hij heeft voor ons gedaan wat wij niet voor onszelf konden doen. Hij heeft betekenis gegeven aan ons sterfelijk bestaan. Hij heeft ons de gave van het eeuwige leven gegeven.' Zie president Gordon B. Hinckley, 'Getuigenis van de Zoon van God', blz. 2.

DUTCH
4 02229 92120 1